

UFO-DEBAT

ufo-nyt SUFOI ©

26. årg. Sept/Okt. 1984 Nr. 5

**Bortførelse i Texas
UFO-kommission nedsat i Sovjet
Gådefuld sag om ligfotografier
Bil standset af UFO?**

Abonnement 120 kr. årligt · Løssalg 24 kr. pr. nummer

ufo-nyt

26. årg. Sept/Okt. 1984 Nr. 5

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Dette foto er taget af Jorma Viita ved Odense den 3. maj 1974. Analyser har fastslået, at objektet er en lille model. Se også artiklen »Fup og Fiduser« side 25. (Photo-hoax).

INDHOLD:

SIDE

Leder: Vision	3
Udefra: Italiensk Bermuda-trekant ?	4
UFO-fotos: Motunau-billedet	5
UFO-klassiker: Exeter, 1965	8
Hermann Oberth: Rumfartens fader 90 år	14
Frankrig: GEPAN	17
Texas: Bortførelse	20
Foto: Fup og fiduser	25
Indrapporteringer: Danmark	28
Focus på: Flemming Rasmussen	29
UFO-rapporter, Danmark: Bil standset af UFO?	30
Ufologi: Gådefuld sag om ligfotografier	34
Læserbreve: Til og fra medlemmerne	39
Debatoplæg: UFO-observationsture	40
Medicin: Strålingsskader fra UFOer	42
Sovjet: UFO-kommission nedsat	44

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 120,- for året 1984) til SUFOI, giro 9117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 148,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYT's abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1984 plus DET UKENDTE, 6. årg., samlet koster kr. 215,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrånt 3-15 A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarhavende redaktør: Henrik Pedersen, Købmagergade 59, 1. sal, 1150 Kbh. K.
Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 69 88 06.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Dataskonsulent: Per Andersen, Damsbovænge 13, st. tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 27 47.

Teknisk konsulent: Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Ellekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lysøjgårdsvej 97, st. tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Teknisk assistent: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Repræsentanter på Sjælland:

Lars Bostrom, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.

Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. Tlf. (02) 35 11 49.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. Tlf. (08) 17 85 39.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Inge H. Svane, Hybenvænget 23, 6360 Tinglev. Tlf. (04) 64 33 70.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmcentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Vision

Ved Per Andersen.

Mange af UFO-NYTs læsere kender sikkert det interessante tidsskrift Det Ukendte gennem et fællesabonnement, hvor man til en billig penge kunne holde både UFO-NYT og Det Ukendte. Ved udgangen af 1984 ophører Det Ukendte imidlertid med at udkomme i dets nuværende form, idet det fremover kommer til at indeholde mere populært stof, udkommer 12 gange om året samt først og fremmest beregnet på løssalg gennem kioskerne.

Da Det ukendte i dets nye skikkelse formentlig ikke længere opfylder vore læsers forventninger til kvalitet og seriøsitet, er det blevet besluttet at opsiges samarbejdet om fællesabonnement med Det Ukendte fra årets udløb. Det vil derfor i 1985 *ikke* være muligt at tegne fællesabonnement dækkende UFO-NYT og Det Ukendte.

Til gengæld kan vi fra nytår tilbyde et andet fællesabonnement med et nyt, spændende tidsskrift: VISION. — VISION, der er et helt nyt blad på det danske marked, redigeres af Peter Juhl Svendsen og som udgiver står den allesteds nærværende Klaus Aarsleff.

VISION, der vil udkomme 4 gange om året, bliver et glimrende supplement til UFO-NYT, idet det på seriøs måde omhandler mange af de spændende emner, der ikke behandles i UFO-NYT. Tidsskriftet er i A4 format

som UFO-NYT, indeholder 52 sider, og som noget nyt udgives det med et karton-omslag (som de store tegneserie albums). Vi kan altså se frem til et blad af høj teknisk kvalitet.

Af indholdet i det første nummer af VISION, der udkommer i januar 1985, kan nævnes artikler om opdagelsesrejsende i Amerika før Columbus, mulige forbindelser mellem naturvidenskaben og parapsykologien samt en artikel om musik og shakraer.

VISION vil helt sikkert have stor interesse for UFO-NYTs læsere, og der er virkelig penge at spare ved at tegne et fællesabonnement på tidsskrifterne UFO-NYT og VISION, når girokortene udsendes om kort tid. Et fællesabonnement i 1985 koster kun kr. 240, og man sparer dermed ikke mindre end kr. 30 i forhold til solo-priserne på UFO-NYT og VISION.

I forlængelse af ovenstående kan oplyses, at abonnement på UFO-NYT i 1985 koster kr. 130 — en stigning på kun 8% i forhold til 1984. En pris, der stadig er mindre end 10 stk. cigaretter om måneden!! — Prisen for kuvertservice er i 1985 kr. 35.

Vi glæder os til at gense alle vore læsere som abonnenter også i 1985. Der venter endnu en spændende årgang UFO-NYT med seriøse artikler om UFO-problemet.

Italiensk Bermuda-trekant?

I den italienske avis »La Notte« blev følgende hændelse offentliggjort den 19. april 1982. Hændelsen fandt sted over Middelhavet nær øen Ustica den 17. april 1982.

Rom: — Vores »Bermuda Trekant« havde nær krævet endnu et offer, da et mystisk uidentificeret flyvende objekt kom meget tæt på en DC-9'er, der fløj fra Milano til Palermo.

Lørdag kl. 11.29 modtog kontrollårnet i Roms Lufthavn en dramatisk meddelelse fra flyets pilot, Salvatore Morabito, der informerede kontrollårnet om, at flyet rystede kraftigt, da et objekt med en ildhale passede i en afstand på kun 1 km. På dette tidspunkt var DC-9'erne 30 miles fra øen Ponza på flyveruten »Ambra 13 Alfa« i en højde af 8200 m.

Der må være hændt noget mærkeligt. Dette er bekræftet af Gilberto Rossi, andenpiloten på G-222 (militærfly), der transporterede et lager af faldskærme fra Pisa til Trapani — »Vi så

en stor flamme, måske en eksplosion.«

En tragedie var undgået, men kun knebent — »Det er et sandt mirakel. Vi troede, at der var vores sidste minutter«, sagde de 110 passagerer, da de ankom til Palermo.

Men hvad med UFOet? Der er mange hypoteser om dets oprindelse. På hændelsestidspunktet var der en NATO-øvelse, kaldet »Distant Drum«, i gang med deltagelse af italienske, tyske, engelske og amerikanske fly. Og så det amerikanske hangarskib »Eisenhower« var involveret, så det var nærliggende at anklage piloterne for at være ansvarlige for affyringen af et missil, der havde ramt forbi målet. Men general Franco Ferri, betroet af forsvarsministeriet til at lede en officiel undersøgelse, udtalte kategorisk:

»Øvelsen blev udført uden brug af nogen form for missiler. Flyene var kun bevæbnet med bomber. Dette er vi sikre på m.h.t. de italienske fly, derimod afventer vi bekræftelse på, at de amerikanske fly ikke medbragte missiler.«

Denne højtstående officer sagde også, at mellem kl. 11.05 og kl. 11.25 simulerede de italienske F-104 jagere og de amerikanske F-14 Tomcats angreb på hangarskibet med bomber kastet fra 1500 meters højde. Fra kl. 11.25 til kl. 11.30 samledes alle implicerede flådefartøjer og affyrede skud. Fra kl. 11.30 til kl. 12 angreb italienske og amerikanske fly »Eisenhower« fra en højde af 1520 meter. Kl. 11.40 gennembrød flyene lydturen i lav højde, lavere end 300 m. Ifølge forsvarsministeriet er NATO-øvelsen ikke ansvarlig for hvad der skete med DC-9'eren over Ponza. Hypotesen om lydturens brag er afvist. Det samme gælder teorien om kanonskud. Den eneste sandsynlige hypotese er, at det var et missil, men hvem afskød det?

Arealet mellem Ponza og Ustica er nu blevet en Bermuda Trekant, for i denne zone er der sket 14 ulykker i de sidste 8 år. I 1980 eksploderede et fly over Ustica. Sidste år fra 4. august til 8. august blev en tragedie undgået tre gange for et post-fly, som næsten blev ødelagt af et »spøgelses-missil«.

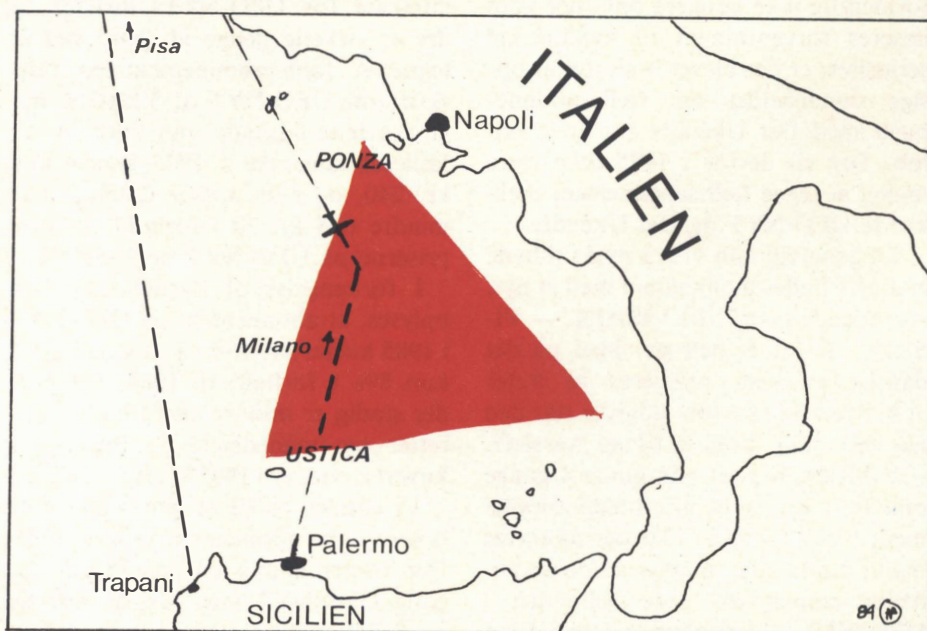
Dette areal er en vigtig »hovedvej« for »uidentificerede« fly og U-både fra USSR, Libyen og Albanien. Måske er denne kendsgerning den rette forklaring på de mærkelige begivenheder.

Kilde:

UFORAN, vol. 4, no. 2, sept/okt. 1983.

Oversættelse: Stine Larsen.

Bearbejdelse: Kim Møller Hansen.

Motunau-billedet

Af Kim Møller Hansen.

I 1981 offentliggjorde Center for UFO Studies i juni-nummeret af »CUFOS Associate Newsletter« et interessant foto taget den 27. oktober 1979 ved Motunau i New Zealand.

Historien bag billedet er følgende:

I oktober 1979 købte June og Norman Neilson fra Motunau en ny båd til deres krebsefiskeri, og de var ivrige efter at få et godt fotografi af deres flotte nyerhvervelse.

To utilfredsstillende farvefilm var allerede blevet taget. Den ene var underbelyst, og den anden var ødelagt i kameraet.

Efter at have købt en anden farvelysbilledfilm og lånt et 35 mm Olympus f40 mm kamera, bad de en ven, Lou Blackburn, om at tage billeder af båden, når den gik ud af flodmundingen ved dagry den 27. oktober.

Uheldigvis brugte Lou, som ikke var vant til at fotografere, kameraet, som han havde fået det, indstillet til at fotografere i solskin.

Det var om morgenen kl. 6.15, og Solen stod netop over havet, men scenen som skulle fotograferes var i dyb skygge af bakkerne i nordøst. Den nye båd passerede anløbsbroen på vejen gennem tidevandsstrømmen. Lou var parat, og i hurtig rækkefølge tog han tre billeder, netop som båden passerede hans plads. Senere på den varme, solrige dag tog han flere fotos, da Norman Neilson vendte tilbage med sin båd fra det åbne hav.

Filmen blev fremkaldt i december, og lysbillederne blev sendt tilbage. Da de blev vist frem i lyset, var de første tre skuffende. Det første billede var

ikke blevet til noget. Det andet var alt for mørkt, og båden kunne ikke ses. Det tredje var taget lige imod den opgående sol. Båden var ikke god på nogen af disse billeder. Imidlertid var de andre, som var taget senere på samme filmrulle meget bedre. Lysbillederne blev lagt til side.

Vend billedet, så det falske lys kommer i nederste halvdel af billedet. Pletterne på himlen vil danne ordet »AGFA«. Det første bogstav »A« er tydeligst at finde. — Kan lysformationen på Motunau-billedet også skyldes falsk lys eller måske en filmfejl? Fotosag nr. 1976-01-00-25.

I januar 1980 kom en anden ven med en lille dia-betragter, man kiggede igen på lysbillederne. Pludselig spurgte venen: »Hvad er det for en klynge lys på det andet lysbillede?« Ingen havde bemærket dem før, da alle havde koncentreret sig om at se et foto af båden. De lånte nu et rigtigt lysbilledapparat og blev forbavset over at se den usædvanlige formation af kraftige, blåhvide lys.

Den 15. januar tog Neilsons deres lysbillede med til avisen PRESS i Christchurch (Ca. 100 km syd for Motunau) for at spørge, hvad de mente, det kunne være. En sort/hvid diakopi blev lavet, og en dårlig forstørrelse blev gengivet spejlvendt i avisen.

Neilsons kontaktede også en TV-station i Christchurch, men de havde for travlt til at se nærmere på billedet og slog det hen som en fejl i lysbilledet.

Derefter blev Neilsons kontaktet af Fred og Phyll Dickeson, der er redaktører af tidsskriftet »Xenolog U.F.O. Magazine«.

Dickeson besøgte familien Neilson, så stedet hvor billedet blev taget og undersøgte det originale lysbillede nærmere.

Dickeson fortæller, at en grundig undersøgelse af lysbilledet afslørede noget, der synes at være otte lys øverst og seks nedenunder og måske fem mere imellem. En meget interessant opdagelse blev gjort med forstørrelsen fra det sort/hvide negativ. Jo mørkere de lavede billederne, jo større var tendensen til, at hvert lys syntes at komme fra to lyskilder og ikke kun

fra en lyskilde. Den øverste række og alle de andre lyspletter, undtagen de to nederste til venstre, var blåhvide i farve. De to lys nederst til venstre syntes at have et flødefarveagtigt skær omkring sig. Mellem de to rækker af lys til højre forekom der at være en stor blåligrød sløret plet.

Den opgående sol ville oplyse den yderste højre side, medens yderste venstre del ville have været i skygge af solen. Imidlertid synes lysene på den venstre del at være klarere og mere kraftige.

Fred og Phyll Dickeson er overbevist om, at der bag lysene er et fast objekt, og de mener, at Motunau-billedet viser et ægte UFO.

Lysformationen blev ikke set under eksponeringen og forekommer kun på lysbillede nr.2. Motunau-billedet hører derfor til den (desværre) store gruppe billeder af tvivlsom værdi. Det fremgår ikke af Dickesons undersøgelser, om filmfejl kan udelukkes, og desværre er nogle af deres resultater baseret på målinger på kraftige forstør-

relser af et kopinegativ. Hvorved fugl jo let kan blive til fisk.

Tenerife 1976

Motunau-billedet fik mig til at tænke på et interessant billede i SUFOIs fotoarkiv. Billedet kan godt minde lidt om Motunau-billedet. Det er taget på Tenerife i 1976 og har en helt naturlig forklaring. Falsk lys er kommet ind til negativet og er dels kommet ind fra kanten af filmen (midterriben på billedet) og dels kommet frem til negativet via perforeringen i filmenden. Denne perforering indeholder bl.a. ordet »AGFA«.

UFO-interesserede søges

UFO-interesserede personer, der er bosiddende i eller omkring Slagelse, og som kunne tænke sig at diskutere UFO-problemet, evt. medvirke til at danne en UFO-gruppe, kan henvende sig til:

Stig Andersen
Søndermarksvej 94
4200 Slagelse.
Tlf. 03-52 62 68,
bedst efter kl. 17.00.

Har De fotograferet noget ufo'rklarligt

Kontakt SIJFOIs Fotoafdeling:

Kim Møller Hansen
Eilekiersvej 14, Benløse
4100 Ringsted.

„ÅRETS MEST
OVERRUMPLENDE FILM“

MÆND AF DEN RETTE STØBNING

Filmen, der viser hvordan fremtiden begyndte...

Bogen bag filmen

BORGEN

Forlag · Publishers

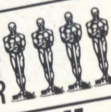
7 af de bedste og mest frygtløse test-piloter
bliver udvalgt til at være de første astronauter.

De blev udvalgt for deres mod, deres intelligens
og deres tekniske kendskab.

De havde færdigheden, reflekserne, erfaringen og
ro til at dreje af i allersidste sekund – og så gå op igen *næste dag*.

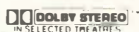
De var gjort af det rette stof – og de var villige
til at risikere livet . . .

4 dobbelt
OSCAR
VINDER

»Vi præsenteres for de flotteste flyve- og rum-optagelser nogen sinde.
Det er jo ikke science fiction – det er historie!«

En ROBERT CHARTOFF-IRWIN WINKLER Produktion En PHILIP KAUFMAN film "THE RIGHT STUFF"
CHARLES FRANK SCOTT GLENN ED HARRIS LANCE HENRIKSEN SCOTT PAULIN DENNIS QUAID
SAM SHEPARD FRED WARD KIM STANLEY BARBARA HERSHEY VERONICA CARTWRIGHT PAMELA REED
Musik af BILL CONTI Kamera CALEB DESCHANEL Efter en roman af TOM WOLFE
Produceret af IRWIN WINKLER og ROBERT CHARTOFF Skrevet og iscenesat af PHILIP KAUFMAN

 DOLBY STEREO
IN SELECTED THEATERS

Original Soundtrack på Geffen Records

A LADD COMPANY RELEASE
A QUALITY FILM • MADE IN THE U.S.A. • DOLBY DIGITAL
© 1983 by LADD COMPANY. All Rights Reserved.

- se filmen i PALADS København • PALADS Århus • BIO 5 Ålborg

UFO-KLASSIKER

Exeter, 1965

Af Kim Møller Hansen.

I 1966 udkom bogen »Incident at Exeter« (Hændelsen ved Exeter) skrevet af journalisten John G. Fuller. Bogen blev en bestseller med mere end 500.000 solgte eksemplarer og gjorde dermed UFO-bølgen i Exeter verdensberømt. Mange anser endnu i dag hændelserne for at høre til blandt de mest uforklarlige.

Den mest dramatiske observation under denne såkaldte UFO-bølge i efteråret 1965 fandt sted den 3. september, og vidnerne var: Norman J. Mu-

scarello, 18 år, politibetjent David R. Hunt, 28 år og politibetjent Eugene Bertrand, 30 år.

Hændelsesforløbet er gennem tider-

ne gengivet i utallige tidsskrifter og bøger og ofte med mange unøjagtigheder og dramatiske tilføjelser, som har været med til at gøre sagen mere mystisk end nødvendigt. For at komme så tæt på vidnernes egne ord som muligt, skal der her citeres fra deres egen rapport til Project Blue Book.

Norman Muscarello fortæller:

»Jeg gik og tomlede på hovedvej 150, ca. 5 km syd for Exeter, New Hampshire, klokken 2 om natten den 3. september. En gruppe på fem kraftige, røde lys dukkede op over et hus omkring 30 meter fra, hvor jeg stod. Lysene stod på en ret linie, der hældede ca. 60°. De var så kraftige, at de oplyste hele området. Lysene fløj ud over en stor mark og bevægede sig af og til som et faldende blad. De gik ned bag træerne, bag et hus og dukkede atter frem. De bevægede sig hele tiden med en hældning på 60°. Kun ét lys var tændt ad gangen. De pulserede i følgende rytme: 1, 2, 3, 4, 5, 4, 3, 2, 1. De var så kraftige, at jeg ikke kunne se noget objekt bag lysene. Jeg betragtede lysene i omkring 15 minutter, og de forsvandt til sidst bag nogle træer og så ud til at gå ned mod en mark.

På et tidspunkt, medens jeg så dem, så de ud til at komme så tæt på, at jeg sprang ned i grøften for at undgå at blive ramt.

Efter lysene var forsvundet, fik jeg et lift til politistationen i Exeter og fortalte om, hvad jeg havde set.«

Politibetjent Eugene Bertrand, Jr. fortæller her om det videre forløb:

»Jeg var på patrulje om morgenen den 3. september klokken et på hovedvej 108 nær Exeter, New Hampshire. Jeg bemærkede en bil, der stod parkeret

i vejsiden, og standsede for at se nærmere på sagen. I bilen sad en kvinde, som sagde, at hun var alt for oprevet til at kunne køre. Hun fortalte, at et lys havde fulgt hende og stoppet op over bilen.

Jeg blev på stedet i omkring 15 minutter, men kunne intet usædvanligt se. Jeg forlod stedet og kørte til politistationen i Exeter, hvor jeg mødte Norman Muscarello. Han berettede om sin observation af nogle kraftige røde lys over en mark. Efter at have talt med ham et stykke tid, besluttede jeg at køre ham tilbage til det sted, hvor han påstod, han havde set lysene.

Da vi nåede frem til observationsstedet, forlod vi bilen, og havde kun gået omkring 15 meter, da der dukkede en gruppe på fem, kraftige, røde lys op bag en klynge træer tæt ved os. De var utroligt skarpe og var tændt på skift.

Lysene begyndte at flyve rundt over marken. På et tidspunkt kom de så tæt på, at jeg kastede mig til jorden og skulle til at trække pistolen.

Lysene var så kraftige, at jeg var ude af stand til at skelne nogen form. Der var hverken lyd eller vibrationer, men husdyr i området var opskræmte og lavede en masse støj.

Da lysene nærmede sig os igen, løb Muscarello og jeg til patruljevognen. Jeg kaldte politibetjent David Hunt, der ankom få minutter senere. Han observerede også lysene, der stadig befandt sig over marken, men ikke så tæt på som før. Lysene befandt sig ude over marken i omkring 30 meters højde og forsvandt til sidst i det fjerne, stadig i samme højde. Lysene befandt sig altid på en ret linie med en hældning på ca. 60°. Når objektet bevægede sig, var de nederste lys altid forrest.»

Det tredje vidne, politibetjent David Hunt, modtog opkaldet fra Bertrand klokken 02.55, og kørte derefter ud til stedet, hvor han også så lysene. Hans beskrivelse af lysene og deres bevægelsesmåde er i fuld overensstemmelse med de to andre vidners.

Ifølge en observationsrapport, dateret den 15. september 1965 fra Pease Air Force Base, der undersøgte hændelsen, var vejret denne nat klart med uendelig sigtbarhed. Ved Pease AFB var der en svag vind fra vest.

Rapportens ophavsmand konkluderer:

»På nuværende tidspunkt er jeg ikke

i stand til at give en mulig forklaring på observationen. De tre observatører ser ud til at være fornuftige, troværdige personer, især de to politifolk. Jeg har set observationsstedet og fandt intet i området, der kunne have forårsaget det set. Pease AFB havde fem B-47 fly i luften i observationsperioden, men jeg mener ikke, at de har nogen forbindelse med observationen.«

Kort tid efter at Exeter-lysene var forsvundet ud af syne, modtog politibetjent Reginald »Scrattch« Toland, vagthavende den pågældende nat, en telefonopringning fra en telefondame i Exeter. Hun havde netop modtaget en opringning fra en hysterisk mand i en telefonboks. Han påstod, at en flyvende tallerken var fløjet lige mod

ham. Pludselig blev forbindelsen til den anonyme mand afbrudt. Det lykkedes ikke senere at spore ham.

Exeter-UFOet forfulgt af jagerfly!

Journalisten John Fuller fik gennem UFO-organisationen NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena) kendskab til Exeter-sagen og skrev en artikel om sagen i avisen »Saturday Review«. Artiklen fangede forlaget G. P. Putnams opmærksomhed, og forlaget hyrede Fuller til at skrive en bog om observationerne i Exeter.

Fuller var i Exeter i over en måned, hvor han interviewede over 60 mennesker, der havde set uforklarlige ting på himlen — ofte nær højspændings-

Betjent Hunt peger mod det sted, hvor han så lysene. Betjent Bertrand var i flyvevåbnet i fire år og er sikker på, at det objekt de så, hverken var et fly, en helikopter eller en ballon.

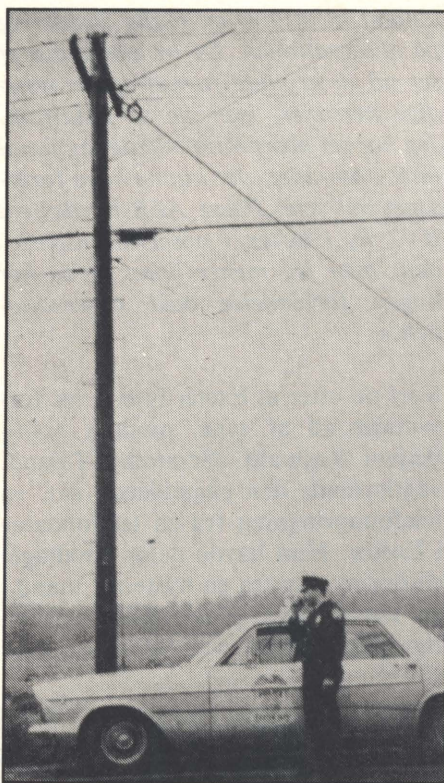
ledninger — gennem en periode på adskillige uger i efteråret 1965.

Fuller erfarede, at hændelsen den 3. september havde gjort et så stort indtryk på Muscarello, at han sammen med sin mor sad og ventede på en bakkeskråning næsten hver eneste aften gennem tre uger efter sin observation. På en af disse aftener, så de et UFO igen. Andre mennesker kørte aftenture og parkerede i nærheden af højspændingsledningerne i håb om at få et glimt af Exeter-UFOet. Fuller deltog i nogle af disse observations-ture og påstår, at han selv observerede en højtflyvende, orange-rød diskos, der blev forfulgt af et jagerfly!

Andre observationer

Flere af rapporterne fra Exeter-bølgen er nævneværdige.

- Fru Jalbert og hendes fire teenage-sønner påstår, at de gentagne gange observerede et strålende, sølvagtigt objekt svæve over højspændingsledningerne nær deres hjem. Objektet havde blinkende lys i mange farver. Lysene var så kraftige, at man kunne læse en bog ved dem. Fru Jalbert og sønnerne fortalte også, at når objektet dukkede op, dukkede et fly af og til også op og »jagtede« det.

Betjent Hunt på det sted, hvor Muscarello så de fem røde lys over marken.

- To unge mennesker ved Hampton Beach fortalte, at de så et objekt flyve ind fra havet. Det forfulgte deres bil i meget lav højde, selv om de forsøgte at ryste det af sig.

- Fru Blodgett fortalte, at hun så en »strålende og blændende« lyskugle, kun 30 meter borte. Den svævede over trætoppene og roterede hurtigt.

Officielle udtalelser

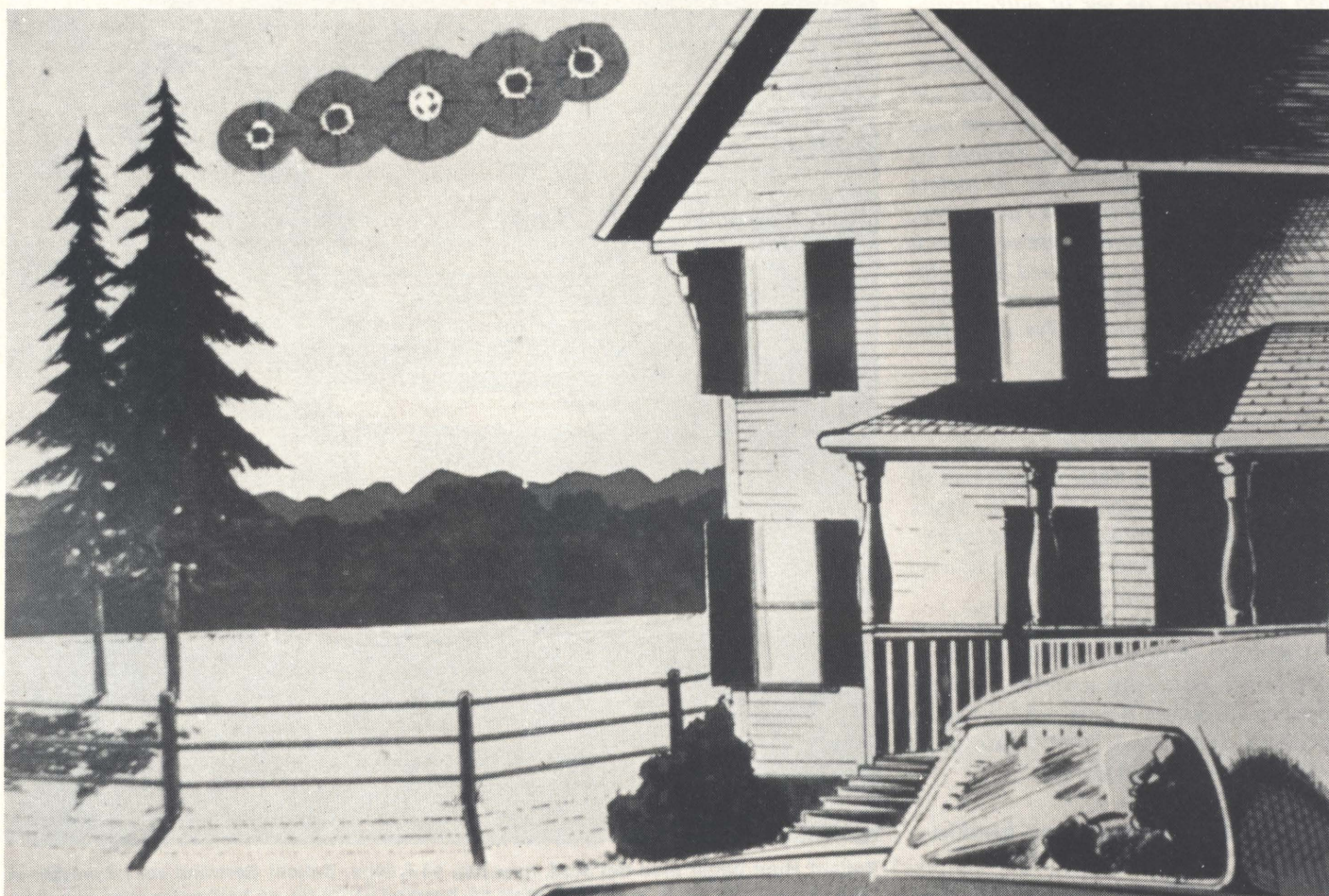
Den 27. oktober 1965 blev følgende pressemeddelelse fra Pentagon offentliggjort i mange aviser:

»Pentagon mener, efter intensiv efterforskning, at der er fundet en naturlig forklaring på UFO-observationerne d. 3. september i Exeter, New Hampshire.

En talsmand siger, at adskillige rapporter, der taler om »mange objekter i området« passer med flyvevåbnets aktiviteter i stor højde under en øvelse over Westover, Mass. på det pågældende tidspunkt.

En anden vigtig ting er, hvad der kaldes en »temperatur-inversion«, hvor et koldt luftlag er fanget mellem varme luftlag. Talsmanden fra Pentagon oplyste, at dette naturfænomen får stjerner til at danse og blinke. Talsmanden udtalte: »Vi mener, at det som folk så denne nat, var stjerner og planeter i usædvanlige formationer.«

Denne upræcise pressemeddelelse, der åbenbart var den officielle, definitive

forklaring, blev naturligvis modtaget med undren og skepsis — ikke kun i Exeter.

Forbavelsen blev endnu større, da politibetjentene Bertrand og Hunt omkring en måned senere modtog et udateret brev fra major Hector Quintanilla, daværende chef for Project Blue Book. Det interessante brev lyder i sin helhed sådan:

»Observationen af adskillige uidentificerede objekter, gjort af Dem og hr. Norman Muscarello, er blevet efterforsket af folk fra Pease Air Force Base, New Hampshire, og deres rapport er blevet sendt til vort kontor her på Wright-Patterson Air Force Base. Den pågældende observation ved Exeter, New Hampshire om natten den 2. september har fået stor omtale gennem adskillige pressemeddelelser og artikler ligesom den i »Saturday Review« fra den 2. oktober 1965. En del af denne artikel er vedlagt til Deres information. Disse oplysninger var frigivet af National Investigation Committee on Aerial Phenomena, en privat organisation, der ingen tilknytning har til regeringen. Foranlediget af disse artikler modtog flyvevåbnet en forespørgsel om årsagen til denne rapport.

Vores efterforskning og undersøgelser antyder en mulig sammenhæng med flyvevåbnets øvelse »Big Blast«. Foruden fly fra denne øvelse, var der fem B-47 fly i området i denne periode. Før en endelig undersøgelse af Deres observation kan foretages, er det afgørende for os at vide, om De så noget fly i området i det pågældende tidsrum enten uafhængigt eller i forbindelse med de observerede objekter. Eftersom der var mange fly i området på dette tidspunkt, og der ikke er indrapporteret uidentificerede objekter af det involverede personel i denne øvelse, kunne vi i så fald antage, at objekterne observeret mellem midnat og kl. 2 havde forbindelse med øvelsen.

Hvis disse fly imidlertid blev bemærket af Dem, så vil dette tilsyneladende udelukke denne øvelse som en mulig forklaring på de observerede objekter.«

Dette brev manglede ikke blot en dato og et poststempel — det rummede også direkte fejl. Både observationsdato og tidspunktet er forkert angivet i brevet! Mest opsigtsvækkende er det dog, at Quintanilla oplyser, at sagen ikke er afsluttet. En måned tidligere havde Pentagon jo offentliggjort den »endelige konklusion«.

Politibetjent Reginald »Scratch« Toland var den første, som hørte om Muscarellos møde med et UFO.

Disse ting gjorde Bertrand og Hunt opmærksom på i et brev til Quintanilla den 2. december 1965. Derudover oplyste de, at Bertrand gennem fire år havde været i flyvevåbnet og arbejdet med tankning af mange forskellige flytyper og derfor var kendt med fly og deres flyvemåde. Betjentene oplyste også i dette brev, at de umiddelbart efter objektet var forsvundet,

havde set hvad der lignede et B-47 fly i stor højde, og at dette fly på ingen måde mindede om UFOet.

Betjentenes brev blev ikke besvaret, og først efter at John Fuller under sin efterforskning havde besøgt flyvevåbnets hovedkvarter i Pentagon og skrevet en ny artikel i LOOK med titlen »Outer Space Ghost Story«, kom der en reaktion fra flyvevåbnet.

Dette billede blev offentliggjort i avisen »Manchester Union Leader« den 6. september 1965. Fra venstre ses Norman Muscarello, politibetjentene David Hunt, Eugene Bertrand og siddende »Scratch« Toland.

Den 9. februar 1966 skrev oberst-løjtnant John P. Spaulding til Bertrand og Hunt:

»På grundlag af de yderligere informationer, som I tilsendte vort kontor for UFO-undersøgelser på Wright-Patterson Air Force Base, Ohio, har vi ikke været i stand til at identificere det objekt, I observerede den 3. september 1965...«

Exeter-UFOet kritisk set

Det overvældende antal observationsberetninger i »Incident at Exeter« virker umiddelbart imponerende, men ved nærlæsning af bogen bliver det hurtigt klart, at beretningerne er mangelfulde. Fuller har i interviewene hovedsageligt interesseret sig for selve oplevelsen, følelserne og vidnernes reaktioner. Mange af observationsberetningerne mangler noget så elementært som en dato og et nøjagtigt observationstidspunkt. Kun i meget få tilfælde er der også en retningsangivelse.

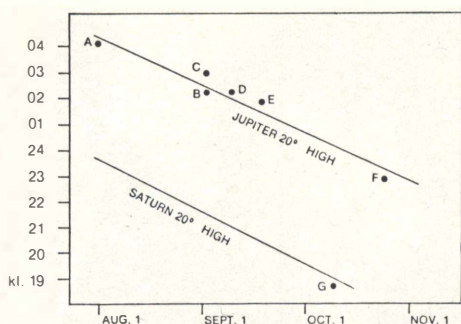
UFO-skeptikeren Robert Sheaffer undersøgte disse få observationer nærmere og opdagede, at objektet i alle tilfælde kom ude fra havet, og at objektet faktisk fulgte tidstabellen for planeten Jupiter! Dette ses tydeligt, når observationerne plottes ind på en graf for Jupiters tilsynekomst.

Andre observationer kunne ifølge Sheaffer passe med tilsynekomsten af Venus og Saturn.

Sheaffer er selvfølgelig godt klar over, at planeterne ikke er i stand til at foretage de manøvrer, som Exeter-UFOet rapporteres at have foretaget, men menneskets utilstrækkelige sanser og gode fantasi spiller som bekendt en stor rolle ved observationer, især om natten. Dette viser bl.a. den engelske ufolog Jenny Randles med al tydelighed i sin artikel »Nærobervation af Månen« i UFO-NYT nr. 2/84, hvor hun beskriver, hvorledes en kvinde troede hun havde en nærobervation af et UFO, der senere viste sig at have været Månen.

Andre skeptikere har også forsøgt at afmystificere Exeter-sagen. Dr. Donald Menzel mente, at massehysteri spillede en afgørende rolle under denne UFO-bølge.

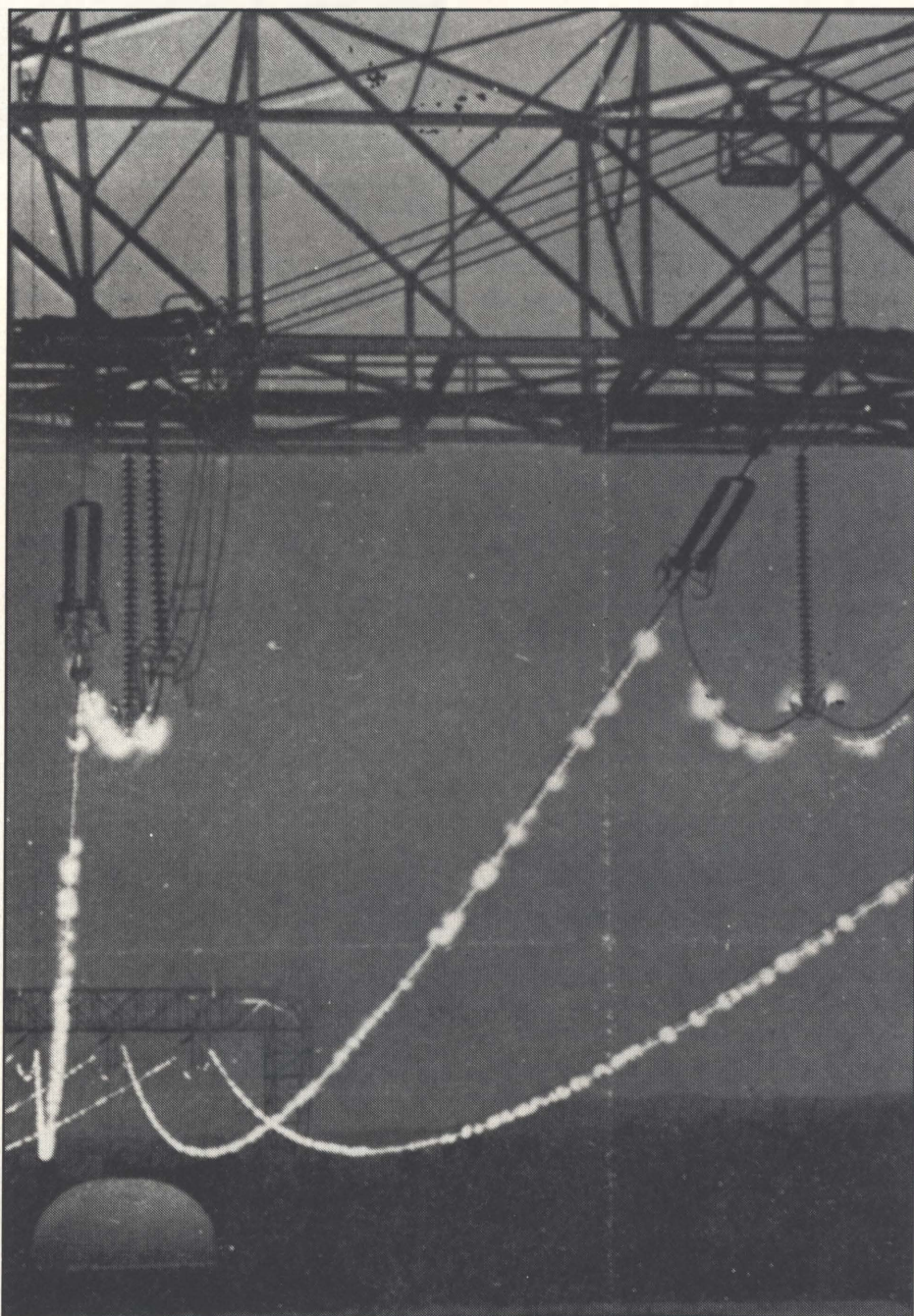
Mange af de lysende objekter blev tilsyneladende set i nærheden af højspændingsledninger. Philip Klass, der i bogen »UFOs Identified« fremlagde sin plasma-teori, mener derfor, at objekterne var korona-udladninger — ly-

- A. Observationen ved Hampton Beach.
- B. Muscarello's første observation.
- C. Muscarello's anden observation sammen med betjentene.
- D. Fru Davis' observation.
- E. Fru Blodgett's observation.
- F. Hr. Bunker's observation.
- G. Fru Hale's observation.

sende, ioniseret luft, der indeholder elektriske partikler — der kan dannes langs højspændingsledninger. Vejrforholdene under UFO-bølgen var ifølge Klass ideelle for dannelse af dette fænomen, ligesom UFOernes farve passede med den hyppigste farve på kuglelyn.

Observationsbølgen ved Exeter ligner på mange måder hele udviklingen omkring observationerne i Hessdalen i Norge, og er måske slet ikke så mystisk, som de mange dramatiske genfortællinger lader antyde. Men uanset om observationerne har en naturlig forklaring eller ej, er de tre hovedvidner, Muscarello, Bertrand og Hunt,

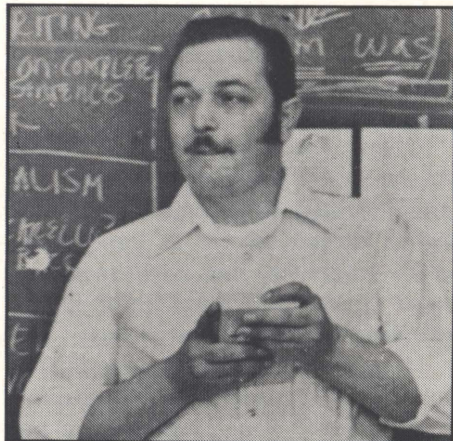

Korona-udladninger omkring højspændingsledninger. Sådanne plasmafænomener kan ifølge Philip Klass have været årsagen til de mange observationer af lysende objekter nær højspændingsledninger i Exeter.

også i dag helt sikre på, at de så noget uforklarligt.

I 1980 tog en gruppe journalist-studerende ved Exeter High School sagen op påny. De fandt frem til Muscarello, betjentene og andre implicerede. Foruden oplysninger om selve observationerne koncentrerede eleverne sig også om vidnernes reaktioner, og om hvordan de i dag så på det, som skete for over 15 år siden. Om dette sagde betjent Hunt:

»Det var bare noget der skete, og vi fortalte om det, sådan som det skete, og det er vel også det eneste man kan gøre.«

Norman Muscarello på Exeter High School i 1980, hvor han fortæller journalistelever om sin oplevelse.

Kilder:

- 1) »Incident at Exeter«, John G. Fuller, G. P. Putnam's Sons, New York, 1967.
- 2) Flying Saucers LOOK Special, 1967.
- 3) The TRUE Report on Flying Saucers, no. 1, 1967.
- 4) »UFOs Identified«, Philip J. Klass, Random House, New York, 1968.
- 5) »The UFO Controversy in America«, David Michael Jacobs, New American Library, New York, 1976.
- 6) »The Hynek UFO Report«, J. Allen Hynek, Sphere Book Limited, London, 1978.
- 7) »The UFO Encyclopedia«, Margaret Sachs, A Perigee Book, New York, 1980.
- 8) »The UFO Verdict«, Robert Sheaffer, Prometheus Books, New York, 1981.
- 9) International UFO Reporter, Sept/Oct. 1983, vol. 8, no. 5.

I sidste nr. af UFO-NYT lovede redaktionen at bringe en artikel af Keith Basterfield »Hjernesvind og Nærobserverne«.

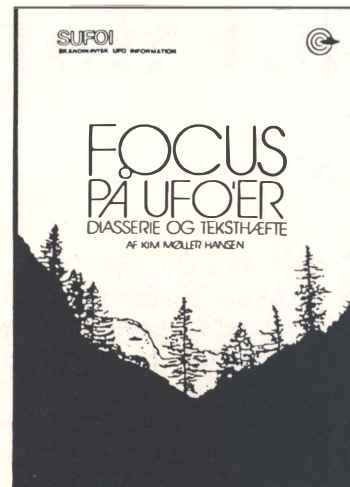
Det har dog ikke været muligt at få artiklen færdig til dette nr., derfor bringes den først i nr. 6/84.

Focus på UFO'er

Diasserie og teksthæfte
Af Kim Møller Hansen

Mange af UFO-NYTs læsere har ved flere lejligheder givet udtryk for, at de var interesseret i at købe nogle af de UFO-fotos, der bringes i UFO-NYT. Nu er chancen her...!

Diasserien består af 36 dias (24x36 mm) og fortæller om udvalgte klassiske udenlandske og danske UFO-observationer og UFO-fotos samt giver en orientering om SUFOIs udforskning af UFO-fænomenerne. Diasserien »Focus på UFO'er« giver således en generel indføring i en del af problematikken omkring UFO-fænomenerne.

FOCUS PÅ UFO'ER sætter focus på:

- Kenneth Arnolds observation
- Project Blue Book
- UFO-klassikeren McMinnville 1950
- UFO-klassikeren Trindade, 1958
- UFO-klassikeren Socorro, 1964
- Saas-Fee, Schweiz 1975
- New Zealand 1978
- Argentina, 1980
- Pring-fotoet, 1981
- Computeranalyse af UFO-fotos
- Evald Hansen Maarup, 1970
- SUFOIs rapportindsamling
- Projekt UFO-DATA
- SUFOIs uadventede aktiviteter

Teksthæftet er på 30 sider og indeholder foruden fyldige billedtekster med henvisninger også en omfattende litteraturliste, hvor man kan finde uddybende litteratur om emnet og dets mange spændende aspekter.

UFO-billederne i »Focus på UFO'er« er udvalgt af SUFOIs Fotoafdeling i nært samarbejde med SUFOIs Efterforskningsafdeling. De udvalgte fotos hører til blandt de mange tusinde formodede UFO-fotos, der er taget gennem årene verden over. SUFOI har et udbredt samarbejde med alle væsentlige udenlandske UFO-organisationer og har derfor kunnet fremskaffe veldokumenterede og pålidelig oplysninger om også de udenlandske fotos i serien.

I forhold til 1. udgave er der i denne udgave 9 helt nye dias, ligesom flere diastekster er forbedret eller helt omskrevet, litteraturlisten er uændret.

Underviser du på en skole, højskole eller et folkeuniversitet — eller har du tænkt dig at starte en studiekreds — eller vil du overraske venner og bekendte med et lille lysbilledforedrag om dette spændende emne ... ja, så er FOCUS PÅ UFO'ER lige sagen!

Prisen er kun **kr. 220,-** + kr. 10,- (porto og ekspedition).

FOCUS PÅ UFO'er leveres nu i en praktisk mappe.

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, Giro 9 11 77 25

Mærk modtagerdelen »FOCUS PÅ UFO'ER«.

Oplaget er begrænset, og vi gør opmærksom på, at ekspeditionstiden kan være op til 3 uger, da vi ved mange bestillinger må forøge oplaget.

NY UDGAVER

HERMANN OBERTH

Rumfartens fader 90 år

Af Ole Henningsen.

I juli 1969 opsendtes fra Cape Canaveral i Florida 3 amerikanske astronauter ombord i »Apollo 11«. Få dage senere betrådte to af disse astronauter som de første mennesker månens overflade. En fantastisk indsats af ressourcer havde båret frugt.

Men den teoretiske begrundelse for

denne bedrift blev skabt af pionerer som russeren Konstantin K. Tsiolkowsky, amerikaneren Robert H. Goddard og tyskeren Hermann Oberth, i begyndelsen af dette århundrede.

Hermann Oberth var blandt tilskuerne til opsendelsen af denne bemandede rumfart, og han var således

den eneste af disse pionerer, der til fulde nåede at se sine tanker og ideer realiseret.

Oberth kunne den 25. juni 1984 fejre sin 90 års fødselsdag. Han er stadig going strong, hvilket man havde lejlighed til ved selvsyn at konstatere i et TV-interview, som ZDF havde optaget og udsendte i anledning af den prominente forskers fødselsdag.

Hermann Oberth blev født i Herrmannstadt i Siebenbürgen, nu Rumænien, i 1894. Som 11-årig læste han med stor interesse bl.a. Jules Verne's bog »Rejsen til Månen«. Nok var han begejstret for de perspektiver, der var ridset op i bogen, men han indså snart, at tingene ikke kunne udføres, som de var beskrevet i denne roman. Alene tyngdekraftpåvirkningerne i Jules Verne's lange kanon til rumfartøj ville bevirke, at de ombordværende mennesker ville blive fladtrykte som pandekager, som han udtrykte det.

I den lokale badeanstalt påbegyndte drengen Hermann derefter en række forsøg, hvor han bl.a. sprang ud fra vippen og lod sig falde fladt ned på vandet for at undersøge påvirkningerne fra tyngdekraften.

Han sprang også ud fra 8 meters højde med en flaske i hænderne. I flasken var der vand og kviksølv hvis bevægelser han nøje iagttog under det frie fald. Derved var han for en kort stund i stand til at studere vægtløshedsfænomener.

Den unge Oberth var stærkt optaget af den mulige rumfarts forskellige aspekter, og allerede som 15-årig fremsatte han sit første forslag til bemanded rumfart. I 1913 begyndte han at studere medicin og aerodynamik ved universitetet i München, men studi-

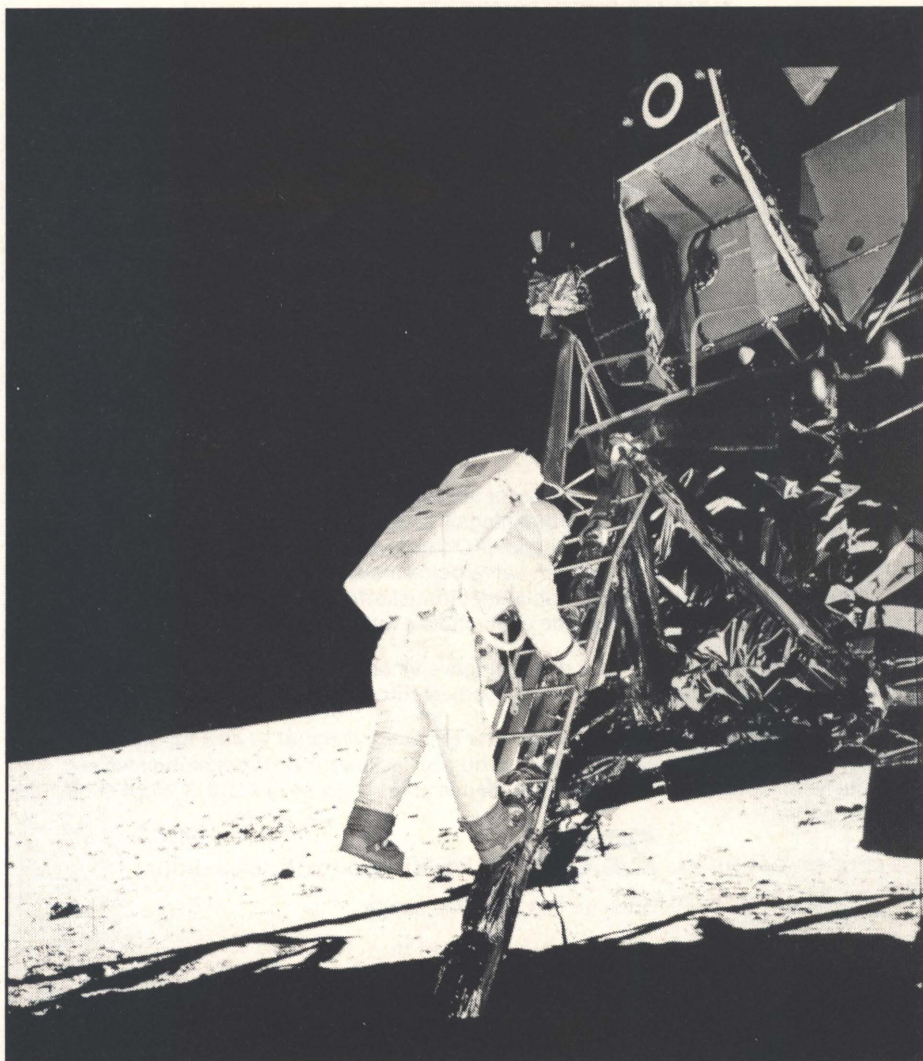

FOTO: NASA

Astronaut Edwin Aldrin klatrer ned på Månens overflade fra »Ørnen« om morgenen den 21. juli 1969. At dette kunne lade sig gøre skyldtes blandt andet Hermann Oberth's teorier. Billedet er taget af Neil Armstrong.

erne blev kort efter afbrudt af 1. verdenskrig.

Allerede på et tidligt tidspunkt var Hermann Oberth nået til den erkendelse, at han ikke kunne realisere sine ideer om bemanded rumfart udelukkende ved hjælp af raketter med fast brændstof. I 1917 fremsendte han derfor til de tyske myndigheder en plan for en raket med stor rækkevidde og drevet frem af flydende brændstof. Han fik lang tid senere et afvisende svar: Det kunne ikke lade sig gøre. Eller som han selv senere fortalte herom: »Enten har myndighederne ikke læst materialet igennem, eller også har de overhovedet ikke forstået det!«

Efter krigen genoptog Oberth sine universitetsstudier indenfor matematik og fysik. Hans interesse og store lidenskab var dog fortsat raketter, som han begyndte at konstruere og eksperimentere med. Bl.a. beskæftigede han sig især nu med problematikken flertrinsraketter.

I 1923 udkom hans første bog »Die Rakete zu den Planeten-Räumen«. I denne bog beskæftigede Oberth sig bl.a. med 4 teser, som i datidens øren lød ret så absurde og virkelighedsfjerne:

1. Det er med raketter muligt at forlade jordens atmosfære og opholde sig udenfor i et vist tidsrum.

2. Med raketter er det muligt at overvinde tyngdekraften og forlade Jorden.

3. Også menesket kan forlade Jorden og uden fare rejse gennem rummet.

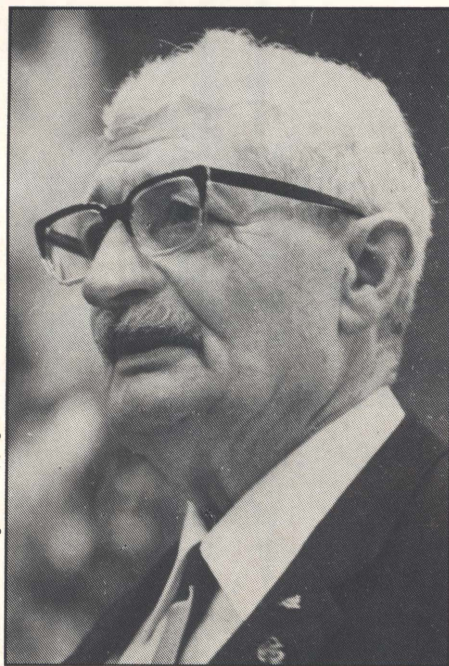
4. Fremstilling og brug af raketter kan gøres økonomisk rentabelt.

Det var jo store ord for nu 61 år siden i en fascinerende bog, der med profetisk klarhed beskrev væsentlige elementer i vore nuværende storraketter.

Manuskriptet var egentlig tænkt som en doktorafhandling til universitetet i Heidelberg. Men den var for teoretisk og vanskelig tilgængelig og gik på grund af emnets beskaffenhed på tværs af de kendte faggrænser. Afhandlingen fulgte ikke de gængse normer og blev afvist. Hermann Oberth fik den derfor udgivet i bogform, og den er senere blevet genoptrykt adskillige gange.

I 1927 skiftedes foreningen »Verein für Raumschiffahrt«, der hurtigt samlede omkring 1.000 interesserede som medlemmer. Oberth blev i 1928

valgt til formand for denne forening. Afvekslende fra sit gymnasielærer embede, som han i mellemtiden var startet på, medvirkede han bl.a. som konsulent på et tysk filmprojekt, hvor en bemanded rumfart til Månen indgik i handlingen. Konsulentjobbet gav ham lidt ekstra hårdt tiltrængte penge til raketeksperimenter, og han skulle bl.a. konstruere en raket til opsendelse som reklame for filmen ved premieren. Det gik dog ikke helt efter planerne. Raketten blev ikke færdig og Oberth kom til skade ved en eksplosion under arbejdet.

Professor Hermann Oberth som hovedtaler ved en UFO-kongres.

Han var dog ikke slået ud. Han udgav i 1929 sin næste bog »Wege zur Raumschiffahrt«, der var både større og mere tilgængelig end den første bog. Den blev en stor succes og indbragte ham endvidere en pris på 5.000 francs fra Det franske Astronomiske Selskab.

Året efter afprøvedes med stor succes en af Hermann Oberth's raketmotorer på Chemisch-Technische Reichsforschungsanstalt, hvilket var et betydeligt fremskridt for anvendelsen af flydende brændstoffer i raketter.

»Verein für Raumschiffahrt« fortsatte sit arbejde, bl.a. i form af eksperimenter. Mange af foreningens medlemmer blev senere kendte navne indenfor rumfart. Således deltog f.eks. en ung gymnasiast, Wernher von Braun med stor entusiasme i foreningens arbejde under Hermann Oberth. De

mange eksperimenter bar gennem årene stærkt præg af to ting, nemlig stor idealisme og kronisk pengemangel. Foreningen fortsatte sine raketforsøg op til 1933, hvor foreningen ganske enkelt blev lukket og alle arkivalier beslaglagt af Gestapo.

Hermann Oberth afslog i 1932/33 tilbud om arbejde med raketter i Rusland og i Japan og fortsatte sit embede som gymnasielærer. Andre fortsatte med de raketarbejder, han havde været med til at igangsætte. I 1938 fik han tilbudt et forskningsprofessorat i Wien og senere en tilsvarende stilling i Dresden, hvor han havde lejlighed til at arbejde videre med sine eksperimenter med brændstofpumper til større raketmotorer. Eksperimenter i den retning var dog på samme tid langt mere fremskredne på en forsøgsstation ved Peenemünde ved den tyske Østersøkyst. Uden Oberth's viden havde det tyske militær gennem en del år arbejdet med militære raketplaner, et arbejde som hans tidligere medarbejder, Wernher von Braun, var stærkt involveret i.

I 1949 blev Hermann Oberth knyttet til raketforsøgsstationen i Peenemünde. Måske nok så meget for at forhindre, at andre nationer skulle kunne udnytte hans viden på raketområdet. Allerede året efter fandt den første vellykkede opsendelse sted af en militær storrakete. Den havde navnet »Aggregat 4« og nåede en højde af 80 km. Den serieproducerede raket blev senere kendt under navnet V-2.

Oberth's raketteorier blev her realiseret på en måde som ikke havde hans billigelse, og som han nok ikke havde forestillet sig.

Ved afslutningen på anden verdenskrig kom Wernher von Braun tillige med en del forskere og teknikere fra Peenemünde til USA. Det samme gjaldt også store mængder dokumenter og adskillige færdige raketter. Von Braun kunne derfor fortsætte eksperimenter med raketter i efterhånden forbedrede udgaver. Helt aktuelle blev disse forsøg, da russerne meget overraskende for amerikanerne opsendte deres første satellit »Sputnik 1« i kredsløb om Jorden i oktober 1957.

Allerede mindre end 3 måneder senere kunne amerikanerne opsende deres første satellit med baggrund i von Braun-gruppens enorme arbejdsindsats, og hermed var startsignalet så givet til stormagternes rumkapløb.

Forsiden af Hermann Oberth's berømte bog »Die Rakete zu den Planeten-räumen« fra 1923.

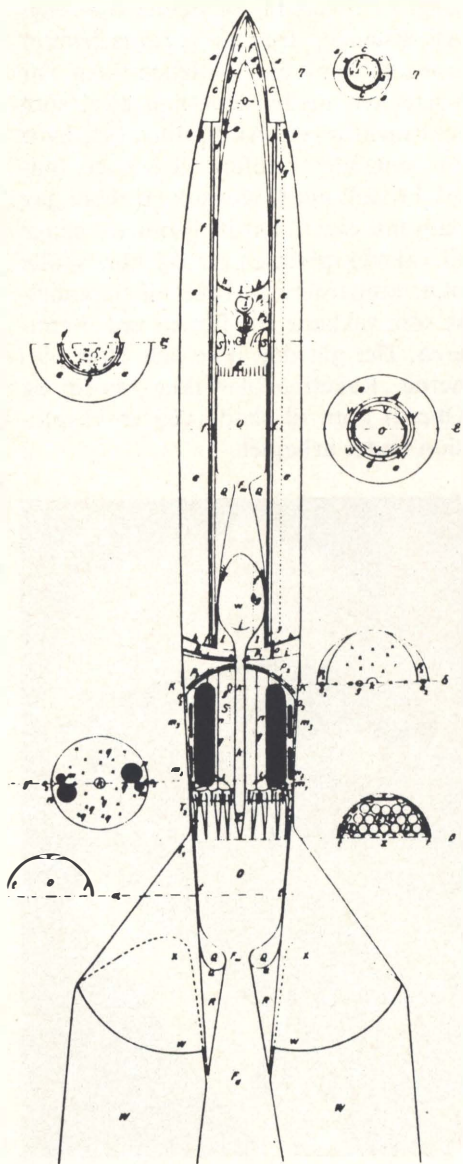
Hermann Oberth var efter krigen blevet genforenet med sin familie i byen Feucht ved Nürnberg. Efter kortere afstikkere til Schweiz og Italien blev han pensioneret og slog sig ned i Feucht i 1953.

Wernher von Braun havde imidlertid ikke glemt sin gamle læremester og anmodede ham i 1955 om at komme til USA for at deltage i forsøgsarbejdet med raketkonstruktionerne i Huntsville, Alabama. Han deltog i dette arbejde frem til 1958, hvor han efter opsendelsen af den første amerikanske satellit definitivt trak sig tilbage.

Gennem årene der fulgte blev Oberth tildelt mange æresbevisninger fra institutioner verden over, ligesom han blev udnævnt til æresborger i Feucht, hvor han stadig bor. I 1971 indrettedes i Feucht et »Hermann Oberth Museum«, der i billeder, tegninger, dokumenter og raketmodeller dokumenterer og belyser astronautikkens pionertid.

Hermann Oberth har altid anskuet tingene fra utraditionelle vinkler. Han har da også gennem årene interesseret sig meget for uortodokse emneområder, som f.eks. parapsykologi. Også UFO-fænomenerne interesserer han sig stærkt for. Allerede i halvtredserne beskæftigede han sig bl.a. i pressen med UFO'er, og han har ved flere lejligheder på UFO-kongresser slået til lyd for en videnskabelig udforskning af UFO-fænomenet.

Den 1. maj 1966 var professor Hermann Oberth hovedtaler ved SUFOI's

Detaljeret konstruktionstegning til raket. Fra Hermann Oberth's første bog fra 1923.

landskongres i Fredericia. I sit foredrag sagde Oberth bl.a.:

Efter min mening skulle videnskaben anse enhver ting mulig, så længe der ikke findes kendsgerninger, der modbeviser dette. Videnskaben bør altså lade enhver forklaring gælde som arbejdshypotese, indtil der foreligger et analysemateriale, der modbeviser arbejdshypotesen.

Hvad UFO'erne angår findes der i dag kun to forklaringer, der hidtil ikke har kunnet modbevise:

1. Det kunne dreje sig om halvmaterialiserede parapsykologiske fænomener, men denne forklaring tilfredsstiller mig ikke. Dette skal dog ikke betyde, at man ikke også bør opstille og undersøge denne hypotese. Jeg vil blot gerne nævne, at jeg som fysiker hælder mere til den antagelse, at

UFO'erne kan lære os meget

Siger den tyske
raketforsker, professor
Hermann Oberth

MAINZ, SØNDAG. DPA

De flyvende genstande, man iagttager forskellige steder i verden, er sandsynligvis rumskibe fra fremmede verdener, mener den vesttyske raketforsker, professor Hermann Oberth.

Professoren, der er den tysk-amerikanske raketvidenskabsmand Wernher von Brauns tidligere lærer, talte lørdag i Mainz til de delegerede ved kongressen for uidentificerede flyvende objekter (UFO'er).

Klog opførsel

— Abenbart er de væsener, der styrer UFO'erne langt forud for os i kulturel henseende, og hvis vi opfører os klogt, kan vi lære meget af dem, sagde den 73-årige videnskabsmand i sit foredrag.

Oberth mente, at der ikke kun

Dansk avisoverskrift efter foredrag af professor Hermann Oberth ved vesttysk UFO-Kongres i 1967.

2. der er tale om flyvemaskiner. Andre plausible forklaringer har man indtil dato ikke kunnet finde. Dermed er dog ikke sagt, at kun een af disse to forklaringer kan være den rigtige. UFO'er kan jo også være noget helt andet. Der er bare indtil dato ingen, der har kunnet sige os hvad!

Såfremt vi går ud fra den arbejdshypotese, at UFO'er er maskiner, må vi yderligere antage, at de ikke er bygget af jordiske mennesker, for i Oldtiden og middelalderen, hvor de også blev observeret, kunne intet menneske bygge flyvemaskiner. Og selv vi kan endnu ikke bygge fartøjer, der flyver som UFO'erne.« Efter bl.a. at have beskæftiget sig med mulige fremdriftsteorier for de rumskibe, der kunne være en plausibel forklaring på UFO-observationerne, slutter professor Hermann Oberth: »Såfremt der eksisterede

— fortsættes side 19

FRANKRIG

GEPAN

Af F. Lagarde og Dr. Jean F. Gilles.

I den senere tid har der verseret flere rygter om at den franske UFO-undersøgelsesgruppe G.E.P.A.N. skulle have afsluttet sin opgave og derfor ophørt med at fungere. GEPAN blev i 1977 oprettet af den franske rumfartsorganisation CNES (fransk modstykke til NASA). — Om der er noget om snakken vides endnu ikke, men vi har her oversat to artikler skrevet af franske UFO-forskere om GEPANs hidtidige arbejde. Red.

Fernand Lagarde er redaktør af det ansete franske tidsskrift *Lumières dans la Nuit* (Lys i mørket), og her følger den leder han skrev i maj/juni 1982 udgaven af LDLN.

Jeg har indtil nu holdt min mund på trods af advarsler fra flere sider. For at være, som jeg mener jeg er, ærlig og faktisk lidt naiv i min handlemåde, har jeg altid stølet på, at vort lands myndigheder, inklusiv GEPAN, holdt os (i det mindste når vi bad dem om det) underrettet om de ufo-observationer, som allerede var os bekendt, og hvor vi selv deltog i efterforskningen.

Men nu er det sket, jeg vil ikke tie længere. Jeg er nødtvunget til at indse, som så mange andre undersøgere, at mine anmodninger om information bliver fuldstændig overhørt. De svar, de giver os er forskellige, og de er alle tilstrækkelig afslørende, som for eksempel:

- »Det ønskede dokument er ikke tilgængeligt.«
- »Rapporten holdes tilbage.«
- »Ingen kommentarer.«
- »Vi ved intet.«
- »Undersøgelsen er endnu ikke afsluttet.«
- »Vi har vores ordre.«

og dertil kommer, at hvis en af vore undersøgelser kommer på sporet, efter myndighederne har været der, siger

Fernand Lagarde.

øjenvidnet til ham: »Det er blevet forbudt mig at tale om det«. Vi ved selvfølgelig alle, HVEM, der er kommet med forbuddet.

På den anden side, hvis man forventer at få noget for de dokumenter, man sender til myndighederne, så de har mulighed for at foretage en undersøgelse, må man tro om, for selvom det har kostet slid og penge at fremskaffe disse dokumenter, kan jeg garantere for,

at man bliver skuffet. Man får intet for sit arbejde. De har overhovedet ingen skruber ved at beholde det. Men de giver intet til gengæld. »Samarbejdet« er meget ensidigt.

En ny epoke er begyndt, Den Åbne Dørs Politik, som blev indledt for få år siden, og som tændte det håb, at et frugtbart samarbejde ville indledes, er slut. Vi må nu se i øjnene, at et låg, et låg mærket HEMMELIGT, er lagt over alle offentlige undersøgelser. Rapporterede observationer, som helt klart har vores interesse, finder ikke længere vej til os. Alt hvad de nu fra tid til anden sender os af rapporter, er rapporter, der ikke indeholder noget interessant tilfælde, hvor det drejer sig om misfortolkninger. Vi kender teknikken, som havde sit udspring i USA og nu er nået til Frankrig, de samme forsøg på at afsløre alle oplysninger om ufo-fænomenet.

Denne tavshedspolitik beviser i hvert fald to ting:

- 1) Den beviser, at der faktisk foregår noget mærkeligt — noget som DE ikke ønsker, offentligheden må få kendskab til, og noget, som viden-skaben ikke er i stand til at give en forklaring på.
- 2) Den beviser, at et hvert til rådighedsværende middel tages i brug for at sikre, at alle dem, som frivilligt studerer ufo-fænomenet, ikke får fat i nogle rapporter af værdi. Dette bliver sikkert gjort for at fryse dem ud i det håb, at de til sidst opgiver deres forehavende og forsvinder ud i mørket og dermed lader bureaukraternes misinformation og hjernevask få frit spil.

Jeg har ingen anelse om, hvem der er ansvarlig for dette, eller hvor langt de vil gå med deres tåbelige »afbrænd-

te jords politik«, men det står mere og mere klart, at vi nu kun kan stole på os selv, på vores egen indsats, på vores egen net af rapportoptagere, og at vi nu, mere end nogensinde, må gøre alt for at bevare anonymiteten på de få embedsmænd, der fortsætter med at skaffe os informationer.

Alligevel må vi ikke tabe modet, for vi har stadig ytringsfrihed. Lad os vise disse Tavshedens Mestre, at vi klarer os uden deres hjælp, og at vi helt nøjagtigt ved hvordan, det skal gøres.

Så lad os gå på med krum hals og øge vor indsats, hvis vi virkelig ønsker at blive informeret om denne ufo-gåde, det største mysterium nogensinde, og som menneskeheden i dag står ansigt til ansigt med.

Som en reaktion på F. Lagarde's leder i »Lumières dans la Nuit« fremkom Dr. Jean F. Gilles, der er ansat ved American Space Center i Houston, med denne beretning i »Flying Saucer Review«:

Den 12. september 1978 havde jeg muligheden for at deltage i et møde for private undersøgelsesgrupper af UFO fænomener.

Dette møde var arrangeret af GEPAN og blev afholdt i CNES hovedkvarter (Franske nationale center for rumstudier) i Toulouse i det syd-vestlige Frankrig.

Den største drivkraft ved dette møde var Dr. Claude Poher, en ingeniør der er tidligere nevø til den tidligere formand for det franske senat.

Jeg havde 2 venner med, medlemmer af en lokal fransk UFO sammenslutning, vi mødte op uden illusioner og med en følelse af, at intet til fordel for ufologi kunne forventes ved mødet.

Faktisk viste det sig, at den elendige forestilling, der fulgte, var langt under vore mest pessimistiske forventninger, i ikke mindre end 7 timer måtte vi lytte til følgende officielle udtalelse igen og igen:

Det er os der ved besked, thi VI er de officielle videnskabsmænd, medens I andre undersøgere ikke besidder de rette kvalifikationer, selv om I gjorde, hvad man ikke finder troligt, ville vi alligevel ikke kunne regne med jer, der ikke bærer stemplet professionelle. — Dog — på den anden side set, hvis man betragter spørgsmålet om UFO undersøgelser, falder dette heller ikke rigtigt ind under vores felt, og vi har

Dr. Claude Poher.

ikke meget tid til at beskæftige os med det.

Vi er nødsaget til at indskrænke vort arbejde indenfor de afstukne rammer, og vil indskrænke os til blot at anvende politiets rapporter som vores kilde materiale.

Lad os fremhæve diverse punkter i dette sørgelige opråb.

Først det sidste punkt — ideen med kun at anvende det franske politi's rapporter som materiale for undersøgelser:

Der blev udvist et stærk organisatorisk bånd mellem GEPAN og politiet, et øjensvidne til en UFO måtte gennem samtlige underordnede led, før sagen endte hos politiets topledelse, denne topledelse bosat i Paris, kunne efter skøn, enten give rapporten videre til GEPAN eller lade være.

Dette overbeviste os om at mange af de mest interessante sager, de mest fremmedartede muligheder slet ikke kom i hænderne på GEPAN, men i hænderne på andre langt mere betydningsløse og viljeløse end GEPAN. Vi behøver blot at mindes oplevelser og rapporter som Marius Dewilde's i Quarouble i 1954 og Valensole affæren i 1965 (Lavendelmarklanding). UFO-NYT 2/83.

At stole udelukkende på politiet som reportere, er lig med at kun offi-

cielle skovbetjente er i stand til at samle gode svampe.

Den videnskabelige Attache i den permanente stab i GEPAN har mulighed for at bruge ikke mindre end 10% af arbejdstiden på UFO-studier.

Vi diskuterede dette med flere af disse, venlig og behagelige unge mænd der indrømmede overfor os, at indtil for få måneder siden havde de ikke interesseret sig for ufologi og intet kendt dertil, og der ser man igen, det samme gamle trick som da CONDON komiteen blev dannet, som dengang som i GEPAN blev udelukkende uinteresserede ansat, folk uden nogen som helst erfaring på dette felt, møder man mon noget lignende indenfor andre kundskabsgrene?.

Det må man sandelig ikke håbe, man må da forvente, at når folk udvælges til at udføre et bestemt undersøgelsesarbejde, skal disse udpeges mellem de kandidater, der har den største forståelse og den dybeste interesse for arbejdet og emnet. Denne amatørisme på den praktiske side af arbejdet fører os til næste punkt. En forståelse fra de der finansierer GEPAN — denne vitalt vigtige sag blev dårligt nævnt på konferencen i Toulouse, sikkert er de tildelte summer altfor små.

Alt dette indikerer selvsagt, at GEPAN blot er et statsstyre, public re-

lation kontor de sande fundamentale undersøgelser foregår andetsteds, med GEPAN som front, alt ligger udenfor GEPAN's hænder, de har ikke mere adgang til evt. stof end vi.

Søges yderligere bevis for at GEPAN i princippet kun er en øvelse i public relation behøver vi kun at betragte de forskellige inviterede til Toulouse konferencen.

Ingen af de delegerede der repræsenterede de private UFO-undersøgelsesgrupper, var professionelle videnskabsmænd, alle var stolte af at være inviteret, da invitationen havde en officiel pondus over sig og mødet arrangeret af CNES.

Ovenikøbet blev en delegeret fotograferet efter eget ønske foran hovedindgangen til CNES, hvor der i guld-bogstaver stod at læse »CENTRE NATIONAL D'ETUDES SPATIALES« det franske nationale rumforskningscenter.

Selvklart følte disse mennesker et ekstra pust til deres EGO, tænk — at blive inviteret til et officielt videnskabeligt møde, det var ikke til at kimse af, deres opførsel nærmede sig underdanighed, for alle var den dag lig med, når børn modtager elementær undervisning, der var kun afsat een time til frie diskussioner, resten af tiden var besat med lektioner.

Da det hele var overstået, var den eneste konklusion man kunne drage, at vi havde overværet en sceneforestilling, der havde til formål at forvirre og demoralisere, for tilsidst at se den sande mening med GEPAN som videnskabeligt projekt. — Formålet med GEPAN er simpelthen at være stødpude mellem, på den ene side den voksende interesse fra offentligheden angående UFO'er og på den anden side den statslige institution der normalt burde og skulle hamle op med UFO problemet. I GEPAN's ledelse findes bestemt ingen illusioner, de ved udmærket, hvad de gør, og så længe foreningens aktiviteter fortsat er yderst diskrete, må diverse regeringer på denne planet fortsætte med deres tavshedspolitik.

Gepan tjener til at fjerne folks uro om UFO problemet, en beskeden gestus.

Som vi har oplevet GEPAN og CNES er alt en bunke nonsens, alt vi har set er, nogle få personer spille rollen som besiddende af den rigtig erfaring og viden, disse mennesker giver en kort forestilling og forsvinder derefter om

bag tæppet med ordene: »Vi er ikke sikre«.

En sådan foragt for folk fortjener en kommentar.

En ting vi lagde særlig mærke til, nogle få af de videnskabelige attachéer gjorde et udmærket og personligt indtryk fra talerstolen, og Dr. Claude Poher lavede et helt lille show ud af at stå til ansvar, trods dette, var hele forestillingen intet andet end et one-man-show med Poher som stjerne.

Medlemmerne af den såkaldte vismandskommite gjorde sig stor umage for at forblive usete og anonyme, kort før mødet sluttede fik vi i hast forevist en liste over navnene på de videnskabsmænd, der havde deltaget plus en organiseret skitse der beviste tilhørsforholdet mellem GEPAN og de øvrige kræfter.

Mod er ikke det mest fremtrædende træk i det videnskabelige selskab, der er dog undtagelser, vi mødte nogle få.

Man kan kun bede til at ikke alle vore videnskabelige kollegaer skal vente på Nobelprisen, før de tør træde frem og højt og tydeligt udtale sig om, hvad de ved om UFO'er.

På Toulouse konferencen var der på trods af alles tro på Jimmy Guieu, den kendte science fiction forfatter og pioner i fransk ufologi, hans bemærkninger fra salen om, at der skulle rent spil, vist intet tegn på afspænding. Helt klart var det, at vi inviterede blev betragtet som børn og som sådan skulle alting vedr. denne sag dølges eller majsommeligt forklares.

Derefter erklærede Claude Poher, at han trak sig tilbage fra formandsposten i GEPAN, intet blev nævnt eller aftalt om en afløser for ham, og ingen planer lagt for fremtiden, hele af-færen afvikledes i en os af svaghed og blev nænsomt nedlagt.

Hvad der skulle have været en ret højtidelig og kristen ceremoni, vendtes til at udarte sig til en kvælende dulgt begravelse.

Kort tid efter læste vi i le Figaro's ugentlige magasintillæg:

Virkelige UFO-oplevelser er meget sjældne, GEPAN har meget få ting med bid i, der er højst sandsynligt, der ikke vil ske nogen udvikling i sagen de første 2 år, og det virker lidet sandsynligt, at der overhovedet sker en udvikling, og da vil GEPAN ikke længere eksistere.

Samme avis bragte en artikel om, at Dr. Poher stod lige for for en jordom-sejling. Vi kan kun udtrykke vort håb

om, at Ex-chefen må få større held på sin båd som styrmand, end han havde med styret i GEPAN.

Kilde til F. Lagarde's artikel:

Flying Saucer Review, vol 28, nr. 1, udgivet august 1982.

Artiklen er oversat fra fransk til engelsk af Gordon Creighton.

Oversættelse: Flemming Rasmussen/SUFOI

Kilde til J. F. Gille's artikel:

Flying Saucer Review nr. 5/83.

Oversætter: Doris Nymann.

Herman Oberth 90 års fødselsdag

— fortsat fra side 16

fakulteter ved universiteterne og de højere læreanstalter, der arbejdede med UFO-problemet, ville jeg sige: »Overlad forskningen til dem!« Men en sådan forskning findes ikke endnu. Desuden drejer det sig om et område, der

a. dækker flere forskellige specialområder, og

b. stadigvæk kan bearbejdes fornuftigt af intelligente amatører, da det kun drejer sig om at indsamle observationer og andre materialer. Og dette arbejde kan en amatør ofte gøre bedre end en specialist på et andet område, da amatøren ofte råder over større almenviden og menneskekundskab.

Der vil sikkert ske det samme med UFO-forskningen, som der skete med bilerne, flyvningen, rumforskningen, bakterieforskningen, Schliemanns udgravninger og meget andet, hvor i første omgang intelligente amatører bearbejdede sagen, og hvor den officielle videnskab først satte ind, da

1. resultaterne ikke mere kunne bortforklares, eller

2. sagen havde udviklet sig så meget, at man nøjagtigt kunne sige, hvilke specialister der skulle tage sig af sagens videre udvikling.«

Professor Hermann Oberth er stadig aktiv som forfatter. Hans seneste bog »Wählerfibel für ein Weltparlament« udkom i 1983. Hans fortsatte skribentvirksomhed og TV-interviewet med ham i tysk TV i juni i år i anledning af hans 90 års fødselsdag, vidner ikke om den senilitet, som visse danske forskere i 1966 troede måtte være årsagen til, at han seriøst beskæftigede sig med UFO-spørgsmålet på SUFOI's kongres. I sandhed et usædvanligt menneske, hvis 90 års fødselsdag vi med denne artikel har ønsket at markere.

TEXAS

Bortførelse

Af Lew Willis*)

Megan Elliot tog sin eksamen (Bachelor's degree) i august 1980 og besøgte sin mor i Øst-Texas inden hendes nye arbejde som underviser startede. Megan havde kun tilbragt to dage hos sin mor, da hendes datter Renee, på det tidspunkt 18 måneder gammel, fik en øreinfektion. Renee havde også udslæt på den øverste del af det ene lår og vedblev med at have det, på trods af to lægers forsøg på at fjerne det. Den 21. august 1980 begyndte Renee at skriges kl. 19, og på trods af alle forsøg fra hendes mor og mormor, blev hendes lidelser værre omkring midnat. Renee vedblev med at gå til hoveddøren og sige »sov sødt bil.« Megan fortalte til sidst sin mor, at hun ikke havde andet valg, end at tage hjem, på trods af det sene tidspunkt og køre de 70 miles (113 km) på mørke ensomme veje. Hun ringede til sin mand, John og bad ham om, at lade det udendørs lys være tændt og døren ulåst, fordi hun ville komme hjem. John sagde »ok« og vendte straks tilbage i seng.

Megan forlod sin mor omkring midnat, uden at tænke på at pakke, kun klædt i pyjamas og badekåbe og var barfodet. Renee havde en engangsble og sin morfars T-shirt på og var ligeledes barfodet. Megan kørte i sin Honda Civic model 1978 og havde rullet vinduerne ned, da det var varmt og bilen ikke havde aircondition. Renee faldt straks i søvn, så Megan tændte radioen til at holde sig med selskab.

Megan havde kørt omkring 30 miles (48 km) og nærmede sig de tre broer ved Lake Fork Creek da hendes »radio begyndte at lave mærkelige ting — opførte sig som den kørte frem og tilbage, men stoppede ikke ved kanalerne — som om nogen var ved at rode med min radio.« Hun rakte ud for at slukke

radioen, da hun hørte »en meget høj elektrisk støj, der gjorde ondt i mine ører og lysene på bilen begyndte at blive svagere.« Hun følte så at hendes bil blev løftet af motorvejen og med det samme rakte hun ud for at checke Renee og låse dørene.

Da hun kiggede ud kunne hun se toppen af nogle af de store fyrretræer under sig blive blæst i en retning »som om de var i en orkan.« Hun kiggede op og fik øje på bunden af et fladt metal-lignende objekt, kun nogle få fod væk »med en dobbelt række af strålende lys i en cirkel.« Så så hun randen af en åbning, da bilen kom ind i objektet. Hun rullede vinduerne op og låste dørene og fandt sig selv i et cirkulært, klart oplyst rum, uden nogen tilsyneladende kilde til lyset og var overrasket over at »hun ikke kunne se sammenføjninger nogensteds så gik jeg bogstavelig i panik! Jeg sad kun der og kunne huske at jeg ikke skælvede rigtig, men følte mit indre køre rundt og tænkte, Gud hvad skal jeg gøre nu? ... Renee havde åbnet sine øjne og pegede og sagde 'se mor, se' Jeg kiggede ud og der var lys allesteder! Det så ikke ud til at det var enkeltlys... et oplyst rum... meget lyst... det er rundt... lugter skægt... på en måde ligesom regn.«

»Jeg hørte en stemme i mit hoved

der sagde 'Megan tag Renee og få hende ud af bilen'« Hun checkede endnu engang dørene og overbeviste sig om, at Renee var ok og hørte igen stemmen, der beordrede hende ud af bilen. Denne gang tænkte Megan at Renee måtte have hørt det, da hendes øjenbryn bevægede sig og hun pegede på noget og kiggede på sin mor. Pludselig, fra den anden side af rummet, åbnedes en dør med en lyd, som en vacuumpakket dåse, der bliver åbnet... og en tør is-lignende tåge... omkring 18 inches (46 cm) dyb... begyndte at flyde hen over gulvet, og en lille skabning kom ud og beordrede mig ud af bilen.« Da Megan igen nægtede hørte hun et klik... som en smæklås og døren svingede op og faldt af hængslerne! Den ramte gulvet med et bumb, der fik mig til at give et hop!« Megan husker, at hun følte sig »meget rolig.«

Megan rakte over og tog Renee og satte hende ned på gulvet. Da Megan kom ud af bilen, lagde hun mærke til, at gulvet var »rigtigt koldt og klamt... ikke rigtigt vådt eller glat, men tæt på (følelsen af) cement... med en struktur som mursten« mod hendes bare fødder. Hun var nød til at gå uden om døren, som delvist var skjult i den lavtliggende tåge. Da hun fulgte efter »skabningen« hørte hun Renee falde, og da hun vendte sig om, var Renee ved at rejse sig op efter, at være faldet over døren.

Da »skabningen« først kom ind i rummet »grinede Renee som om hun tænkte det var morsomt, den måde han gik på.« Megan forklarede, at han gik med en flydende bevægelse, hans arme og ben krummede og havde ikke bevægelige led som vores. »Megan beskrev »skabningen« som værende en lille humanoid, med »stort hoved, tynd

*) Lew Willis, MUFON State Section Director ved denne undersøgelse assisteret af Jeannie Willis, MUFON-undersøger, og Jean Fuller, State Section Director, Tyler, Texas. Den regressive hypnose blev ledet af Stephen Clark, Ph.D., MUFON-konsulent i klinisk hypnose, Garland, Texas og der blev ført kontrol af G. Neal Hern, MUFON State Director, Texas. Citater er direkte fra optagne interviews, før, under og efter den regressive hypnose. De navne der er benyttet heri er pseudonymer, da personerne ønsker af forblive anonyme.

krop, tynde arme, ingen øjenbryn, ovale øjne uden øjenvipper, intet hår på nogen dele af kroppen, bred næse med to huller eller næsebor på dens øvre overflade. Munden var en lille sprække, tynd hals, tynd krop, tynde arme, lange fingre, fire på hver hånd. Navlen var horisontal, som når man strækker åbningen i en ballon.« Hun bemærkede ingen fysiske karakteristika, der kunne indikere om væsenet var mandligt eller kvindeligt, »på trods af at de havde brystlignende muskler.« Hun så aldrig fødderne, da der hele tiden var en tæt tåge langs gulvet når han var tilstede. Hun kunne ikke fortælle om han bar en tætsiddende beklædning, eller om hun så hele kroppen, som så ud »som den farve og struktur som Silly Putty har.« Da hun fik fremvist et Pantone farvekort, sagde Megan »475-A, men mere skinnende og glat.« Hun husker, at det »havde et lag udover den ydre del af øjnene, som ikke stak frem, men noget lignende et øjelåg, som aldrig blinkede...han smilede aldrig, hans mund bevægede sig på intet tidspunkt.«

»Skabningen« førte an, gjorde tegn til, at Megan skulle følge efter med Renee tæt bagved. De gik gennem den åbne dør, og under hypnose husker Megan »en slags gang og på den anden side af gangen en dør, magen til den forrige...og netop som jeg kommer til den, åbnes den, og han går ind og jeg går ind...jeg tror Renee går ind.«

Megan befinder sig i et rundt rum, »men ikke en rund cirkel...der er røg på gulvet...den samme tåge der rullede...der er borde med mærkelige ting over dem...der er to mere — hvad de nu end kan være.« Megan forklarer senere, at der var to andre »humanoider« i rummet, alle så ens ud. »En af dem har ryggen til, kigger på et panel af lys, masser af lys...farver...blå, grøn, rød, gul, hvid, violet, sort. Jeg ser ikke ansigtet på fyren ved lysene, men der var en anden ved bordene...og jeg hørte en stemme der sagde, at jeg skulle op på bordet, og jeg tøvede ikke, men kravlede op på bordet!«

Megan forklarede senere, at bordet var omkring 4 feet (122 cm) over gulvet og gjorde det svært for hende, at komme op på det. Megan hørte »metal-spænder, 4 inches (10 cm) bredde...smække omkring mine ankler, mine håndled, min brystkasse, lår...føles koldt, stift, stramt. Jeg kan ikke bevæge mig; jeg kunne ikke bevæge mig selvom jeg prøvede.« Renee er på et

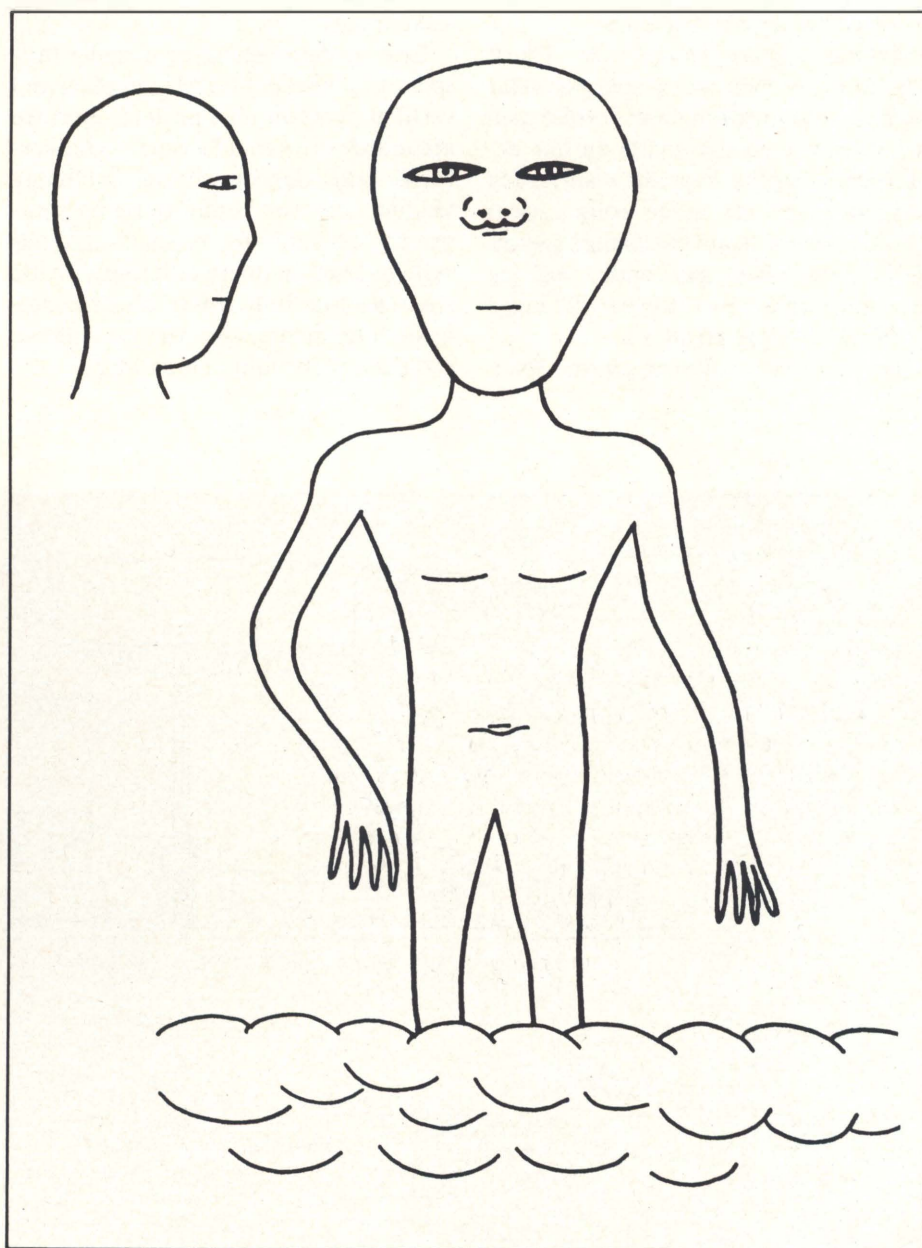
bord mage til, ved siden af hendes og Megan undre sig over, hvordan hun er kommet op på det, da »jeg ikke satte hende på det.« Renee var også spændt fast og Megan husker, at hun »ikke skreg hvad hun normalt ville gøre, hvis man prøvede, at holde hende nede...hun elsker det, hun er meget begejstret.«

Mens Megan er under hypnose husker hun »bordet — det gjorde noget! Det gør mig våd!...kommer fra bordet...fra hovedet og nedefter...som om jeg ville flyde på bordet.« Da dr. Clark spurgte om Renee også var våd, sagde Megan »ja hun siger at hun svømmer!«

Megan ser op for at se et »stor, klart oplyst kuppelformet område ovenover, med to sondelignende indretninger kommende ned fra kuplen.« Bordet er nu vådt og koldt og hun føler sig lammet, men kuplen udstråler varme, så hun er »kold og våd på den ene side og varm på den anden.« Hun beskriver sonden

som forbundet af tre dele »som en kugle og en ledskål« og den kom ned så den næsten rørte hende. »Det bevæger sig rundt om mig, meget tæt på mig, men jeg følger mig spændt og kan ikke sige om den rører mig eller ikke.«

Megan husker at sonden lavede en klikkende lyd, da den bevægede sig rundt og over hendes krop. Da hun blev spurgt om sonden rørte Renee husker Megan, at sonden »gjorde forskellige ting på forskellige tidspunkter,« og på et tidspunkt så det ud til, at den ville komme ind i Renees næse med et par »bi« lignende anordninger i enden og sås igen komme ind i Renees navle med en »nållignende indretning«. Da Megan så dette ske sagde hun »skad ikke mit barn, hun har været syg,« og de svarede »det er hun ikke længere.« Hun husker at hun ser en fin »gul tåge blive spray'et ud over Renee,« også fra sonden.

Megan sagde at hun »blev ved med at holde øje med den lille fyr og panelet med lys og den lille fyr der står bagved hende og noget i hans hånd på størrelse med en notesblok, men uden papir. Hans opmærksomhed var rettet mod tingene ovenover og kontrollerenden tilsyneladende.« Hun følte at den tredie »humanoid« »holdt opsyn med Renee og min sikkerhed, fordi han hele tiden gik frem og tilbage, kiggende på mig... aldrig smilende, ingen følelsesmæssige udtryk hos nogen af dem, det forandrede sig på intet tidspunkt.« Den eneste forskel hun kunne skelne mellem de tre »humanoider« var at den ene der holdt øje med dem, »så ud til at være mere omsorgsfuld.«

Dr. Clark spurgte, »mens du var på bordet, hvad havde du på? Havde du alt dit tøj på?« Megan kom øjeblikkelig ud af den regressive hypnose. Hun forklarede senere at hverken hun eller Renee havde tøj på, men husker ikke hvornår det var blevet fjernet.

Endnu engang bragte Dr. Clark Megan under hypnose og spurgte, »Har du nogen mening om deres formål med at undersøge på den måde du har beskrevet?« Megan svarede »Nej... Jeg var stille, på en måde rolig... (jeg) havde ikke lyst til at stille mange spørgsmål... mit hoved gør ondt... og jeg ønskede kun at sove. Renee ville kigge — hun ville kigge på alt.«

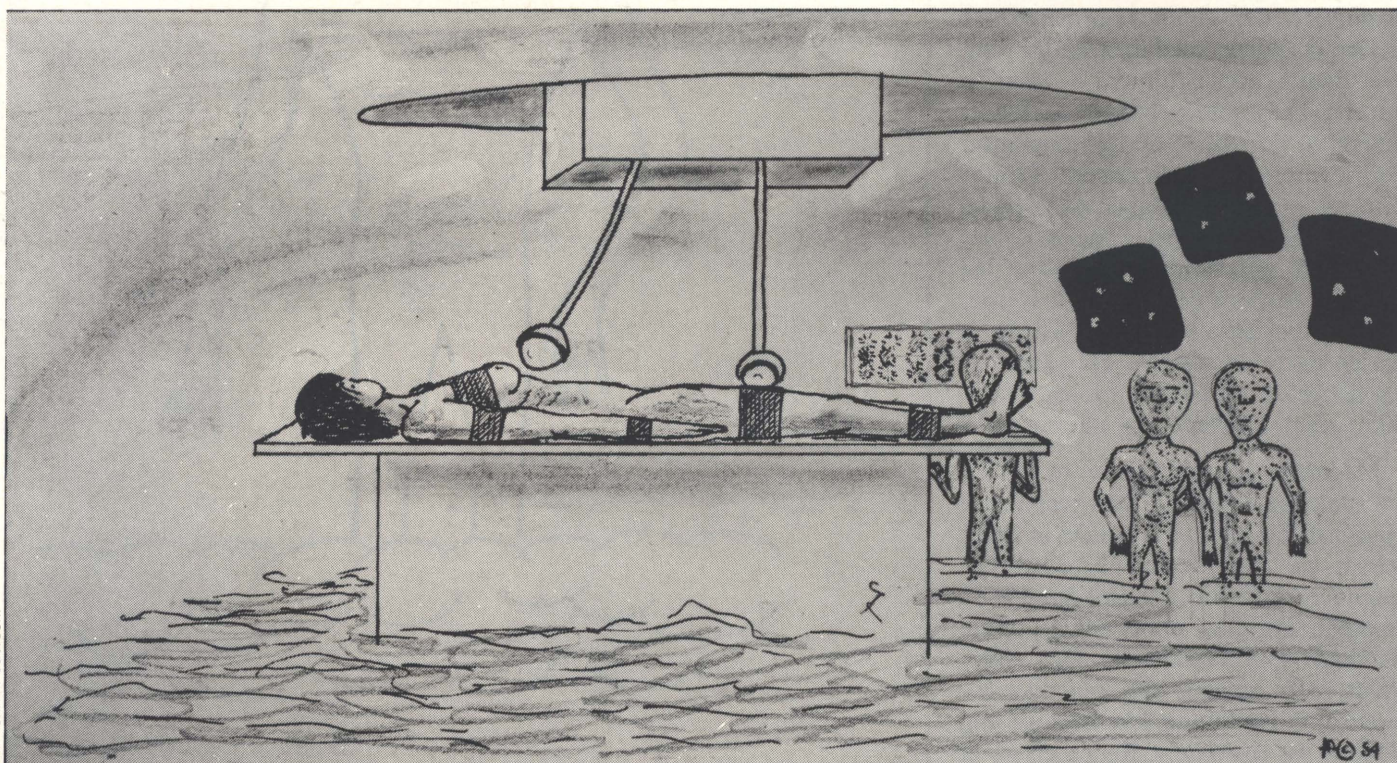
Da hun tænker tilbage på sine følel-

ser mens hun blev undersøgt siger Megan at hun huskede at bordet vipede, med hovedet hævet til tider, eller lavere med hovedet og jævnt når hun blev dækket med væsken. Hun havde følelsen af bevægelse fra tid til anden, »jeg lå flat... følte et sug opad. Ligesom da jeg tog afsted med jet til London. På en måde bragte — et tryk på mig... men da det stoppede — troede at jeg ville tabe min mave, ligesom i en elevator.« Megan forklarede senere følelsen af meget hurtig »vertikal bevægelse« og »meget langsomme nedstigning« mens hun var på bordet. Hendes hoved gjorde stadig ondt på et senere tidspunkt med »skarpe smerter — mave — mine ben, kinder, hage — mit hoved.« Da Dr. Clark spurgte, »Hvad tilskriver du disse smerter og piner?« svarede Megan »det ved jeg ikke — tror det var noget de gjorde mens jeg sov — det er som jeg kan mærke en trækken — i min hud eller sådan noget.«

Efter undersøgelsen, men stadig fastspændt til bordet blev Megan placeret i vertikal position med ansigtet mod tre afrundede firkantede sorte vinduer. Mens hun kiggede på det midterste vindue, som var højere oppe på væggen end de andre to, kunne hun se adskillige klart definerede lysende hvide stjerner, som hun senere illustrerede i hvad hun mente, der var de relative positioner i forhold til hinanden.

Megan observerede også en genstand der lignede en stor TV-skærm, der stak ud fra væggen i undersøgelsesrummet. Hun beskrev senere at det havde et kaleidoskop af »bevægende farver, hovedsaglig rød og mindede mig om en amøbe.« Megan huskede at have set 7 tegn på væggen bagved, som hun var istand til at reproducere under hypnosen. Senere illustrerede hun flere klart definerede tydninger af hvordan de så ud. Da hun blev spurgt hvad de repræsenterede, sagde Megan »det er hvor de er fra ... lyder som Asteriks, men jeg kan ikke udtale det... jeg har prøvet at forme min mund så den passede med hvad jeg hører og det er ikke mit sprog.«

Under hypnosen husker Megan at hun kommer ned fra bordet, »Det er lettere at komme ned end op. Meget lettere, det er lavere.« Dr. Clark spørger, »kom du ned ved egen hjælp eller blev du hjulpet?« Megan svarer, »ved egen hjælp. Spænderne forsvandt, de sank ned i bordet og jeg kunne bevæge mig frit igen.« Dr. Clark spurgte hvad Renee gjorde. Megan svarede, »hun kravler på bordet... hun rækker ud efter en af disse fyre, men jeg fik hende — kom hen til hende først. Jeg fik hende ned fra bordet. Hun kunne lide dem.« Efter at have fået fat på Renee fulgte Megan dem ud til gangen og kom ind i et andet rum, som hun beskrev som »hvidt som det første — der

er en seng i et hjørne — der er ingen sammenføjninger — kun triangulært, men afrundede hjørner (beskriver rummet) — der kommer lys alle steder fra. Der var røg i rummet, på gulvet... koldt... Renee forsøgte at klatre op på bordet (sengen) og jeg hjalp hende. Jeg var svimmel så jeg satte mig ned.»

Megan beskrev dette eneste møblement i det tredje rum, som en seng omkring 16 inches (41 cm) høj »en sølvagtig tingest som i undersøgelsesrummet,« uden noget sengetøj og den var fastgjort til væggen i den ene ende og rørte ikke gulvet. Hun fandt sit tøj og Renees trøje pænt lagt sammen og lagt på sengen. »Renee ville op og undersøge væggene og røre ved dem,« men Megan sagde at hun ikke forsøgte at undersøge noget undtagen når dørene åbnedes og lukkedes. »Jeg var facineret over at der ingen sammenføjninger var. Døren gik fra loftet til gulvet og ville bare glide ind i væggen med en hurtig (lufttryk) støj... når døren åbnedes eller lukkedes ville jeg få en »prop« i ørene.«

Megan følte at hun var i rummet i to uger, »idet der ingen lydmæssig stimulation var.« En lille skuffe »som en drive-in bank kasseres skuffe« kom regelmæssigt ud af væggen med små piller og en stemme sagde »spis«. Nogle af pillerne var firkantede og nogle havde cirkulær form og var i forskellige farver — hvid, gul, grøn, — de smelter i din mund. Renee troede at det var slik — »god slik«. Megan følte at hun »spiste og sov, spiste og sov omkring ti gange« mens hun var i dette rum.

Mens hun var under hypnose og husker tilbage på den tid hun var i rummet »kom de til døren, men forblev i gangen og sagde at jeg havde været virkelig hjælpsom og de ønskede at hjælpe mig på en eller anden måde. Jeg forstod ikke helt hvordan jeg havde været behjælpelig, men det gør jeg nu. De spurgte, hvis jeg fik tilladelse til at stille tre spørgsmål om universet efter eget valg og (var) garanteret et svar, hvad ville de så være? Jeg fortalte dem at det vidste jeg ikke og at jeg ønskede tid til at tænke, for at finde ud af hvad spørgsmålene skulle være. Og de lod mig sove. Det var koldt og min slåbrok — jeg dækkede mig til og puttede mig med min datter og vi sov... vågnede og skuffen kom ud.«

»De sagde at jeg skulle spise så jeg kunne overleve — næringen som vores organisme har brug for, for at overleve... så spiste vi dem... døren åbnedes

— omkring 2 timer efter at vi spiste... jeg var bange — jeg ville have John — jeg vidste ikke hvor jeg var. Jeg spurgte om jeg nogensinde ville se min familie (igen). De sagde ja, at det ville jeg, men jeg havde oplevet — og mit liv ville ikke blive det samme... De sagde at der ville ske ting — at det ville begynde at forandre tingenes sammenhæng... jeg ønskede at vide — der var ikke et klart overblik... sagde at jeg snart ville komme til et sted; og andre ligesom jeg selv ville være der. Jeg har ikke været på det sted før — jeg har ikke været der endnu. Så spurgte jeg mine tre spørgsmål.«

»(1) Hvad var der derude? Han ønskede at vide om jeg kunne være mere specifik i det spørgsmål og jeg sagde at det var jeg ikke sikker på — på det tidspunkt så jeg stjernerne udenfor vinduet — og jeg ønskede at vide hvad disse stjerner var og hvad der var derude. Og så spurgte han mig om jeg hentydede til hvad der netop var udenfor hvor jeg var på det tidspunkt, eller allesteder? Og jeg sagde allesteder — jeg ville vide alting. (Han) fortalte mig at en dag ville han besvare det spørgsmål når jeg var parat, men indtil videre var universet mere end jeg nogensinde ville kunne fatte eller nogen jordperson har forestillet sig...»

»(2) Jeg spurgte hvordan det kunne være, selv hvis de var virkelige, hvorfor de ikke gav sig til kende for os? (Han) sagde at dette spørgsmål ikke var om universet, men han ville svare alligevel. Han sagde at mennesker har

en tendens til at tilintetgøre og at vi var en frygtelig population — og hvis de blandede sig ville jorden blive ødelagt. Så vi var nødt til at leve vores eget liv og hvis de gav sig tilkende ville det blive en frygtelig planet og vi ville sandsynligvis ødelægge os selv — men på et tidspunkt ville de hjælpe. Det er næsten som de var bange — de kan ikke blande sig med os fordi de også vil blive ødelagt.

»(3) Det tredje spørgsmål var 'hvorfor mig' (småler) Jeg var nød til at le for at undgå at blive sindsyg. Jeg spurgte dem hvorfor de gik rundt og samlede mødre og deres børn op, hvis de ikke engang kunne fortælle Jorden hvorfor de er her? Og han sagde 'det er derfor vi er her' og så flippede jeg ud. Han sagde at jeg skulle falde til ro og jeg var meget rolig og kunne fortsætte samtalen. Han sagde at han udvalgte prøver fra populationen, som allerede udviste intelligens og evner for at forstå egenskaber og teorier udover vores tid.«

Stadig under hypnose spurgte Dr. Clark om Megan kunne huske andre spørgsmål, hvortil Megan svarede 'Hvor de var fra? Han sagde de var fra det samme sted som jeg og jeg sagde hvordan det kunne være, at vi var så forskellige. Og han sagde vi ikke er så forskellige indeni, 'fordi vi kan tænke og vi kan ræsonnere og Skaberen lavede os' og jeg sagde 'okay'. Jeg glemte at spørge om Skaberen var Gud, men jeg antog at det var det. Dr. Clark spurgte »indikerede de på noget tidspunkt om

Dr. Stephen Clark demonstrerer her sammen med en bekendt, forholdene under en hypnose. Det ses hvorledes den hypnotiserede ligger afslappet med mikrofoner tilsluttet en båndoptager.

de var fra noget andet sted? Det svar du gav mig for et øjeblik siden var 'de er fra hvor vi er' Hvad betyder det? Tror du de er fra vores... Megan svarede »Fra begyndelsen... fra begyndelsen. Jeg begyndte (mumler) at de ikke boede på Jorden. De havde en planet som de tog til — de sagde at de ville vise os. De sagde at jeg allerede havde set hvad jeg skulle have set, men ikke havde lagt mærke til det. Jeg husker ikke at have set det. Det var næsten som jeg kunne visualisere et sted, men det må have været mere indbildning end noget andet.«

Den eneste anden kommunikation Megan mindes under hypnosen var om døren og den mærkelige måde den så ud til at forsvinde ind i væggen på, når den blev åbnet, og ikke viste tegn på, hvor den var når den var lukket. »Jeg ønskede at vide hvordan den forsvandt og jeg antog — og de sagde, at den type metal de kunne benytte tillod den at binde sammen og så, efter for-godtbefindende, forsvinde!

Da hun blev spurgt om hun periodisk følte nogen bevægelse mens hun var i det tredje rum, sagde Megan »Ja, men jeg var vant til det — det generede mig ikke... aldrig til siden! Bevægede sig aldrig til siden!«

Da det blev tid til at tage afsked, husker Megan »en gang — seks dage — jeg er ved en af dem — eneste grund til at jeg troede, at det var døre var at jeg kunne se et klart lys eller skær omkring dem. Jeg blev bedt om at gå gennem døren. Da jeg gjorde det fandt jeg min bil. Døren var på (bilen). Det var ikke det rum jeg var kommet ind i først — det var en lille smule mindre, men stadig rundt. Jeg kom ind — Renee var på mit skød og jeg satte hende på det andet sæde og lagde det ned og spændte hende fast. Hun sov — tror at jeg sover! Jeg sad kun der. Jeg hørte et klik — et stort et — og jeg hørte en summende, elektrisk lyd. Det gør ondt i mine ører igen og jeg bliver sænket ned til jorden. Det er på en vej, som jeg kender godt... jeg er tættere på hjemmet.

»Da den summende lyd holdt op var min motor igang og jeg kunne ikke bevæge mig. Det var som jeg var frosset fast der i min stol — jeg kunne ikke bevæge mig — og — det varede kun et minut hvis det tog så lang tid. Så en hest — på marken... jeg er meget søvnig — rigtig søvnig. Det er som jeg ikke engang selv kører min bil, men jeg

var på vej opad bakken — nu ved jeg hvor den bakke er!«

Megan finder sig selv kun 5 miles (8 km) fra hjemmet, er blevet transporteret omkring 30 miles (48 km) ad motorvejen, (25 miles (40 km) i luftlinie). Hun husker at det er meget mørkt (den trekvartfulde måne gik ned omkring 3.10) og snubler ind i huset bærende på Renee. Hun føler sig »rigtig svimmel — næsten ligesom jeg er besvimet i et værelse. Jeg er gal, jeg er ophidset, jeg er såret og jeg ønsker at gå i seng. Jeg åbner soveværelsesdøren og John sover og jeg er rasende. Jeg råber af ham fordi jeg stødte min tå og det gjorde ondt i mit ben... går ind i badeværelset — skal benytte det — for et langt stykke tid — jeg var også svimmel der — og så gik jeg i seng.«

Megan husker intet om de sidste miles af turen hjem, kommen ind i huset, læggen barnet i seng, »hiver John ud« og selv gåen i seng, da hun vågner omkring 5.00 for at fortælle ham om sin »drøm«.

Epilog

Megan og John husker deres overraskelse, da Renees slemme udslæt og ørepine forsvinder dagen efter. »Det forsvandt, ligesom det sygnede bort... bare forsvandt — hun har over hovedet ikke haft det siden!«

John, Megans mor og alle hendes nærmeste venner lagde mærke til at hendes personlighed ændrede sig efter hændelsen og det varede omkring to måneder. Hun husker at hun var meget tankefuld og fjern og ikke sit normale jeg, »som om jeg ikke havde nogen kontrol over min egen personlighed.« Hun tabte omkring 7 kg gående fra perioder hvor hun ikke spiste, til perioder med at spise alt og stadig tabe vægt.

Omkring 3 uger efter hændelsen, da Megan kørte til sit lærerjob tidligt en morgen, lagde hun mærke til en »hvid sølv kugle der gjorde mærkelige ting på himlen.« Hun holdt øje med den i et stykke tid indtil hun tabte den af syne. »Pludselig begyndte min radio at gå grassat igen... og denne slørede tåge, hvid snavset tåge slog ned« opslugte hendes bil og en lastvogn i nærheden. »Og jeg blev hysterisk! Jeg begyndte at skrike, at jeg ikke ville med — de ville ikke få lov til at tage mig eller noget andet!«

Det varede omkring 2 miles (3 km) mens hun og lastvognen nærmest kravlede hen af motorvejen, som så ud til at være affolket den morgen. »Jeg var

nød til at trække ind til siden og bare sidde der. Og da jeg trak over kiggede jeg tilbage og det var forsvundet! Jeg besluttede at slippe af med bilen! Jeg kom til det punkt hvor jeg ikke engang ønskede at være i bilen længere, fordi jeg regnede ud at min bil var udpeget af dem nu — de kendte min bil — og jeg ville slippe af med den!«

Nogle få dage senere besluttede Megan at sælge vognen og tog den til en lokal forhandler. Da mekanikeren undersøgte den for dens handelsværdi åbnede han førerens dør og lagde mærke til noget omkring hængslerne. Han vendte sig til Megan og spurgte »hvorfor jeg nogensinde havde taget min dør af?« Hun svarede »jeg har aldrig taget den af« og han sagde »nogen har!« □

Kilde:

MUFON UFO Journal 167, jan. 82.
Oversættelse: Kim Rasmussen.

Focus på UFO'er LYDBÅND

Af Kim Møller Hansen.

Til den nye udgave af dias-serien Focus på UFO'er er der udarbejdet et lydbånd med hæftets tekst indtalt. Eneste ændring fra hæftets tekst er, at man på båndet kan høre politibetjent Evald Hansen Maarup selv fortælle om sin nærobservation fra 1970.

Prisen er kun kr. 30,- + kr. 10,- (porto og ekspedition).

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

SUFOI
Postbox 6
2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25.

Mærk modtagerdelen
»Lydbånd. Focus på UFO'er«.

FOTO

Fup og fiduser

Af Kim Møller Hansen.

UFO-litteraturen vrir med falske UFO-billeder, og ifølge flere udenlandske UFO-tidsskrifter, bruger udenlandske organisationer megen tid på at opklare svindelsager. SUFOIs Fotoafdeling er derfor ofte blevet spurgt, om vi modtager mange svindelfotos. Dertil kan vi (heldigvis) svare med et klart NEJ! — Vi har hidtil modtaget nogle få, og de har været meget lette at opklare. Men de har dog gjort gavn ved at give os nogle erfaringer.

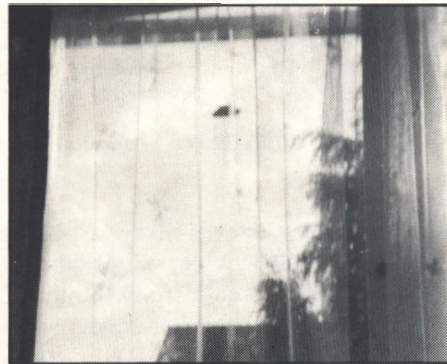
En af de ældste svindelsager stammer fra den 7. juli 1959, hvor to unge mennesker, dengang 21-årige stud.mag. Ole Strandgaard og 23-årige stud.tech. Jørgen Ekvall, var taget ud for at studere og fotografere fugle i nærheden

Dette foto er taget af en skoleelev i Tåstrup og viser uden tvivl en frisbee kastet op i luften og fotograferet.

Fotosag nr. 000-00-00-67. (Photo-hoax).

af Ballonparken på Amager. Ved 16-tiden fik de øje på og fotograferede

Samme fotograf som ved det foregående billede. Ifølge observatøren blev dette objekt set umiddelbart efter. Det er sandsynligvis et stykke pap limet på ruden og fotograferet.

Fotosag nr. 000-00-00-67. (Photo-hoax).

Således præsenterer LOOK det danske svindelfotos fra 1959. (Photo-hoax).

et UFO. Genstanden fløj med en synkende, sitrende lyd bort mod øst med stor fart.

Billedet og historien blev afleveret til avisen BT, og så rullede lavinen. Men inden længe afslørede de unge mænd, at UFOet var en model op-hængt i en snor. De havde lavet nummeret for at vise, hvor let det er at binde borgerskabet en historie på ærmet.

Desværre lever billedet videre i udlandet som et ægte UFO-billede. Specialudgaven af LOOK Magazine bragte i 1967 billedet som et UFO-foto.

Andre danske svindelfotos har desværre også overlevet i udlandet. Det gælder den finske skibsbygger Jorma Viitas billeder taget ved Odense i 1974-75. Jorma Viita havde i denne periode ikke mindre end 38 UFO-observationer og 26 kontakter med rummænd. Han tog i alt 121 UFO-billeder og 3 korte smalfilmoptagelser. Gennem et særnummer af tidsskriftet »UFO Kontakt« med titlen »UFOer

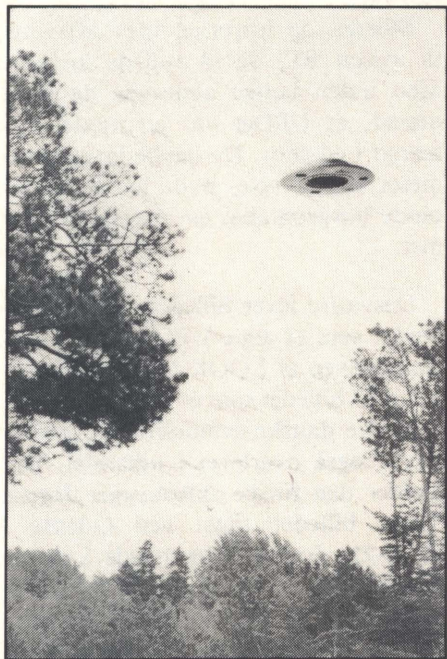

Dette foto er taget den 29. marts 1981 af en ung mand i Maribo. Med fotoet fulgte en dramatisk beskrivelse af en stor lysende genstand, der stod stille i luften ca. 3-400 meter over en mose. Genstanden var ellipseformet og slank. — Også her drejer det sig om en lampe, der spejler sig i en vinduesrude.

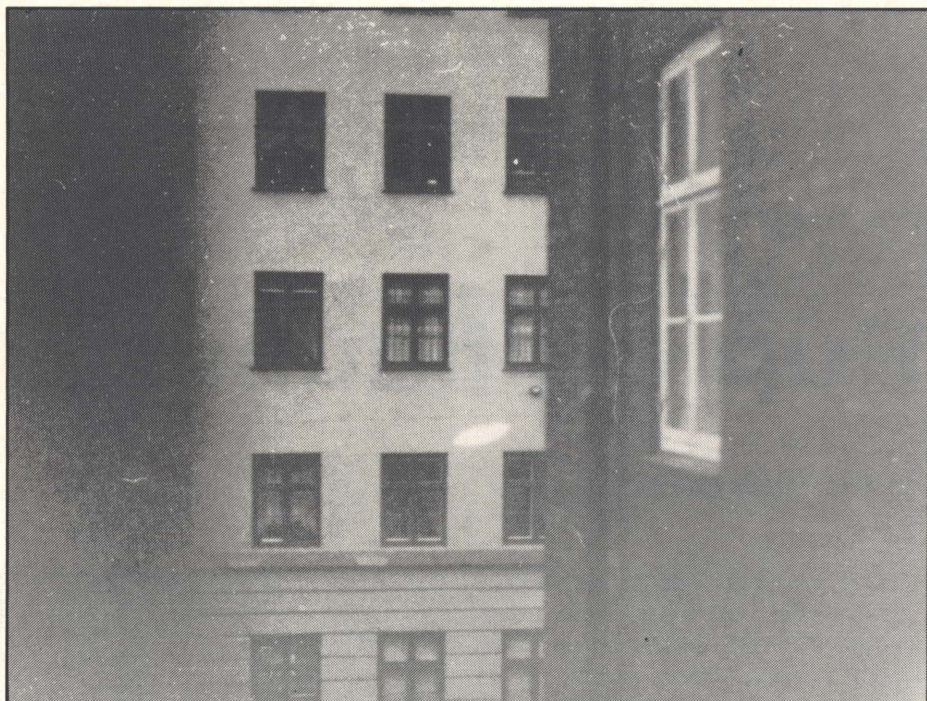
Fotosag nr. 1981-03-29-17. (Photo-hoax).

over Odense» blev billederne kendt verden over. Senere blev Viitas billeder afsløret som værende forfalskninger. Objekterne var modeller kastet op i luften og fotograferet. Og UFO-foreningen IGAP afslørede, at Viitas kontaktberetninger var pure opspind.

Fra tid til anden modtager Fotoafdelingen fotos fra medlemmer, der fortæller, at de indsender billederne for at vise, hvor let det er at lave falsknerier. Også SUFOIs egne fotokonsulenter udfører forsøg med frem-

Fotokonsulent Peter Winther-Sørensen har her fremstillet et UFO-foto ved hjælp af bl.a. indkopieringsteknik. (Photo-hoax).

Den 13-årige observatør fortæller: »Jeg var ved at fotografere en potteplante på vindueskarmen, da jeg så ud af vinduet. Der så jeg dette UFO. Jeg blev meget overrasket og kiggede bare på det. Så kom jeg i tanke om fotografiapparatet og tog 4 billeder, men så kom der en bil op ad gaden, og UFOet forsvandt hurtigt op i luften.« — Målinger foretaget på det originale negativ viser, at UFOet er en lampe, som spejler sig i vinduesruden. Fotosag nr. 1978-12-12-8.

(Photo-hoax).

stilling af »UFO-fotos« for derved at få flere erfaringer at bygge på ved analyser af danske fotosager.

Har denne lille artikel givet læseren lyst til at studere UFO/IFO-fotos nærmere, kan nedenstående litteratur anbefales.

»Das Geheimnis der unbekannten flugobjekte«, Adolf Schneider/Hubert Malthaner, Bauer Verlag, 1976.

»UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«, David C. Knight, McGraw-Hill Book Company, 1979.

»A Catalogue of Alleged UFO Pictures in Japan 1974-1976«, CBA International.

»Viita-sagen foreløbig afsluttet«, IGAP Denmark.

»Die Nagora Fotoserie. Kritisch Betrachtet. Klaus Webner, 1982.

UFO-Foto«, NIVFO, 1983.

Forfalsket UFO-foto fremstillet af fotokonsulent Hans Bødker. En hjælper kastede en bordtennisbold op foran kameraet. (Photo-hoax).

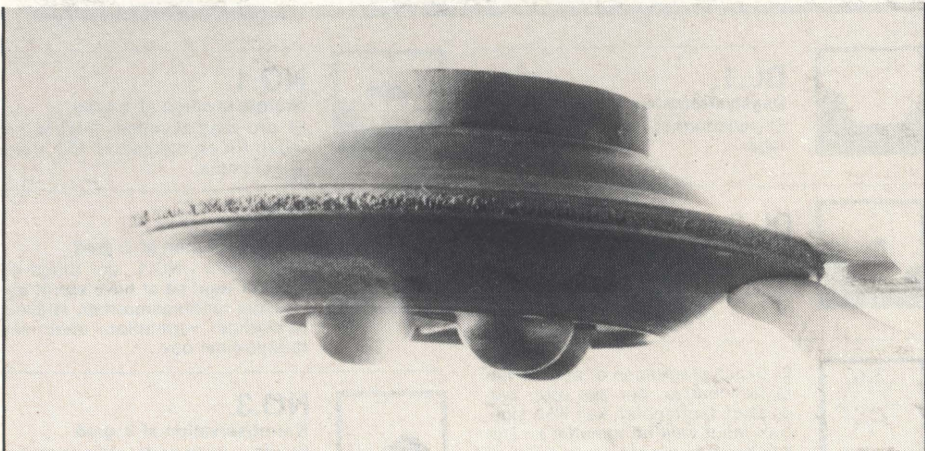
Forfalsket UFO-foto fremsendt anonymt af en af vore medlemmer.
Fotosag nr. 1978-07-00-28.

(Photo-hoax).

Forfalsket UFO-foto indsendt af Louis Rasmussen, Tommerup St. — Fotografen oplyser, at han anvendte en metalskive som UFO.

(Photo-hoax).

Opskriften på Amager-UFOet 1959: To dybe plastiktallerkener limes sammen, forneden forsynes de med halve bordtennisbolde og foroven med en papkrave. Hele herligheden males matsort.

Foto: Ole Henningsen.

Tidsskrifts- arkiv med 7000 tidsskrifter søger bestyrer

Der skulle vel ikke være et at SIJFOIs medlemmer, der kunne tænke sig at bestyre SIJFOIs tidsskriftsarkiv?

Hovedparten af arkivet er registreret, men registreringen er gået i stå de sidste par år, grundet arbejdspresset andet sted i foreningen.

Tidsskriftsarkivet består af omkring 7000 tidsskrifter — fra mange forskellige lande — lagt i godt 100 »Colon«-arkivkasser og kræver en del plads.

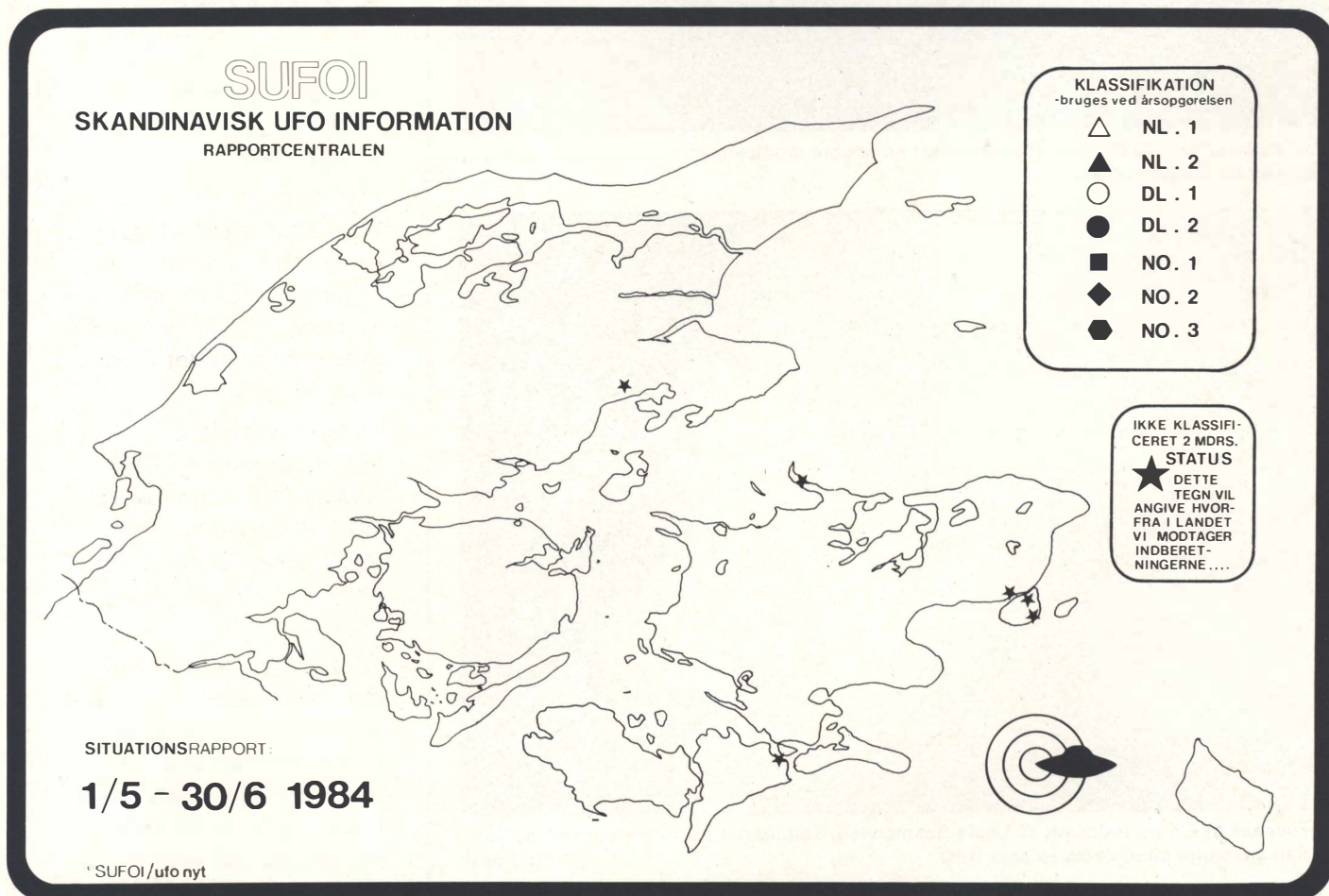
Til gengæld er der ikke det store arbejde ved det. Man skal blot registrere de tidsskrifter, der med ujævne mellemrum indgår fra repræsentantskabet og udlåne (sende) tidsskrifter til samme, når de bestilles.

Har du tid, lyst og plads så ring eller skriv til mig (bedst hverdage mellem kl. 19.00—22.00) og hør nærmere.

Jørgen Bengtvig,
Galgebakken,
Skrænt 3-15A,
DK-2620 Albertslund.
Tlf. 02-64 44 69.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
 Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
 Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobobservation af 1. grad
 Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
 Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
 Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobobservation af 2. grad
 Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobobservation af 3. grad
 Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. maj til 30. juni 1984

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med pstnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
?-04-84	ca. 22.45 DST	3-4 sek.	2770 Kastrup	1	metal	Jupiter
22-04-84	23.50 DST	ca. 3 min.	4850 Stubbekøbing	1	rød/hvid	
09-05-84	16.00 DST	få sek.	4583 Sjæll. Odde	2	mørk	
11-06-84	ca. 16.00 DST	30 sek.	2300 København S	1	sølv	
24-06-84	02.00 DST	45 min.	8410 Rønde til 8210 Århus V	2	rød	
29-06-84	22.39 DST	ca. 30 sek.	1851 Kbh. V	1	hvid	

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

FOCUS PÅ

Flemming Rasmussen

Af Benny Gade.

Flemming Rasmussen er som elektrotekniker blandt de folk i SUFOI, der har arbejdet med udviklingen af vores detektor, MFI-6. Men også andre poster i foreningen ligger under ham. Han er områdeleder for Østjylland og sidder på SUFOIs oversættelsesafdeling.

At SUFOI har en oversættelsesafdeling, ved kun ganske få medlemmer. Den står ikke nævnt på side 3 mellem alle de andre afdelinger, da den hovedsageligt bliver brugt internt i foreningen.

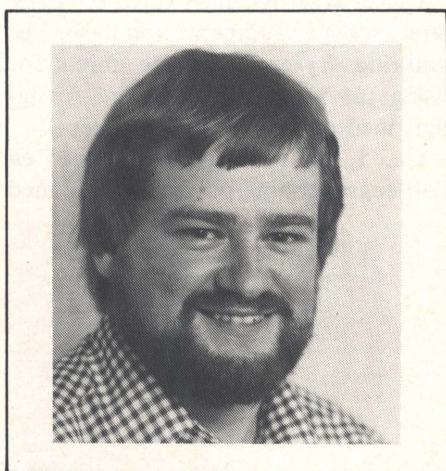
Hvis du bladrer i UFO-NYT, vil du kunne finde flere artikler, der ikke er skrevet af danske forfattere. Højest sandsynligt har de været en tur rundt om Flemming Rasmussen i Lystrup lidt nord for Aarhus, som står for oversættelsesafdelingen.

Når SUFOI finder en artikel i et udenlandsk tidsskrift, der lyder interessant, sendes den til oversættelsesafdelingen, der kan trække på 8 frivillige oversættere. Naturligvis kan ikke alle sprog klares, men de mest almindelige som tysk, engelsk og til nød spansk går fint. Fransk er desværre endnu en mangelvare.

Ny mand i Repræsentantskabet

Flemming Rasmussen er blandt de nyeste i foreningens repræsentantskab. Han blev først valgt ind i '81, da han overtog områdelederposten i Østjylland efter at være meldt ind i foreningen året før.

Første gang, han lærte foreningen at kende, var i midten af halvfjer-

Flemming Rasmussen.

serne. En arbejdskammerat læste UFO-NYT, men desværre var Flemming Rasmussen ikke klar over, hvor han kunne bestille bladet. Senere fandt han tilfældigvis en avis, hvor SUFOIs Alarmcentral efterlyste vidner til en observation. Han ringede til Alarmcentralen, og herfra blev der sørget for, at han blev medlem.

UFO-detektor

Kort efter han havde overtaget områdelederposten, begyndte han at hjælpe med at lave ufo-detektoren, der var ved at blive udviklet. Prototypen

var netop blevet færdig, og Flemming Rasmussen blev bedt om at afprøve den.

Efter han havde rettet et par småfejl, blev de første 50 eksemplarer af detektoren, MFI-6, sendt på markedet i september '81. Detektoren blev en så stor succes, at en ny produktion straks måtte sættes i gang. I dag er der blevet lavet ca. 200, efter at den sidste serie på 50 er leveret i januar '84.

— Jeg er ganske godt tilfreds med resultatet, siger Flemming Rasmussen om detektoren. — Den gør jo det, den skal, nemlig at hyle når der sker en ændring i magnetfeltet.

Som områdeleder har Flemming Rasmussen endnu ikke haft de mest spændende observationer til behandling. Men en lille detalje, han efterhånden har lært at kende ganske godt, er flyet til London.

— Den har givet mange henvendelser, fortæller Flemming Rasmussen og fortsætter:

— Engang var det to-tre børn fra Aarhus området, der fortalte, at de havde set et sølvgråt objekt, der fløj lavt på himlen. De kunne heldigvis give så god en beskrivelse af det, de havde set, at det ret let kunne opklares, at det var London-flyet, der var landet.

Noget må der være

Flemming Rasmussen har aldrig selv set ufo'er og er også meget i tvivl om, hvad det er, der bliver set.

— Men der må jo være noget, for

— fortsættes side 46

UFO-RAPPORTER, DANMARK

Bil standset af UFO?

Af Torben Birkeholm.

Ved et tilfælde fik SUFOI i sommeren 1983 nys om en hændelse fra november 1982, der tydede på en nærobservation af 2. grad.

En mand i bil var blevet blændet af et kraftigt lys, og motoren var gået i stå. SUFOI har nu afsluttet undersøgelserne, og her følger en detaljeret beskrivelse.

Det er søndag, den 21. november 1982. Ved 03.30-tiden om morgenen er en 64-årig mand på vej hjem i sin bil. Han har været til familiefest i Hobro, og har netop sat sin datter og svigersøn af ved deres hjem. Der er kun få kilometer til hans eget hjem, og strækningen kender han som »sin egen bukselomme«.

Familiefesten var gået godt, også selvom han ikke havde fået noget at

drikke. På grund af en sygdom havde han ikke rørt spiritus i seks år, men kan sagtens more sig uden — og er derfor chauffør denne aften.

Der er klar sigt, men vejen er fugtig efter en byge. Temperaturen ligger lige omkring frysepunktet, og faren for isslag får manden til at køre forsigtigt, med omkring 60 km i timen.

Ca. 1 km før hjemmet er der en flad engstrækning på venstre side med

marker og lavt krat omkring en mose lidt fremme. På højre side af vejen hæver terrænet sig jævnt op til næsten 80 meter.

Manden koncentrerer sig om kørslen. Pludselig — uden en lyd — tændes et meget kraftigt blåligt lys, der oplyser vejen og bilen, og som blænder chaufføren fuldstændigt.

Lyset kommer oppe fra, men tydeligvis fra to lyskilder på hver side af vognen. Han kan intet se overhovedet, men mærker at bilens motor straks går i stå. Faren for at køre af vejen er stor, og han kobler straks ud for at lade bilen rulle farten af sig. Han flytter foden over på bremsen, men på grund af den lave hastighed er det ikke nødvendigt at bruge bremsen.

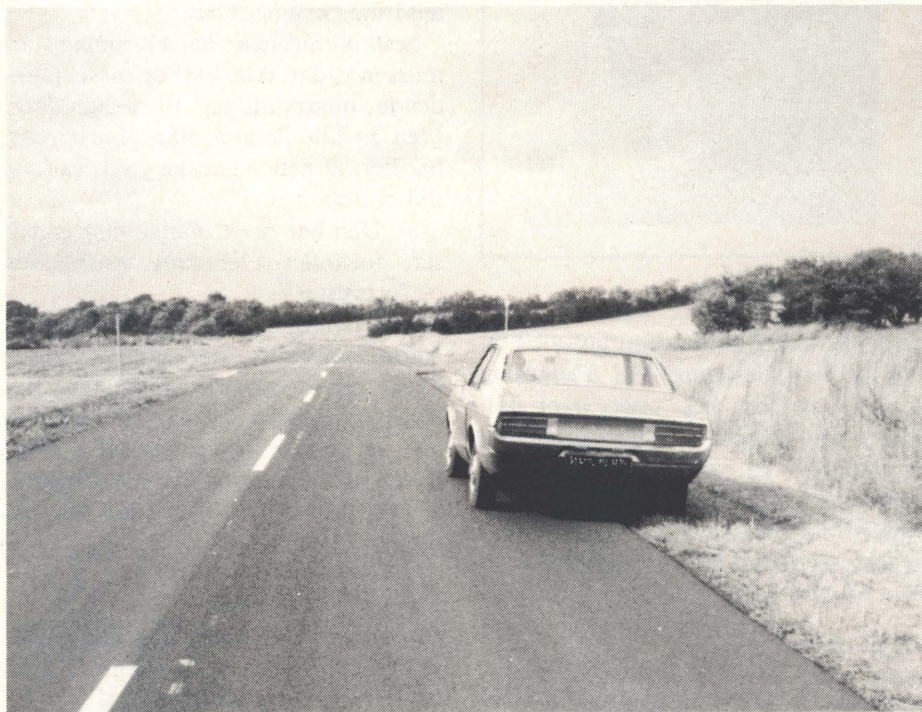
Pludselig hører han et tydeligt »klik«, og det blændende lys forsvinder, som når man trykker på en kontakt.

Stadig blændet rækker manden straks ned og drejer tændingsnøglen. Motoren går i gang med det samme, og da han igen kan se omgivelserne, opdager han, at han holder halvt ude i højre rabat. Han er rullet ca. 100 meter uden at kunne se noget, og alligevel er det lykkedes ham at holde vognen på ret køl!

Chokeret kører han det sidste stykke vej hjem. Lyspåvirkningen har været så kraftigt, at øjnene smerter, og han lægger mærke til at der er et rødligt skær omkring pæren, når han ser på lamperne i stuen.

Lyskilden har tilsyneladende »brændt« sig ind på nethinden, som hvis man ser op på solen, og han kan derfor tydeligt se den form og størrelse lyskilden må have haft.

Der har været tale om to par »projektorer« på begge sider af vognen. »Projektorerne« var firkantede

Bilen ses ud for det sted på vejen, hvor lysfænomenet viste sig. Bilen standsede lige før venstresvinget, der anes i baggrunden.

— kvadratiske — og hvert par havde en indbyrdes afstand svarende til fire gange deres egen størrelse.

Inden han går i seng, ringer han til svigersønnen og fortæller hvad der netop er sket. Øjnene smerter stadig, men efter nogle timers søvn er de i orden igen.

Svigersønnen kommer senere søndag formiddag, og sammen tager de til stedet, hvor det skete. De kan intet usædvanligt se, og kan ikke finde nogen form for lyskilde. Til sidst vender de hjem — uden nogen forklaring på fænomenet.

Manden fortæller ingen andre om det skete, før over et halvt år senere, da han tilfældigt træffer en bekendt til en af SUFOIs rapportoptagere. Overfor ham beretter han om den mystiske hændelse, og SUFOI kan nu sætte en undersøgelse i gang.

Undersøgelser

Ved et telefoninterview blev manden nærmere udspurgt om sin oplevelse, og på det grundlag valgte SUFOI at foretage undersøgelser på observationsstedet.

På stedet forklarede observatøren bl.a. at han havde opfattet de to lyskilder som forbundet på en eller anden måde. Han havde ikke observeret noget der bekræftede det, men antog at det forholdt sig sådan, fordi de to »projektørpar« blev tændt og slukket samtidigt og kunne ses forholdsvis lavt i begge sider.

Han beskrev størrelsen som svarende til billygter, dog uden at kunne angive nærmere hvor langt væk disse »billygter« havde været.

Observatøren havde ikke bemærket andre trafikanter, og så vidt vides var der ingen vidner til stede - desværre må man nok sige. Det ville unægtelig have været interessant at observere fænomenet udefra og i nogen afstand fra bilen!

Det blev klart, at lysfænomenet måtte have fulgt bilen, mens den rullede farten af sig over en ca. 100 strækning. I modsat fald måtte lyskilderne jo være endda overordentlig kraftige.

Højspænding

Lysets blålige farve sammenlignede observatøren med de lysglimt man kan se fra kortslutninger i højspændingsledninger. En sådan ledning løb netop uden for hans vinduer, og det viste sig at den samme ledning løb et stykke fra vejen på samme side som eng

og mose — på same strækning som bilen rullede.

Det var nærliggende at se nærmere på om en kortslutning havde noget at gøre med lysfænomenet. . .

Grundet den forløbne tid var det ikke muligt at fastslå om en kortslutning havde fundet sted på samme tidspunkt, men muligheden for en form for elektrisk udladning måtte tages i betragtning.

Bilen

Observatøren kørte i en Ford Granada 1700, årgang 1976, med kun én ejer. Ifølge ham selv var der ingen tekniske problemer forud for observationen, ligesom han understregede, at der aldrig havde været vanskeligheder med tændingen. Heller ikke efter hændelsen havde der været startproblemer eller lignende. Dog er der ikke foretaget særlige tekniske undersøgelser af bilen i den anledning.

En planlagt rekonstruktion, hvor man ville forsøge at få motoren til at gå i stå ved udkobling eller lignende måtte opgives, grundet manglende tid og for stærk trafik på stedet.

Det væsentlige spørgsmål — om motorstandsningen var tilfældig, skyldtes betjeningsfejl, eller havde sammenhæng med lysfænomenet — kunne desværre ikke besvares endeligt.

Lysfænomenet

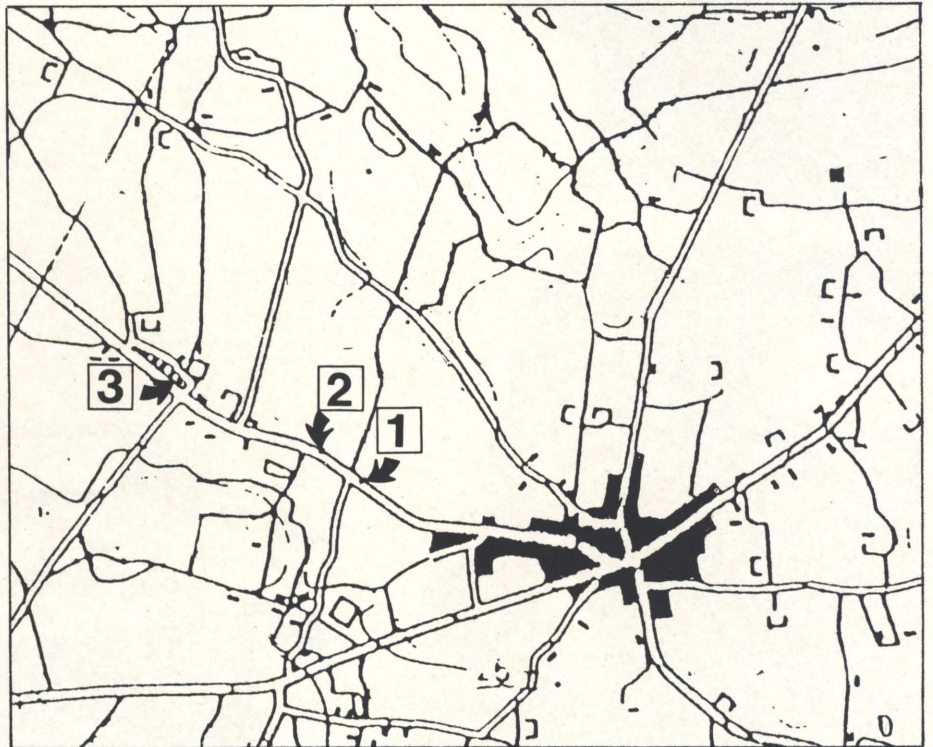
I det videre arbejde blev selve lysfænomenet genstand for overvejelser. Spørgsmålet var om en eller anden form for naturligt fænomen kunne skabe et lysfænomen som beskrevet.

Ud over muligheden for at vi stod over for et hidtil ukendt naturfænomen, blev fire forklaringsmodeller gransket nærmere:

1. Luftfartøj (fly, helikopter, ballon m.v.)
2. Elektriske udladninger i atmosfæren.
3. Elektriske udladninger fra højspændingsledninger.
4. Kombination af 2 og 3.

ad 1: Almindeligt kendte luftfartøjer passer ikke særlig godt med det beskrevne. Lysfænomenets formodede bevægelse sammen med bilen, den kraftige lysstyrke samt manglende motorstøj udelukker et enkelt luftfartøj som årsag. Faktisk skulle to lydløse luftfartøjer, udstyret med kraftige projektører, have befundet sig meget tæt på observatøren for at kunne tage sig ud som beskrevet. Og en ballonopstigning i mørke er temmelig usandsynlig — det er både livsfarligt og ulovligt!

For at få denne model til at hænge sammen med observatørens oplysninger, er det nødvendigt at forestil-

Pkt. 1: Her tændes lyset og bilen går i stå.

Pkt. 2: Efter at have rullet 100 meter standser bilen i højre vejside.

Pkt. 3: Observatørens bopæl.

le sig et specielt »luftfartøj« af hidtil ukendt type. Hvis vi ser bort fra et fartøj fremstillet af fremmede intelligensvæsener, kan en art eksperimentalfly komme på tale.

Det forekommer dog usandsynligt at afprøve eksperimentalfly, evt. af militær art, over et befolket område om natten. Samtidig er det vanskeligt at forestille sig formålet med at forskrække på denne måde.

ad 2: Elektriske udladninger i forbindelse med tordenvejr, f.eks. kuglely, kunne måske være årsag til lysfænomenet. Ifølge Meteorologisk Institut havde der været byger i området, men der forelå ingen meldinger om torden. Man ville dog ikke udelukke muligheden af lokale tordenbyger.

Den såkaldte kuglely er så vidt vides endnu ikke forstået fuldstændigt (teorier om plasmafænomener er fremme), men der findes et righoldigt anekdotisk materiale, som vi tillader os at bruge til sammenligning.

Forfatteren til denne artikel har ikke kunnet finde en tilsvarende beskrivelse af »dobbelt-kuglely«, der op-

træder samtidigt og med forholdsvis stor indbyrdes afstand, og som lyser så kraftigt at observatøren bliver blændet og øjnene smerter.

Hvis man ser bort fra observatørens egen opfattelse og beskrivelse af hændelsen, er det muligt at »tilpasse« det observerede til kuglelyns- eller plasma-teorien.

Denne forklaringsmodel er som det fremgår temmelig teoretisk, men kan ikke afvises fuldstændigt.

ad 3: Tæt ved observationsstedet, parallelt med vejen, løber en højspændingsledning. Der er ikke tale om nogen særlig kraftig spænding, men man kunne forestille sig, at en form for korona-udladning kunne skabe et kraftigt lysfænomen.

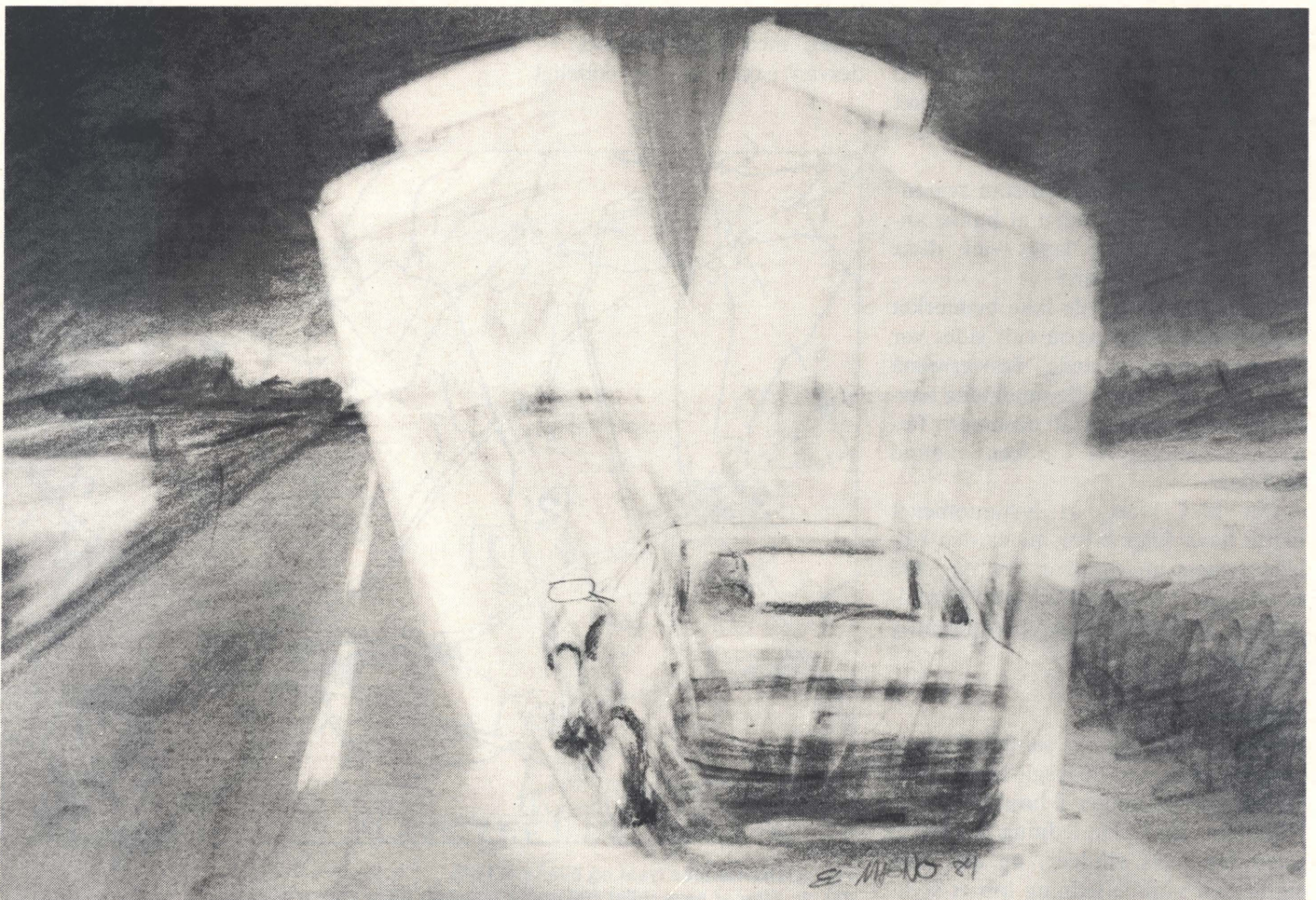
Korona-udladninger optræder normalt under samme vejrmæssige forhold som kuglely (dog uden begge fænomener behøver optræde samtidigt), og der gælder derfor de samme betragtninger i denne forbindelse som nævnt under pkt. 2.

Interessant nok sammenligner observatøren selv lysfænomenet med lyset fra en kortslutning i højspændings-

ledningen — dog kun med hensyn til selve *farven*! Han mente at *lysstyrken* var alt for kraftig i forhold. De observationer af korona-fænomener som forfatteren har kendskab til, understøtter dette, idet der har været tale om kraftige lys, men absolut ikke blændende. Det skal bemærkes, at det ikke har været muligt at bekræfte om korona-udladninger kan virke blændende overhovedet — måske nogle af vore læsere kan hjælpe?

En anden væsentlig detalje er, at observatøren så to adskilte lysfænomener (uanset han ubevidst opfattede det som dele af et sammenhængende fænomen) — men 180 graders forskel i placering! Højspændingsledningen løber kun langs den ene side af vejen, og koronafænomenet kan følgelig kun være årsag til lysfænomenet på observatørens ventre side (en spejling er udelukket). Det er nødvendigt at ændre observatørens udsagn væsentligt, for at få det til at passe med denne forklaringsmodel.

ad 4: Hvis man forestiller sig en korona-udladning fra ledningerne på observatørens ventre side, *samtidig* med et

Tegnerens opfattelse af sceneriet, da bilen ruller en længere strækning med standset motor.

kuglelynsfænomen på observatørens højre side, og at disse fænomener af samme lysstyrke og udseende, kan observationen forklares. Sandsynligheden for at dette skulle kunne ske, synes dog temmelig begrænset, og kan vel stort set udelukkes.

Bedømmelse

Som det fremgår af ovenstående, er der tale om en observation uden vidner. Det er altid et handicap, men særlig tydeligt i denne sag. Observatøren bliver chokeret, og vi har ingen mulighed for at bedømme i hvor høj grad det har påvirket hans opfattelse af hændelsen. Erindringsforskydninger kan også have betydning, og i sidste ende er det et spørgsmål om at holde fast ved observatørens beretning eller ej.

Vælger vi som udgangspunkt at fastholde observatørens opfattelse af hændelsen, ser vi, at der ikke er nogen umiddelbar forklaring af naturlig karakter. Det er nødvendigt at forestille sig komplicerede og usandsynlige forklaringsmodeller for at nå en løsning på gåden.

På dette grundlag og med de nævnte forudsætninger, kan SUFOI *ikke* forklare observationen af lysfænomenet, mens det er usikkert om motorstandsningen hænger sammen med dette.

Vælger vi at tage højde for erindringsforskydninger og ubevidste »forvrængninger« som følge af chokvirkning m.v., *kan* det lade sig gøre at forklare observationen.

Man kan nemlig vælge enhver grad af ubevidst »forvrængning«, vende og dreje beskrivelsen, og derved tilpasse den en eller flere forklaringsmodeller som nævnt.

Problemet her er selvfølgelig, at det ikke kan lade sig gøre at bestemme den grad, og man må lade sagen stå åben. Man kan forsigtigt konkludere, at en naturlig forklaring er mulig — noget med at et eller andet naturligt lysfænomen måske har forårsaget et chok, observatøren har fumlet med bilen, der er gået i stå, og den psykiske reaktion har forårsaget de nævnte øjensmerter.

Sandsynligt? Det er i hvert fald en mulighed, som må tages i betragtning, når observatørens oplysninger ikke kan bekræftes på nogen objektiv måde — og nærmere kan vi nok ikke komme det i øjeblikket.

Kurser for RAPPORTOPTAGERE 1984

SUFOI har brug for DIG!

- er du interesseret i ufo-fænomenerne?
- kunne du tænke dig at møde ufo-observatører?
- siger »detektivarbejde« dig noget?
- har du lyst til at arbejde aktivt med at undersøge ufo-observationer?

Hvis du kan svare JA til mindst to af spørgsmålene, er jobbet som RAPPORTOPTAGER sikkert noget for dig!

En RAPPORTOPTAGER indsamler oplysninger om ufo-observationer og vurderer dem i forhold til naturlige fænomener.

SUFOIs rapportoptagere uddannes på særlige kurser.

På kurserne trænes man i interview-teknik, kompas- og vinkelmåling, beregninger og andre metoder til undersøgelse på observationsstedet.

Man oplæres i udfyldelse af rapportskemaer og udarbejdelse af anden dokumentation vedrørende observationer.

Man får også særlig viden om vidne-psykologi (perception), samt kendskab til fejlkilder — astronomiske, atmosfæriske og andre naturfænomener.

Meld dig til et weekend-kursus i Jylland eller København:

Kursus A (for begyndere — alle kan deltage):

Fredericia..... 10.—11. november 1984
København..... 17.—18. november 1984

Kursus B (videregående kursus)

Tinglev..... 1.—2. december 1984

Begrænset mulighed for privat indkvartering. Deltagergebyr til dækning af materialer m.v. må påregnes.

Ring eller skriv **straks** efter nærmere oplysninger hos:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg, tlf. 08-16 33 19.

SUFOI har brug for DIG — Kontakt os NU!

Gådefuld sag om ligfotografier

Af Leonard H. Stringfield.

I denne artikel bryder Leonard Stringfield sin lange tavshed vedrørende emnet UFO-nedstyrtninger/redninger. På grund af stadigt verserende rygter om kritik, fornærmelser og grundløse påstande, føler Leonard Stringfield sig nu tilskyndet til atter at forklare sin stillingtagen angående hans fortsatte undersøgelser over dette ømtålelige og omstridte emne.

Så utrolig som mit emne end må synes for videnskaben, religionen og medierne — ja endog for mig selv — mener jeg, at der er nogen tiltro til det. Endvidere tror jeg, at jeg på et eller andet tidspunkt i mine undersøgelser, efter udgivelsen af »The UFO Crash/Retrieval Syndrome«, bragt i UFO-nyt nr. 4/81-1/82, må have ramt en ømtålelig nerve i efterretningsvæsenet eller måske i en eller anden skjult gruppe. Jeg baserer dette på tilfældigt sammenfaldende begivenheder og andet bevismateriale, der antyder, at en stærk magt er på færde for at påvirke eller endog forfalske mit arbejde.

Allerførst må jeg bekendtgøre, at jeg gik på førtidspension i januar 1981 efter 30 års tjeneste. For imidlertid at aflive et rygte om, at CIA stod bag min afsked, skynder jeg mig at tilføje, at jeg har bibeholdt min stilling som konsulent i det samme firma i mere end to år. Det er unødvendigt at sige, at jeg har måttet interessere mig for andre ting end UFOer.

Dernæst må jeg understrege, at jeg ikke er blevet forvist fra forskning eller tvunget til tavshed, truet eller plaget af nogen som helst af de sædvanlige mistænksomme efterretningsagenter. For så vidt er jeg stadig i fuld sving i mit arbejde, men jeg gad nok kende mange af mine forhenværende meddelers skæbne, 20, som er topfolk og de andre 29 som jeg kender gennem

Leonard H. Stringfield.

mellemmænd. De fleste af dem er, besynderligt nok, blevet utilnærmelige, andre er blevet undvigende og nogle få har klart tilkendegivet deres frygt for gengældelse. To nøgle-meddelere har åbent tilstået, at de ikke kan sige mere om emnet.

Besyderlig er også tiden september/oktober, da de fleste af mine informationskilder blev tavse. Når jeg ser tilbage, kom den bratte forandring lige i hælene på MUFON-symposiet i Houston juni 1980, da jeg bekendtgjorde, at jeg i min varetægt havde fotos, der hævdes at bevise fremmed-

artede lig. Så kom endnu et sammenbræk. I august 1980 dukkede et andet uafhængigt sæt fotos, der hævdedes at vise et lille forbrændt fremmedartet lig fra en UFO-nedstyrtning årgang 1948, op på den nationale scene. Så snart de kom til offentlighedens kendskab, kom der nyt fra Bill Spaulding, der havde analyseret billederne, i form af en erklæring om, at det fremmedartede lig ikke var andet end en abe, anvendt i et raketforsøg i 1948.

Så vidt jeg ved, blev de mexikanske fotos fremskaffet gennem Williard McIntyre i Maryland fra en ukendt flådekilde. Disse blev frigivet gennem grupper, Charles Wilhelm og Dennis Pilichis, Ohio, som på den tid alle var venner i en gruppe ved navn »The Coalition of Concerned Ufologists«. Det var især Wilhelm i Cincinnati, som fik den flotteste offentlige omtale den 21. august 1980, da WLV-TV udsendte hans fotos. Da jeg var uden kendskab til disse fotos, kom det som et chok for mig.

Måske endnu mere betydningsfuldt end tidspunktet for Wilhelms offentliggørelse, var den sammenfaldende omstændighed, at han og jeg, begge forskere i Cincinnati-området, hver var fremkommet med individuelle fotosæt, der hævdedes at vise fremmedartede lig. Tænk på chancerne mod dette sammenbræk.

Ved en tilfældighed var seerne så i september påny klar til en bredside af vulgære angreb på mine fotos, mit arbejde og min troværdighed. Årsagen til disse angreb var, ifølge Ufologsammenslutnings medlemmer, en formodet bemærkning, som jeg skulle være fremkommet med overfor en fælles forsker, om deres fotos var et svindelnummer og at jeg havde kastet

skylden på McIntyre. Faktisk husker jeg ikke, at jeg nogensinde har brugt ordet »svindelnummer« for at diskvalificere de mexikanske fotos. Jeg fik mange generende og pinlige spørgsmål fra forskere, som bad om min mening om billederne og Wilhelm, og udtalte selvfølgelig åbent mine tvivl om det sammenfaldende tidspunkt og den rolle McIntyre spillede, men som sædvanligt henviste jeg til Spauldings analyse, den eneste tilgængelige.

Er et rygte nu virkelig den egentlige årsag til sådan en omhyggelig udvalgt blodhævn imod mig? Og selv om jeg havde sagt »svindelnummer«, Hvad så? Er mine ord i »forskerøren« så kolosalt vigtige, så dybsindige og så ukrænkelige, at de kan få tre mennesker til at gå fra sans og samling? Og dog er andre på dette område, som har været mere kritisk overfor McIntyres billeder. sluppet relativt uskadt.

Ved en gennemgang af alle de negative tilfældigheder, der angriber mit arbejde, skal jeg dog være den første til at indrømme, at begivenheder, der tilsyneladende er sammenkædet i modsværgelse, kan være blot isolerede tildragelser. Naturligvis ville jeg ikke karakterisere Wilhelm eller Pilichis, selv ikke McIntyre, som hemmelige agenter, men hvis en konspiratorisk hensigt i mønsteret af sammenfaldende begivenheder, er der så muligt, at alle tre var ubevidste håndlangere for en eller anden, der trak i trådene?

Vi bør nok vide mere om kilden til McIntyres billeder og meget mere om McIntyre selv, for hvem Wilhelm har udtrykt sin ubetingede tillid. Jeg kender ikke personligt Williard McIntyre, men andre forskere på hans område, som kender ham fra tidligere tid i NICAP, sætter spørgsmåltegn ved hans troværdighed som forsker.

Det var i McIntyres MARCEN Journal vol. 2, nr. 3, 1979, at jeg først blev mistænkelig over for hans forskning og hans påståede kilder. I denne udgave under overskriften »MARCEN ser på UFO-redninger« opremser McIntyre 24 tilfælde, hvoraf 17 var kommet i min første udgave »UFO-nedstyrtninger af tredje grad«. Med påberåbelse af hans egne undersøgelser tilføjer han præcise data og antal af lig for hver enkelt tilfælde af påståede »vidner«, hvis militære baggrund kunne bekræftes.

I det væsentlige har McIntyre ved nogle få velanbragte telefonopring-

ninger afsløret ekstraordinære statistiske data, der var utilgængelige for mig eller en hver anden forsker. Dick Hall meddeler mig, at materiale fra INFO og MUFON Journals også har været fremsat i MARCEN Journal, let forfalsket, og hævdes at være originale undersøgelser. Hall siger, at McIntyre også er kendt for at eksperimentere med pupfotos.

Hvilken rolle Ufologsammenslutningens medlemmer end spiller, er der lagt op til at miskreditere mine billeder og min troværdighed. Et eksempel på deres taktik med at bruge falske forudsætninger som redningsplanke fandtes i deres udgivne blad »Alien Body Photos: An Update Report«, dateret den 21. november 1980.

Heri findes — blandt andre misvisende påstande om mig — en påstået afskrift af et bånd med min tale til Cleveland Ufology Project Group i september 1980. Af betydning skal nævnes: udeladelser, erklæringer uden baggrund eller sammenhæng, fejlцитater i afskriften osv. Unødvendigt at udbyde nærmere, da jeg ved, hvad jeg

sagde, og det ved også andre mere respektable personer, som var tilstede.

I kampens hede foretrak jeg at forblive tavs, da jeg ikke ønskede at deltage i en lang nytteløs strid med snigskytter i rendestenen.

Lad os nu gå tilbage til forudsætningen af min manuskript. Måske var også jeg udset til at »blive pilleret ned«. Efter at jeg fra min kilde havde modtaget et sæt billeder, der i Houston skulle have været offentliggjort som det store gennembrud, ville kun tid — en kort tid have været hengået, før den uundgåelige opdagelse blev gjort af undersøgere af lignende slags billeder, der allerede havde været fremme i »Ancient Astronaut« i 1977, Official UFO i 1978 og igen i UFO Sightings 1980, alle tre udgivet af Fass Brothers og af tvivlsom omdømme. Faktisk var et billede, der fremkom i sidstnævnte magasin, der var ny på markedet, dateret juli, men frigivet så tidligt som i maj. Heldigvis bragte en af mine kolleger (som havde set mit billedsæt) en kopi til mit kontor. Så vidste jeg, at noget var galt. Hvis jeg havde været blåøjet og naiv, ville jeg

Støt SUFOIs udadvendte aktiviteter...

Med det formål at støtte SUFOIs udadvendte aktiviteter, har foreningen tidligere oprettet SUFOIs Støttefond. Fonden består af økonomiske midler, som UFO-NYTs læsere frivilligt har indbetalt til foreningen.

Blandt de aktiviteter, som støttefonden har ydet tilskud til kan nævnes forskellige arrangementer (foredrag, udstillinger m.v.) rundt omkring i Danmark. Disse arrangementer har det primære formål at oplyse offentligheden om UFO-problemets eksistens og SUFOIs angrebsvinkel til denne. Fonden har også ydet lån til f.eks. annoncer, hvor lånet i videst mulig udstrækning er tilbagebetalt med de indtægter, som annoncerne har givet.

Også fremover vil der fra fondens side i stigende takt være behov for at yde tilskud og lån til økonomisk krævende, udadvendte aktiviteter for at gøre opmærksom på UFO-problemet og SUFOI. Derfor har foreningen nu sat sig som mål at nå et

totalbeløb i fonden på kr. 20.000,-.

Vil du hjælpe med at nå vores mål på kr. 20.000?

Beløb — store og små — kan indbetales på giro 9 11 77 25. Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Som noget nyt vil alle, der indbetaler mindst kr. 15,- til støttefonden, automatisk modtage et flersidet duplikat om fondens mål og aktiviteter.

Bemærk: Dette duplikat kan *ikke* købes, men distribueres udelukkende til personer, der på denne måde støtter SUFOIs arbejde.

Total pr. 31.-6.1984: Kr. 4.767,-

BENYT CHANCEN NU...

til at forny din samling af spændende UFO-materialer

Her er en samlet prisliste over SUFOIs store udvalg af UFO-materialer. Der er noget for enhver smag og ethvert interesse-niveau — også noget du kan have stort udbytte af.

<i>Kim Møller Hansen: Rex Heflin Rapporten</i>	Kr. 110,00
<i>Kim Møller Hansen: Bortført, Travis Walton sagen</i> ...	Kr. 30,00
<i>Åge Skjelborg: På sporet af Ufonauten</i>	Kr. 25,00
<i>Nils Mustelin: Liv blandt milliarder af stjerner</i>	Kr. 51,95
<i>J. Allen Hynek: The Hynek UFO Report (eng.)</i>	Kr. 38,00
<i>Brad Steiger: Project Blue Book (eng)</i>	Kr. 38,00
<i>Jacques Vallee: UFOs in Space (eng.)</i>	Kr. 38,00
<i>John G. Fuller: The Interrupted Journey (eng.)</i>	kr. 38,00
<i>Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand</i>	Kr. 25,00
<i>Hans Voigt: UFO Detektorer</i>	Kr. 20,00
<i>Per Andersen: Projekt UFODATA</i>	Kr. 13,00
<i>Per Andersen: Tidsloven</i>	Kr. 22,00
<i>Synspunkter — Tre UFO Artikler</i>	Kr. 19,80
<i>Kjems & Pedersen: UFO Orientering</i>	Kr. 40,00
<i>Jubilæumskuvert med særstempel, type A</i>	Kr. 20,00
<i>Jubilæumskuvert med særstempel, type B</i>	Kr. 25,00
<i>Jubilæumskuvert med særstempel, type C</i>	Kr. 30,00
<i>Jubilæumskuvert med særstempel, type D</i>	Kr. 35,00
<i>Jubilæumskuvert med særstempel, type E</i>	Kr. 40,00
<i>UFO mærkat, 10 x 15 cm, to farver</i>	Kr. 14,00
<i>Focus på UFOer, 36 dias med teksthæfte</i>	Kr. 200,00
<i>MFI-6, elektronisk detektor</i>	Kr. 235,00
<i>Ekstern summer til MFI-6</i>	Kr. 49,00
<i>Postkort med UFO motiv, 5 stk. med kuvert</i>	Kr. 12,50
<i>Originalgrafik med UFO motiv, 18 x 21,5 cm</i>	Kr. 50,00
<i>Kassettebånd med Klodernes Kamp (eng.)</i>	Kr. 30,00
<i>UFO-emblem i guldsmede-kvalitet</i>	Kr. 31,50

Nærmere oplysninger om de enkelte salgsmaterialer fremgår af de løbende annoncer her i UFO-NYT.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

have offentliggjort billederne i Houston, men det gjorde jeg ikke.

Endnu mere mistænksom om en sammensværgelse besluttede jeg i stedet for at holde mig til aftalen med min kilde. Da jeg forberedte teksten til min meddelelse til næste morgen, understregede jeg gentagne gange ordet »påstået« ved beskrivelsen af billederne for at fastslå kendsgerningerne.

Som en tilføjet forsikring hentydede jeg til et andet foto, som jeg havde modtaget fra en anonym kilde i Washington D.C. i foråret 1980 og som hævdedes at vise et fremmedartet luftfartøj på en blokvogn nær en hangar. Dette foto blev ved hjælp af kvalificerede analytikere stemplet som et falsum. Der blev lovet mig samme behandling af de nye billeder, før jeg ville godkende dem til offentliggørelse i medierne.

I øjeblikket følte jeg mig sikker. Jeg ville fortsætte mine fredelige undersøgelser og samtidig presse min kilde for ekstra bevismateriale, men jeg vidste, at tiden var mig imod.

Af hensyn til mine optegnelse diskutererede jeg på vej til Houston mine billeder og den fuphistorie »UFO Sightings« med Dick Hall, redaktøren af »MUFON UFO Journal« og en troværdig undersøger fra min tid i CRI-FO i begyndelsen af 50'erne. Jeg viste ham også en kopi af et regeringsmemorandum fra min kilde, som han tilbød som bekræftende bevismateriale. Dette ene dokument kunne — hvis det var ægte — helt alene afsløre hemmeligheden. Ikke alene citerede det ømtålige UFO-sager, men det inddrog den forbundsretslige procedure med at lave numre med et tilsløret eller skjult regeringskontor. Hall var enig med mig i at frigivelse af dette memorandum ville være at forhaste sig. Jeg behøvede flere overvejelser og flere undersøgelser. Vi var også enige om, at selv billederne indebar en vis risiko, men jeg følte, at jeg skulle fortsætte med at offentliggøre min erhvervede viden som planlagt ud fra den forudsætning, at mere bekræftende bevismateriale snart ville dukke frem. Ifølge min mellemmand havde han en masse materialer — billeder af en UFO-landing nær en luftbase, flere farvebilleder af fremmedartede lig og andre memoranda fra »inderkredsen« af efterretningskontakter.

Selvom billederne kunne give anledning til fejloplysninger, ræsonnerede

jeg, at jeg måske kunne opsnuse nogle spor eller løse ender, der kunne bevise, at min tid og mine undersøgelser ikke var forgæves.

Men pludselig — som om en eller anden havde trykket på en knap — vendte alting sig imod mig. Jeg var næppe kommet tilbage til Cincinnati, før jeg fik opringninger om Fass magasinerne med deres opdigtede historier om de mistænkelige billeder. Der gik også rygter om, at jeg var blevet holdt for nar. Selv Stan Friedman og Bill Moore, der hemmeligt havde set billederne i Houston, troede de havde afsløret et journalistisk kup, og erklærede at jeg var offer for en ondartet spøg. Andre — overfladiske i deres undersøgelser — var hurtige til at fordømme og degradere mit arbejde. Nogle kritikere, der allerede havde et horn i siden på mig for min undladelse af at afsløre mine fortrolige kilder til »The UFO Crash/Retrieval Syndrome« tilslutter sig rygtesmedene. Min Houston-erklæring blev fuldstændig overset.

Medens rygterne bredte sig og blev mere ondskabsfulde, prøvede jeg at kontakte min kilde for at fortælle rækkevidden af den negative kritik. På dette punkt var det afgørende nødvendigt at fremskaffe flere bekræftende billeder, som dem der viste »fremmedartede lig« i farver. Men gennem min mellemmand erfarede jeg, at min kilde var gået under jorden. Han påstod, fortalte man mig, at han siden min Houston-erklæring havde været under streng opsyn og frygtede fysisk chikane. Hvis det var sandt, så havde han god grund til at skjule sig. Da han og vor kontakt mødtes i Erie, Pennsylvania i marts 1980 for at diskutere en plan om at afsløre nogle af de omfattende beviser, understregede han den ubarmhjertige behandling, han var blevet udsat for fra sammensvorne efterretningsagenters side. Hvis — på den anden side — min kilde selv er agent og hans historie om dårlig behandling var hykleri for at vinde mig for hans sag, så må jeg indrømme, at jeg var et offer for en sammensværgelse. Hvem, der så end stod bag min kilde, var det så sandelig en magtfuld og opfindsom person.

På dette punkt opstår det mest nærliggende spørgsmål: Hvem er min kilde og hans mellemmand? Af mange grunde ville det være uklogt af mig at frigive deres navne netop nu. Den ene eller begge er imidlertid kendt af i det

mindste to tidligere topmedlemmer af NICAP, som begge er mistænksomme overfor kildens motiver. Den ene tror, at kilden og selv mellemmanden er agenter, den anden, der kun kender mellemmanden, undrer sig over hans spionagtige holdning. Ifølge min opfattelse har jeg ingen faste holdpunkter eller viden baseret på mine tidligere erfaringer i NICAP, der kan lede mig til mistanke. Jeg ved bestemt, at min mellemmand har været hjælpsom ved andre UFO-undersøgelser, han er altid venlig, kan altid træffes pr. telefon, arbejder for udkomme, er velinformeret og hans intelligens er over gennemsnittet. Hans kontaktmand — kilden til billederne — ligger også over intelligensgennemsnittet, er nydelig i sin fremtræden og syntes oprigtig, da han beskrev sine tidligere erfaringer med spionager, sammensværgelser og sin interesse for radioelektronik. Ingen af mine kontakter er af den type, der findes i kredsen af sindssyge. Sidst jeg hørte fra min billedkilde, var ved et gennemslag af et brev dateret den 3. marts 1981 og sendt til min mellemmand. I denne kopi gentager min kilde en genfremsættelse af frygten for forbundsløvhåndhavende regeringskontorer, idet han citerer nogle eksempler på trusler og sammensværgelser. I et afsnit af sit brev siger han: »Jeg kan klart henføre det til Lens udtalelse og seneste artikel, at de så afgjort ved, hvorfra oplysningerne kommer og der er lagt i kakkelloven... sporet han følger er det rette spor, og han ved det, men hvad kan han og jeg gøre? Hvilke chancer har vi mod deres? Med tiden vil vi vinde, men det vil gøre forbandet ondt at vinde.

Så jeg sidder med en varm kartoffel og ved i øjeblikket ikke andet, end at jeg bliver angrebet fra alle sider. Hvad det vil ende med er en af tre ting eller en kombination af dem alle tre: 1) at gå tilbage på vejen med det reviderede slidsomme forehavende for at afsløre kendsgerningerne med angreb, der kan være skadende, 2) at frigive flere oplysninger, der vil afstedkomme en eksplosionsagtig gendrivelse, 3) at finde en advokat, som kender UFO-situationen og som vil være villig til i åben retssal at føre en UFO-sag, som ville åbne et hvepsebo ved at fremsætte beskyldninger for sammensværgelse og chikane... jeg tror, det ville være bedst for dem ikke at rippe op i sagen...«

Skønt jeg ikke har fået svar på mit

sidste brev af 29. juni 1981 til min billedkilde, modtog jeg fra min mellemmand et brev dateret den 13. juli 1981. Han meddeler bl.a.: »Det er min fornemmelse, at De ikke behøver at reagere over for nogen som helst. De har samlet en masse oplysninger og fremsat dem ærligt og omhyggeligt. Hvis folk ikke ønsker at tro på dem, må de selvom det, og det skulle ikke bekymre Dem. De har stadig kendsgerningerne og de, som er modtagelige herfor, vil tro Dem.

De, som ikke ønsker det, vil ikke tro Dem uanset hvor meget materiale, De end giver dem. Så er der den gruppe, der ønsker at mistro Dem og prøver på at få Dem til at reagere og røbe flere oplysninger, som de systematisk kan modbevise...«

Lad os nu gå i dybden af manuskriptet med mine forudsætninger. Lad os antage, at min kilde spillede med åbne kort med mig, og hans billeder stammer fra en CIA-kontakt. Hvis hans billeder under denne forudsætning er ægte og tilvejebragt ulovligt, så skulle de forståeligt nok ikke tages for gode varer.

Ifølge min kilde, har han været i besiddelse af billederne siden 1977 eller i begyndelsen af 1978. I dette tidsrum — erklærer han — udgav en hemmelig agent sig som en ven og narrede ham til at give sig kopier af billederne. Hvis dette er tilfældet, kan det forklare den pludselige tilsynskomst af billederne eller nogenlunde gengivelser i berygtede magasiner således, at de ægte billeder ville blive afdramatiseret og let kunne stemples som falske.

Nu må jeg stille det samme spørgsmål som læserne: Hvem er den virkelige dr. L. K. Barnes, som hævder at have taget billederne (eller aftryk) og solgt dem til Fass Brothers? Da jeg forsøgte at ringe til Myron Fass på hans New York kontor, var han ikke at træffe. I efteråret 1980 gjorde jeg også forsøg på at lokalisere dr. Barnes, men uden held.

Jim Mosely, redaktør af et månedligt »Tallerken magasin«, der offentliggør alle slags varme nyheder om UFO-sager fra alle slags folk, har været behjælpelig med at samle nogle nyttige oplysninger i forbindelse med billederne i min varetægt, kaldet »fiske-tank-mand«. På et postkort af 21. marts 1981 skrev han: »Fra Jeff Goodman (tidligere redaktør af 'Official UFO' og 'Ancient Astronautic') fik jeg et farvediapositiv af »fisk-tank-

mand« billedet — om det var det virkelige billede eller et lignende, de offentliggjorde, vidste han ikke. Han kunne ikke finde mere end et blandt sine diapositiver...« I udgaven af sit interne meddelelsesblad af 30. april 1980 tilføjede han at »Stringfields billeder er meget lig det i 'Official UFO', men var på ingen måde identisk. (De) er taget fra en anden vinkel, de har en mere uklar focusering, og den viste skikkelse er mere opløst. Der er andre afvigelser.»

Der mangler stadig en forklaring på to billeder (der så vidt jeg ved aldrig har været offentliggjort). De viser noget, som synes at være et lemlæstet eller sønderlemmet lig inden i samme type glastank med samme udstyr, såsom aftrækskanaler og to krumme rør, der udstråler dampe. Disse to billeder havde jeg kun set i nærværelse af min kilde og mellemmand under vort møde i Erie, Pennsylvania, marts 1980. Så vidt jeg erindrer, vidnede disse billeder ikke om professionelt arbejde — alt for dybe skygger og slørede områder, hvor dele af liget syntes at være dækket af klædestof. Det skal også bemærkes, at ansigtet, der var drejet til den ene side, var næsten uden ansigtstræk. Og det ene ben, der så ud til at være skilt fra kroppen, var bøjet i knæleddet. Endnu mere uforklarlig er det billede, som viser skelettet af bryskassen og en arm med et klolignende vedhæng. Så vidt jeg ved fremkom dette billede aldrig i et Fass-blad eller noget andet magasin. Min kildes eneste kommentar var, at skeleteksemplaret blev leveret af en Florida luftbase til Wright-Patterson og derfra leveret til universitetet i Pennsylvania til et hemmeligt studium. Jeg vidste, at hvis jeg kunne holde til ballade-kritikken, ville jeg i mellemtiden forsøge at få billederne efterprøvet eller i det mindste søge råd hos professionelle. Svaret var skuffende. Imedens lavede en fysiker i Houston — der var kendt med videnskabelig forskning og arbejdede på et højt plan og var en hemmelig kapacitet ved et foretagende i New Mexico — nogle forstørrelser af de billeder, der var i min besiddelse for at vise dem til en person, som han hævdede var »kendt med sagen«. Kort tid efter ringede han til mig og erklærede at liget i glastanken var ægte.

Ligesom i en James Bond film tog en Houston-doktor — der syntes imponeret af det billede, som viste de

skeletterede ribben, arm og noget, der syntes at være et »drejeligt« håndled og en klolignende hånd — mig afsides for at fortælle, at han af en person fra »højeste myndighed« var blevet tilrådet at fremskaffe kopier af billederne og få navnet på min kilde. Noget påfaldende sagde han, at denne myndighedsperson, som havde adgang til Præsidenten, hvis nødvendigt, vidste, at jeg ville komme til Houston. Min vane tro opgav jeg ikke navnet på min kilde, og de billeder, jeg leverede, gav ingen respons fra hans myndighedsperson.

I håb om bedre held henvendte jeg mig til min medicinske nøglekilde, den læge, der hævdede at have foretaget en obduktion af et fremmed lig i begyndelsen af 50'erne. Gennem en kollega erklærede han, at han ikke kunne indestå for fotografierne, men at det afbillede lig havde en vis lighed med en type, han havde set. Han ville ikke nærmere uddybe detaljer eller kommentere glastanken eller dens udstyr.

Dr. Stan Tytko, biokemiker og medlem af Cleveland Ufology Project, med kendskab til min vanskelige situation, tilbød i september 1980 at eksperimentere med billederne ved at bruge infrarød film. Specialfilm blev fremskaffet, men eksperimentet blev aldrig til noget. Ved at omvende negativerne til at vise virkningerne af modsat muskulær glanslys, fandt vi i stedet for til vor gensidige forbavselse, at visse kar-organer fremtrådte på deres rette anatomiske placeringer. Det var selvfølgelig interessant, men vi var enige om, at det ikke var overbevisende nok. Yderligere eksperimenter blev aldrig foretaget.

En sidste undersøgelse foretaget af dr. Harry Marks, leder af Analytical Chemistry Department ved universitetet i Cincinnati, ledte mig til antropologen dr. Anthony J. Perzigians kontor på universitetets område. Jeg gav ham kun et billede at studere, nemlig det med den skeletterede bryskasse og tilbehør. Dette ene billede — uden ballade og uden Fass' offentliggørelse — var det, der forvirrede mig mest. Perzigians nyttige kommentar blev bragt i MUFON UFO Journal dec. 80.

En anden side af undersøgelsesbestræbelserne var et forsøg på at forklare virkemåden af et hypotetisk drejeligt håndled som foreslået ved fremkomsten af en fremstående del med forbindelse til den firefingerede klo og underarmen. Al Reed, en dygtig og

kyndig illustrationstegner fra Sunnyvale i Californien, lavede omfattende tegninger til medicinsk bedømmelse, men det var desværre i den periode forbindelsen med min medicinske nøglekonsulent blev afbrudt. Problemet er henlagt til bedre tider.

I løbet af sommeren 1981, medens jeg undersøgte spor fra mine nye kilder, modtog jeg i min post (behørigt trykt på gult papir) et veritabelt ultimatum, dateret 1. juni 1981. Det var Charles Wilhelm, der i sin egenskab som leder af den nylig dannede »Hoax & Fraud Committee« (Svindel og humbug komité), havde underskrevet det. Der var sendt kopier til nær og fjern, til forskningsgrupper og medierne. I denne meddelelse, der drejede sig om fotografierne, forlangte Wilhelm inden 60 dage at få svar på en række spørgsmål, ellers ville han afsløre det hele som svindel.

Mit svar var: Nonsens! Jeg tror, at jeg i denne artikel virkelig har præsenteret sagen på en sober facon, og ikke nævnt navnene på de personer, der enten ønskede at være anonyme, eller på dem, hvis stillinger kræver diskretion. Når jeg mener, tiden er inde, vil jeg i MUFON UFO Journal offentliggøre alle de fotografier, som jeg mener, det er tilrådeligt at vise.

For en ordens skyld bør det nævnes, at jeg ikke nærer den samme uvilje mod Wilhelm, som han nærer mod mig. På samme måde kan jeg, på trods af Spauldings analyse, lige så dårligt bevise at »hans« billede viser en død abe, som støtter andres påstande om, at det er en død fremmed. Jeg siger, lad billederne hvile, for der er vigtigere ting at tage fat på. Tænk en gang, hvad der kunne udrettes, hvis billederne blev lagt på hylden.

Jeg vil også, på grund af den manglende disciplin på dette område, overhøre de bemærkninger, der kommer fra mine lige så frustrerede samtidige. I FATE antyder Jerry Clark, som længe har været en skarp kritiker af ETH, at mit arbejde med at fremskaffe oplysninger om nedstyrtninger, har nedbrudt min troværdighed. Må jeg spørge om, hvor langt vi egentlig kan tillade os at gå i vores søgen efter de svar, vi søger, uden at det går ud over den hellige troværdighed. Kan vi i det hele taget tillade os noget?

George Earley, også i FATE, afviser

— fortsættes side 47

Til og fra medlemmerne

UFO-syndromets snæversyn

SUFOIs folk og i det hele taget alle ufologer baserer deres viden eller uvidenhed på mere eller mindre kendte folks citater, og igennem de erfaringer man har gjort igennem en årlang beskæftigelse indenfor ufo-arbejdet. De mennesker man i tide og utide citerer, er lige så uvidende som man selv er.

Det store spørgsmål er: »Hvad skal man vide«?

Det må være i alles interesse, at ufo-problemet bliver løst. Så nytter det ikke at overhøre den opfordring eller tilbud som Flemming Falkenberg Olsen fremlagde både til UFO '83 og '84. Han har tilsyneladende talt for døve

øren ved begge lejligheder. F. F. Olsen opfordrede/tilbød SUFOI at oprette kontakt med Dialogcentret i Aarhus. Man *kan ikke* arbejde seriøst og objektivt med ufo-problemet uden at drage de psykologiske aspekter med ind i f.eks. vurderingen og optagningen af rapporter.

Da SUFOI ikke har taget F. F. Olsens tilbud til efterretning, kunne man fristes til at konkludere, at SUFOI er bange for at drage psykologien ind i billedet. Hvorfor? Hvad er I bange for?

Per Andersen sagde til UFO '84, at der i SUFOI manglede den psykologiske viden og indsigt. Så skulle man da netop tage imod tilbuddet og optage kontakt til Dialogcentret i Aarhus.

Da ufo-forskningen i øjeblikket står i vand til halsen, så kan psykologien

jo nok ikke hive os op af vandet, men alligevel nok så meget, at vi kun står i vand til knæene.

Det blev osse sagt til UFO '84, at ufologi er en hårfin balance mellem på den ene side okkultisme og på den anden side parapsykologi. Så længe man kan blive stående i midten, går det nok, men så snart man hælder til den ene eller anden side, er man sat i bås. Ikke så snart er man det, så banker snæversynet og rammeløsningerne på for at komme ind, og så kan man godt skyde en hvis pind efter mere seriøst og objektivt arbejde fra den gruppe.

Lad os da for ufo-problemets skyld inddrage psykologien, så vi kan komme op af vandet og i gang.

*Kim Quist Jespersen
Randerup 40
6261 Bredebro.*

Har man fundet løsningen på den fri energi?

I forrige nr. af UFO-NYT kom jeg med en kommentar til, hvad ufo'er er, samt udbredte mig lidt om ønsketænkning. I dette nr. kommer jeg med en fortsættelse af min tekniske forsøgsrække, som fra en oprindelig lidt komisk begyndelse (fiasko) har udviklet sig til noget spændende.

Med hjælp af de tidligere omtalte, større, købte magneter, kan jeg ved ca. 10.000 o/min. frembringe op til 0,2 Volt jævnspænding og 1,3 Ampere strøm. Disse tal lyder måske ikke imponerende, idet man med en simpel cykeldynamo kan frembringe 6 Volt og 0,5 Ampere, dvs. en ydelse på 3 Watt. Forskellen er dog, at forsøgsmodellen er opbygget på en helt anden

måde end en konventionel generator og svarer til tegningen, som kan ses i »Det Ukendte« nr. 4/83.

I øjeblikket er jeg igang med en endnu større model, som jeg muligvis vil beskrive i et senere indlæg.

Det er på tide at gøre UFO-NYTs læsere opmærksom på, at der er en udvikling i gang (især i udlandet) som sikkert vil komme bag på nogle af os. Den tidligere fra »Det Ukendte« citerede artikel, skrevet af lektor Børge Frøkjær Jensen, holder nemlig hvad den lover. — Selvom det tilsyneladende *ikke* handler om den »berømte« evighedsmaskine, er man rundt omkring i Verden alligevel ved at prøve-køre apparater, som for den ikke kyn-dige fremtræder som en art perpetuum mobile (evighedsmaskine).

Det fantastiske i sagen er ikke, at man har en energikilde, som er ube-

grænset, for det har mange ufologer længe været klar over og ventet på (se tidligere artikler i UFO-NYT om Tesla m.m.). Nej, det forbavsende er, at offentligheden først nu, efter af flere prototyper har kørt i årevis, får noget at vide om dette. Såvidt jeg ved, har der ikke stået en stavelse i dagspressen, i hvert fald ikke i de større blade. Jeg må indrømme, at de negative læser-reaktioner, som næsten altid følger »eksplosivt stof«, var meget fåtallige i de efterfølgende numre af »Det Ukendte«. Måske kan folk ikke opskræmmes mere, måske heller ikke begejstres længere?

Jeg for min part blev rystet, da den virkelige alvor gik op for mig. Ifølge

— fortsættes side 41

UFO-observationsture

Af Tommy Christensen.

Der er i de sidste par år skrevet og snakket meget om ufo-observationsture, problemerne om den manglende interesse for at deltage og de gentagende dårlige resultater.

Denne diskussion er dog hovedsagelig kun foregået blandt en snæver kreds af ufologer, mens UFO-NYTs læsere, der jo gang på gang opfordres til at deltage i projekterne, ikke er blevet spurgt om deres mening. Det er mit håb, at vi nu endelig kan få en bred debat i gang om dette emne.

Den historiske baggrund

Ideen om ufo-observationsture startede herhjemme allerede i slutningen af 50'erne. Op igennem 60'erne bestod interessen ikke så meget i at opnå flere informationer om ufo-fænomenets natur. Der var mere tale om forsøg på at opnå kontakt med besætningsmedlemmerne fra de flyvende tallerkener. Dette lyder måske noget banalt i dag, men det var nok denne »håndgribelige« holdning til sagen, der hjalp med til at aktivere og vedvarende stimulere interessen i pionertiden.

I slutningen af 70'erne var det helt andre tanker, der lå bag forsøget på at genoptage observationsturene igen. Ved hjælp af observatører spredt over hele landet ville man i tilfælde af en iagttagelse af et ufo-fænomen opnå en langt større mængde oplysninger end normalt, når et ufo dukker op på himlen og overrasker befolkningen.

Jeg husker endnu tydeligt den aften i oktober 1978, hvor obs-øvelsen fandt sted. Den dag afholdte NATO en øvelse, kaldet Brown Falco, og fra min position på stranden lidt nord for Nyborg havde jeg konstant travlt med at registrere jettfly. En interessant iagttagelse blev dog gjort. Et klart lille rødt lys bevægede sig op nordpå langs

Store Bælt, og selv en god kikkert, der forstørrede fra 25 til 60 gange afslørede ikke detaljer. En sagkyndig har senere fortalt mig, at der ikke kunne være tale om et fly.

Fra SUFOIs side erklærede man, at projektet i 1978 og et lignende i 1980 havde været et stort flop. Kun ganske få havde deltaget i øvelserne, og alle planer om at fortsætte denne aktivitet blev opgivet.

I 1982 forsøgte jeg et genoplivningsforsøg ud fra helt nye vurderinger. De tidligere projekter havde krævet for meget af deltagerne. Vejledninger skulle læses og endda læres udenad, skemaer vedr. alt væsentligt og uvæsentligt skulle udfyldes korrekt med præcise data osv.

Det nye projekt kørte på en meget slap linie uden det besværlige papirusseri, men med hovedvægten lagt på det rent praktiske, at komme ud i den friske luft og opdage alle de ting, der forekommer i naturen.

Resultatet af det første år, hvor 7 personer deltog, var egentlig ganske tilfredsstillende. Ud fra de tilbagemeldinger som jeg modtog, kunne jeg konkludere, at deltagerne havde iagttaget en del naturfænomener, som de

ikke før havde vidst eksisterede. Derudover blev der faktisk observeret et ufo på himlen. Fra Højby, syd for Odense, bemærkede jeg to punktllys, der fløj i parallelle baner og med samme hastighed. Det ene punktllys ændrede på et tidspunkt sin bane og bevægede sig ned mod det andet hvide lys.

Fiasko — nå, igen!

I løbet af 1982 skete der imidlertid flere ting, der kom til at betyde et væsentligt tilbageskridt. En lille gruppe ufologer i DUGSU, sammenslutningen af danske ufo-organisationer, med Lars K. Lassen i spidsen, havde planer om at starte et projekt, der skulle omfatte alle Danmarks små og mindre selvstændige ufo-grupper.

Når interessen for at deltage i observationsturene ikke er særlig stor, kan vi naturligvis ikke have to projekter samtidig, og det var derfor nødvendigt for SUFOI at optage et samarbejde med denne gruppe ufologer.

I sommeren og efteråret 1982 afholdte vi en del møder i København og Roskilde. Efter adskillige timers heftig diskussion, nåede vi til et rimeligt kompromis. Linien for projektet i 1983 skulle være betydeligt mere stram for at øge dets videnskabelige værdi. Her lagde Lars K. Lassen en betydelig og dygtig indsats for dagen, og projektet havde altså et meget fint videnskabeligt grundlag med detaljerede paragraffer og skemaer.

Antallet af deltagere i 1983 blev i alt omkring 10 stykker, men kun ganske få returnerede det tilsendte materiale. For det endelige resultat må vi vente, indtil det bliver offentliggjort her i UFO-NYT i løbet af året.

Jeg kan dog allerede nu fastslå, at

ingen ufo-fænomener blev iagttaget sidste år. Derimod observerede jeg en klar nat i maj en hidtil ukendt komet, der bevægede sig forholdsvis hastigt over stjernehimlen. Det var IRAS-Araki-Alcock 1983d, der passerede tættere på Jorden end nogen komet siden 1770. Et virkelig imponerende og sjældent syn.

Nu er ufo-observationsprojektet allerede løbet ind i de fatale vanskeligheder som før. Den ansvarlige gruppe under Lars K. Lassen kunne ikke magte de høje målsætninger, man satte sig i starten, og projektet er lidt efter lidt gået over i det rene kaos. Efter det store forarbejde melder skuffelsen sig, fiasko — nå, det var det.

Fremtiden

Hvordan vil fremtiden så tegne sig mht. observationsture. Ja, det er mit håb, at jeg igen kan starte et projekt under de samme forudsætninger som i 1982.

Men frem for alt mener jeg, at vi nu virkelig trænger til at få diskuteret tingene igennem først. Jeg vil derfor kraftigt opfordre alle UFO-NYTs læsere til at skrive og fortælle noget om, hvad I synes om hele ideen bag ufo-observationsturene.

Synes du, at det er banalt at afholde den slags øvelser? Hvordan forestiller du dig, at et projekt skulle afvikles? Hvis du deltager i et projekt, er det så udelukkende for at du måske får et ufo at se? Tror du, at grunden til at så få deltager i denne aktivitet er, at vi i dag er alt for stressede og ikke har tid?

Deltag aktivt i den danske ufo-debat. Skriv om din mening til:

*Tommy Christensen,
Lindvedparken 93,
5260 Odense S.*

Brevene vil blive bragt i en artikel i et kommende nr. af UFO-NYT.

HUSK!

SUFOI arrangerer kurser for rapportoptagere omkring november 1984.

Alle kan deltage — ingen krav om forhåndsviden.

Reservér allerede nu week-enderne i perioden.

Læs på side 33 om de nøjagtige datoer og tilmelding.

Læserbrev

Løsning på den fri energi

— fortsat fra side 39

oplysninger, som jeg efterhånden har skaffet mig, nærmer vi os fremstillingen af maskiner som:

- 1) arbejder med fri energi, dvs. gratis energi fra rummet.
- 2) er uden nogen form for ulemper, såsom miljømæssige.
- 3) kan frembringe varme, elektricitet eller mekanisk energi, alt efter maskinens opbygning.
- 4) kan levitere, dvs. overvinde tyngdekraften.

Dette er ikke mindre end en lækkerbissen for ufointeresserede, som har studeret lignende fænomener på afstand, i form af observationer eller samlet op af gamle skrifter, sagn og fund fra arkæologien m.m.

Jeg er selvfølgelig ikke den eneste her i landet, som pusler med det »nye«. Forfatteren af den oprindelige artikel i »Det Ukendte« bygger, sammen med en gruppe på ca. 6 personer, en prototype af en lignende maskine. Derudover er der måske nogle, som arbejder i det »skjulte«.

Selvom vi fra Japan, USA, Vesttyskland, Frankrig, Schweiz m.m. véd, at man *har* maskiner i drift, er det spændende at se, hvad den hjemlige forskning frembringer. For det første skal vi deltage i denne udvikling, simpelt hen for ikke at sakke håbløst bagud, for det andet er der så mangfoldige opbygningsmuligheder, at der bliver arbejdsfelter nok for dem der »gider«. Jeg vil, som allerede tidligere nævnt, i et senere indlæg fremkomme både med egne forsøgsresultater og, hvad der sikkert er mere vigtigt, med en mere detaljeret forklaring på, hvad den nyopdagede kraft er, og hvordan den kan udnyttes.

Albert Hauser.

5 ÅRS ABONNEMENT

SUFOI kan igen i år tilbyde sine læsere en prisbillig abonnementsordning for UFO-NYT, hvor der kan tegnes et ekstra billigt abonnement for de fem kommende år.

Du får hermed tilbuddet om at tegne abonnement på UFO-NYT frem til 1990 (årgangene 1985, 1986, 1987, 1988 og 1989) for **kun kr. 650,-**. Dette svarer til en gennemsnitspris pr. årgang på kr. 130,- — altså abonnementsprisen for 1985.

Ovennævnte pris gælder for et alm. abonnement uden kuvertservice. Prisen for et 5 års abonnement med kuvertservice er kr. 825,-.

Ved at tegne et 5-års abonnement frem til 1990 opnår du:

- Du sikres mod prisstigningerne i de kommende år og sparer dermed penge.
- Du slipper for besværet og udgifterne ved at forny abonnementet de kommende 5 år.
- Hvis UFO-NYT skulle ophøre med at udkomme, garanterer SUFOI tilbagebetaling af beløbet.

Tilbuddet på UFO-NYT 1985, 1986, 1987, 1988 og 1989 for kr. 600,- (kr. 825,- for kuvertservice) gælder indtil den **1. februar 1985**.

Beløbet kan indbetales på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO-NYT 85-89« på modtagerdelen.

Strålingsskader fra UFOer

Af Dr. med. Richard C. Niemtow.

Artiklen er en oversættelse af Projekt UFOMD rapport nr. 1, der behandler beretninger om påståede medicinske skader forårsaget af intense lyskilder, som menes at være uidentificerede flyvende objekter.

Projekt UFOMD er en international forskning af medicinske skader opstået som følge af en nærobservation af et UFO. Der er tidligere offentliggjort informationer om dette projekt (1).

I dag er rapporter om medicinske skader som følge af intense lys veldokumenteret i UFO-litteraturen. I disse tilfælde er det både nødvendigt med kvalificeret medicinsk bistand og at indhente så mange oplysninger om observationen som muligt, da det her måske er muligt at finde en forklaring på de mekanismer, der ligger bag skaderne. Måske giver det også en bedre dokumentation af UFO-fænomenet.

Cash-Landrum-sagen, som John Schuessler så professionelt har beskrevet, er et godt eksempel, for efter de oplysninger, der stod i *MUFON UFO Journal* november 1981, UFO-nyt 6/83 og 1/84 var der al mulig grund til at antage, at hovedpersonerne havde været udsatte for en eller anden form for stråling enten ioniseret eller ikke-ioniseret. Jeg kunne tænke mig først at opstille en klinisk model for en ikke-ioniseret stråling og derefter en klinisk model for en ioniseret stråling. Nu vil jeg kun gøre mig mine tanker over, hvad der skete i Cash-Landrums tilfælde, da jeg aldrig selv har foretaget en undersøgelse af dette tilfælde eller haft adgang til deres medicinske journaler.

Når det drejer sig om medicinske skader forårsaget af stråling, er UFO-

litteraturen meget forvirrende og fyldt med misforståelser. Derfor må det være på sin plads at få klarlagt, hvad der sker, når et biologisk system udsættes for stråling.

Det første, der må gøres, er at finde en definition på stråling. Stråling er en energiuudstråling i form af fotoner og/eller partikler. Fotonerne repræsenterer i virkeligheden den elektromagnetiske udstråling, der befinder sig i spektrets øverste del, og omfatter, opstillet efter faldende bølgelængde, mikrobølger, ultraviolet-, gamma- og røntgenstråling. Partikel-stråling består af betapartikler, protoner, alfapartikler, neutroner, mesoner, stærkt ladede ioner (f.eks. kvælstof, kulstof, neon, bor) bare for at nævne nogle få.

Disse strålingsformer påvirker alt levende i form af varme og ionisering. Varmen ødelægger de proteiner, der er alt levendes brændstof, og ioniseringsskader DNA-molekylet, der kontrollerer det levende vævs reproduktion. Faktisk er det her kun en meget simplificeret omtale af det omfattende emne, der hedder radiobiologi.

Før vi kan fortsætte, er vi nødt til at definere yderligere et par begreber. Begrebet ionisering betyder ganske enkelt en energiuudstråling i form af en eller flere elektroner, der slipper fri af et atom eller et molekyle, så der dannes ioner, altså ladede fotoner eller partikler. Jo mere energi den frigjorte elektron indehol-

der, jo større er risikoen for skade pålevende væv. Ionisering har ingen forbindelse med mikrobølger. Røntgen (R) er en måleenhed, der bruges til måling af røntgen- og gammastråling, og defineres som den strålingsmængde, der pr. kg luft skaber så mange ionpar, at ladningen af de positive og negative ionpar hver for sig i alt er $2,58 \cdot 10^{-4}$ coulomb (elektrisk ladning). Røntgenheden refererer altså ikke til nogen absolut energi, men er et udtryk for en bestråling. Den absorberede dosis måles i rad (Radiation Absorbed Dosis), idet 1 rad = 100 energienheder pr. g bestrålet stof/væv. (For fuldstændighedens skyld bør det nok nævnes, at hverken R eller rad hentyder til den ioniserede strålings biologiske effekt. Denne måles i rem (Radiation Equivalent Man), der udtrykker enheden for den stråledosis, som modsvarer den effekt på et menneske, hidrørende fra 1 rad af anden specificeret stråling oftest 200 kv røntgenstråling, o.a.)

Efter vi har defineret disse begreber, er vi klar til at se, hvordan disse oplysninger kan komme op til nytte, når vi skal se på strålingslignende skader fra intense lys/identificerede flyvende objekter.

For adskillige år siden udgav jeg et udkast, hvori jeg optegnede en serie af fysiologiske tilfælde, der er velkendte af de fleste ufologer (2). Kort sagt så observatørerne et intenst lys, som kunne have forbindelse med lugt, hørelse og bevægelseshæmmende manifestationer. Registreringen af dufte er selvfølgelig uforklaret. Thomas M. Olsen har imidlertid skrevet en udmærket artikel »UFO Odor and Origins« i *Journal of UFO Studies*, vol. 2. Han omtaler muligheden for, at et oxyderingsmiddel kan give visse ke-

miske reaktioner i forbindelse med fænomenet, da han mener at de karakteriske lugt, der optræder i forbindelse med UFOer, kan tillæges oxyderingsmidlerne ozen og $\text{NO}_2/\text{N}_2\text{O}_4$ (Nitrogendioxid/Dinitrogentetroxid) og deres reaktion med metylalkohol og/eller benzol, som meget vel kan være en del drivmidlerne i de skiveformede UFOer.

De lyder observatørerne hørte, kan have forbindelse med udsendelsen af mikrobølger. I de seneste år har man været opmærksom på eksistensen af en såkaldt »hørbar« mikrobølge effekt. Under visse særlige omstændigheder af frekvens, signalstyrke, modulation og intensitet har det vist sig, at dyr og mennesker kan opfatte et højfrekvent signal, som om de hørte det. En hypotese, som kan forklare dette, er, at et mikrobølge signal danner et termoelastisk tryk inde i kraniet, og dette tryk opfattes af hørelsen som en lyd (3).

Jeg har tidligere skrevet om lammelser et andet sted, og jeg må nok lige huske læserne på, at disse tilfælde ikke er at finde i hovedgrupperne (2,4).

Hvad der helt nøjagtigt forårsager disse lammelser vides ikke rigtigt. Andre fysiologiske ubehag opstår først i anden kliniske fase: Ofret oplever adskillige timer til flere dage senere forbrændinger, diarré, kvalme, opkastning, øjenbetændelse og almindelig utilpashed (2,4,5).

Da der ikke er nogen, der rigtigt er klar over, hvilken form for stråling dette fænomen udsendte, vil vi se på hvilke fysiologiske effekter mikrobølger, højfrekvens (HF), atomar og ultraviolet stråling vil forårsage. Til orientering følger her en tabel (tabel 1) over den elektromagnetiske udstrålings spektrum.

Da det ligger uden for dette blads

Ionisering	Frekvens i MHz
Kosmisk stråling	10^{16}
Gammastråler	10^{14}
Røntgenstråler	10^{12}
Synlig og ultraviolet lys	10^{10}
Infrarød lys	10^8
Mikrobølger	10^6
Radar	10^4
Højfrekvens (HF)	
UHF, VHF, FM	10^2
AM, Kortbølge	1
Langbølge	$10^{-4} - 10^{-2}$

Tabel 1. Strålingstyper.

rammer at bringe en uddybende orientering om mikrobølgernes effekt på dyr og mennesker, vil vi her nøjes med kort at ridse dette emne op. Mikrobølger frembringer i hovedsagen varme meget lig med de almindelige forbrændinger som følge af elektricitet, men dog men nogle særlige kendetegn. Fra dyreforsøg vides det, at mikrobølgebestråling bringer uorden i de kardiovaskulære-, gastrointestinale-, endokrine-, hæmatologiske og oftalmologiske systemer samt adfæren. Så for at gøre det hele mere indviklet, har HF en lignende virkning. Disse fysiologiske effekter er vist i tabel 2 (6).

Centralnervesystemet

Ændret hjerterytme
Ændringer i adfærd
Forandringer i EEG
Akustiske stimulationer.

Cardiovaskulære systemer (hjerter-kar system)

Hypotension (lavere blodtryk)
Bradycardia (langsom hjertervirk-somhed)

Hæmatologiske system (blodkredsløbet)

Nedsat immunitet
Nedsat produktion af lymfocytter
Nedsat produktion af fagocytter
Ændringer i knoglemarv

Oftalmologiske system (synet)

Cataract (grå stær)
Beskadigelser af nethinden

Gastrointestinale system (fordøjelses systemet)

Forøget aktivitet

Endokrine system

Øget produktion af adreno-corticotrope hormon (ATCH)
Nedsat produktion af thyroxin

Tabel 2. Fysiologiske effekter.

Direkte kontakt med elektroder, hvorpå der er HF, kan give blodpropper i både arterierne og venerne. Alt afhængig af hvilke blodkar, det drejer sig om, kan der være både raskt og beskadiget væv (6).

Selv små doser af atomar bestråling giver som bekendt forbrændinger, og de forandringer, der sker i vævet, er meget lig de biologiske skader, der opstår ved mikrobølge og HF stråling, så det kan være meget vanskeligt at se forskel på de to slags stråling, hvilket gør det svært for den

uøvede observatør, der bliver indblandet i et UFO-tilfælde, at se forskel. Hvilke skader, der for eksempel kan opstå i ansigtet, er afhængig af hvor mange rad, der absorberes, fotonernes energi og gammastrålingen. Vi ved at 2.000 rad giver hårtab, mens øjenvipper og øjnbryn har deres egen tærskelværdi. Hvilken påvirkning, der sker i det hæmatologiske system er afhængig af hvilke dele af kroppen, der udsættes for stråling. Ligeledes er påvirkningen af cellerne afhængig af, hvor bestrålingen finder sted, og hvor stor det bestrålede område er. Tillige med må man huske, at de strålingsskader, der er nævnt under mikrobølger og HF også finder sted.

For meget ultraviolet lys giver forbrændinger, samt i nogle tilfælde også feber, kuldegysninger, afkræftelse, og manifesterer sig ved høj feber, hvilket mange nok har erfaret ved for meget solbadning.

I Cash-Landrum sagen kan de medicinske skader, som John Schuessler har beskrevet, være forårsaget af alle de former for stråling, der er omtalt. Hvis man, som læser, omhyggeligt noterer alle de oplysninger, der er givet i sagen, er det muligt at foretage en overfladisk medicinsk vurdering. Det er derfor jeg fremhæver vigtigheder af, at ofrene i de sager Projekt UFOMD får kendskab til, bliver undersøgt så hurtigt som muligt efter hændelsen. De eventuelle medicinske data skal være dybtgående og følge den normale praksis for medicinske rapporter (1,5,7). Belønningen er så en betydelig mængde informationer med direkte tilknytning til UFO-fænomenet.

I maj 1982 fik forfatteren i sin egenskab af overlæge en henvendelse fra U.S. Army Inspector General's Office, Washington, D.C., om Cash-Landrum sagen. Det var deres ansvar at identificere kilden til de medicinske skader; nemlig helikoptere. Der blev gjort et ihærdigt forsøg på at finde disse helikoptere, men de kunne ikke identificeres som nogle af hærens.

De medicinske data, forfatteren har bragt, stammer fra forskellige UFO-tidsskrifter. Det er helt klart, at der er brug for bedre indsamling og rapportering af medicinske data, hvilket nu er blevet vores ansvar.

Referencer side 47.

SOVJET

UFO-kommission nedsat

Af Ole Henningsen.

Fra tid til anden dukker der i den vestlige presse rapporter op om observationer af UFO-fænomener i Sovjetunionen. Af velkendte årsager er det som regel forbundet med store besværligheder at efterkontrollere disse oplysninger eller foretage en yderligere uddybende forskning i de enkelte observationer. Næsten lige så regelmæssigt bliver UFO-observationer også afvist af de sovjetiske medier som et produkt af den vestlige verdens almindelige krigsophidselspsykose eller ren propaganda, samt at observationsberetningerne har karakter af antividenskabelige sensationer, og at de iagttagne ting alle er af velkendt natur.

Naturligvis fremkommer der også fra Sovjetunionen observationsberetninger, der forekommer temmelig tyndbenede og sensationelle. I den forbindelse må specielt henvises til det amerikanske tidsskrift *National Enquirer*, der er velkendt for særdeles lemfældig omgang med sandheden. Dette blad har gennem en række år bragt mange UFO-beretninger skrevet med så let en pen og med så fejlagtig en baggrund, at disse artikler i vid udstrækning har kunnet anvendes uden større besvær af den række af mennesker, der ikke mener det umagen værd, at der verden over etableres en seriøs og videnskabelig udforskning af UFO-fænomenerne.

Gennem de senere år har *National Enquirer* bragt adskillige artikler om UFO-observationer fra Sovjetunionen, hvilket ikke umiddelbart har bidraget til disse observationers troværdighed.

Først på året 1984 fremkom der dog spændende oplysninger om tildragelser i Sovjetunionen, som det dog nok er værd at berette nærmere om, især da kilderne er forskellige andre dagblade.

New York Post bragte den 13. januar 1984 en notits om en observation af et mystisk lysende objekt fulgt af syv mindre lys over Ukraine. En mere detaljeret beretning kunne ses i »The Globe And Mail« fredag den 13. januar 1984, hvorfra citeres:

»UFO OVER UKRAINE RAPPORTERET AF 40 VIDNER«

Moskva (Reuter) — Et mystisk lysende objekt fløj med stor hastighed hen over Ukraine og det sydlige Rusland i forrige måned, og sovjetiske videnskabsmænd er forbløffede og

uenige i, hvad det var, rapporterede Moskva-avisen »TRUD« i går.

Den berettede, at mere end 40 mennesker havde rapporteret om objektet, en lysende kugle fulgt af syv mindre lys, som fløj hen over himlen om natten den 2. december 1983. De fleste forklarede, at de så den skifte højde og retning og nogle hævdede, at de så »en lysende genstand som et rumskib flyvende mindre end en kilometer over terrænet«, rapporterede TRUD.

Avisen citerede forskellige eksperter, der mente, at det kunne dreje sig om et meteor, et kuglelyn eller dele af en satellit, der brændte op i atmosfæren.

Lederen af Den ukrainske Kommission for Kosmiske Undersøgelser, Grigory Pisarenko, sagde, at objektet fløj for langsomt og for nær jordoverfladen til at kunne have været et meteor. Objektets hastighed var blevet udregnet til 5.950 kilometer i timen.»

Det er her værd at notere sig, at den opgivne kilde er et sovjetisk dagblad, og ikke en måske tilfældig vestlig kilde.

Et svensk dagblad — SV DG 14. januar 1984, gengivet i SAF BULLETIN 3/4 1984 — kunne tidligt på året citere det sovjetiske nyhedsbureau TASS for en anden interessant tildragelse:

»KUGLELYN INDE I FLY«

Et kuglelyn svævede over hovederne på de forbløffede passagerer i et sovjetisk trafikfly i begyndelsen af ugen, rapporterede nyhedsbureauet Tass i fredags, iflg. Associated Press.

Ingen af de ombordværende kom noget til, men flyets vejrradar og anden elektronisk udrustning, gik ud af drift, hed det.

I ca. 1.200 meters højde optrådte et kuglelyn med en diameter på 10 centimeter på flyets næseparti lige foran cockpittet. Det forsvandt med en øresønderrivende lyd, men dukkede kun nogle få sekunder senere op inde i passagerkabinen efter på en eller anden

uforklarlig måde at være trængt gennem kabinevæggen, skrev Tass.

Kuglelynet svævede omkring over hovederne på de forbløffede passagerer. I kabinens bageste afdeling delte det sig i to glødende halvkugler, der senere flød sammen og siden forlod trafikflyet næsten lydløst.»

Kun få måneder senere berettede Gunnar Schelin i det svenske dagblad »Ölandsbladet« (18. april 1984) om en sovjetisk iagttagelse, hvor kuglelynteorien blev inddraget som forklaring på hændelsen:

»JAGEDE SOVJET UFO?«

Et sovjetisk jagerfly blev opsendt for at jage et lysende objekt over Østersøkysten udfor Estland. Pludselig »kolliderede« genstanden med jagerflyet, hvorved flyets næseparti blev ødelagt. Piloterne blev opfordret til at hoppe ud med faldskærm, men de besluttede at forsøge at lande flyet, hvilket lykkedes for dem.

Den officielle forklaring blev, at der var tale om et kuglelyn, der havde forårsaget skaden. En russisk UFO-log

Lederen af den nye sovjetiske UFO-undersøgelseskommission, Pavel Popovitj ses her yderst til højre sammen med (fra højre) Andrijan Nikolajev, fhv. statsminister Nikita Krustjov, Jurij Gagarin og German Titov. Billedet er taget d. 18. august 1962 efter landingen af Vostok 3 og Vostok 4 med Nikolajev og Popovitj. De havde henholdsvis foretaget 64 og 48 jordomkredsninger.

mener dog, at et kuglelyn aldrig har så store dimensioner, som der her var tale om, men højst bliver 20-30 centimeter, samt at et kuglelyn højst kan eksistere i nogle sekunder.»

Den 30. maj 1984 kunne det svenske dagblad »Ystads Allehanda« imidlertid berette om en virkelig interessant nyhed fra Sovjetunionen. Nemlig dannelsen af en sovjetisk kommission til udforskning af anormale atmosfæriske fænomener:

»RUSSISK UFO-KOMMISSION EFTER »FLYVENDE CIGARER«

Moskva (TT-Reuter): Sovjetunionen har nedsat en kommission for at undersøge rapporter om uidentificerede flyvende genstande — UFO'er — efter at et mystisk cigarformet fartøj blev observeret i Gorkij-området i fjor, skrev dagbladet TRUD tirsdag.

Fagforeningsavisen TRUD skrev, at kommissionen vedr. abnorme fænomener i atmosfæren blev dannet i februar for at undersøge alle observationer af flyvende genstande eller lysfænomener i atmosfæren. En tidligere kosmonaut, Pavel Popovitj, leder undersøgelsesgruppens arbejde.

I et interview med TRUD sagde Popovitj, at hundreder af sovjetborgere hvert år rapporterer om mystiske himmelfænomener. De fleste observationer

Foto: NOVOSTI (APN)

kan videnskabsmændene finde en naturlig forklaring på, men de står fortsat uden forklaring på hændelserne i fjor i Gorkij-området, 40 mil øst for Moskva.

Svarede ikke

Om aftenen den 27. marts 1983 så flyvelederne på flyvepladsen i Gorkij et fartøj på radarskærmene. Fartøjet fløj imod dem, men svarede ikke på opkald over radioen, sagde Popovitj.

Da fartøjet nærmede sig flyvepladsen, kunne flyvelederne se det med egne øjne. De beskrev det som en stålgrå »cigar«, næsten på størrelse med et trafikfly, men uden vinger og haleror. Fartøjet fløj i ca. 1.000 meters højde med en hastighed på ca. 180-200 kilometer i timen.

Popovitj sagde, at fartøjet sås på radarskærmene i omkring 40 minutter og forsvandt efter at det var passeret 4 mil nord for Gorkij.

Videnskabsmændene tager alvorligt på oplysningerne, eftersom øjenvidnerne var kvalificerede flyeksperter og gav nøjagtige og fornuftige forklaringer, sagde Popovitj.

Satellit

Han sagde, at det var lykkedes kommissionen at finde en forklaring på et fænomen, som hundredevis af mennesker var vidne til for et halvt år siden. Den 2. december 1983 fløj lys henover Hviderusland og den centrale del af Rusland. TRUD skrev, at nogle af dem var blevet skrækslagne over lysfænomenet.

En grundig analyse af rapporterne gav det resultat, at observationen skyldtes en satellit, der brændte op efter at den var indtrådt i jordens atmosfære, sagde Popovitj.

TRUD skrev, at kommissionen analyserer andre hidtil uopklarede observationer fra de seneste måneder.

»TALLERKEN«

Blandt andet findes der en rapport om endnu et fænomen i Gorkij-området den 6. februar i år. Flere personer sagde, at de havde set flere flyvende lyskugler, og et øjenvidne sagde, at to af dem var blevet forenet til en slags »tallerken«.

Anatolij Logunov — en af videnskabsakademiets viceformænd — sagde i TRUD-artiklen, at de fleste såkaldte UFO-rapporter indeholder for få oplysninger til at være af nogen større værdi.

Pavel Popovitj.

Men han tilføjede, at sovjetiske videnskabsmænd tager sagen alvorlig og erkendte, at der forekommer enkelte veldokumenterede fænomener, som det ikke er muligt at finde en rimelig forklaring på.

Men både Popovitj og Logunov undgik at sige noget om, at det i sådanne tilfælde kunne dreje sig om rumskibe fra en fremmed civilisation. De sagde blot, at forskningsmetoderne burde forbedres.

Popovitj opfordrede folk til at fremsende detaljerede redegørelser til kommissionen, når det har set noget usædvanligt.

Kommissionens forklaring på den første observation, som er nævnt i denne artikel, lyder ganske plausibel. De få detaljer, der er gengivet er ikke umiddelbart i modstrid med de observationer af satellitundergange i atmosfæren, som også kendes fra dansk område, og som SUFOI tidligere har haft lejlighed til at forske dybere i.

Den mest bemærkelsesværdige oplysning i det foregående materiale er da også, at der er nedsat en undersøgelseskommision og ovenikøbet med en kendt sovjetisk kosmonaut som leder.

Den daværende 31 år gamle sovjetiske kosmonaut Pavel Popovitj var i august 1962 den ene af deltagerne i en sovjetisk rumtriumf. Lørdag den 11. august 1962 opsendtes kl. 9.30 dansk tid den sovjetiske kosmonaut Andrijan Nikolajev i rumskibet Vostok 3. Man regnede med, at han skulle omkredse Jorden mere end 17 gange og derved slå den hidtige verdensrekord, der var sat af en anden russisk kosmonaut, German Titov. Men dagen efter, den 12. august 1962 blev der kl. 9.02 opsendt endnu en sovjetisk kosmonaut, nemlig Pavel Popovitj. De to kosmonauter fortsatte deres »tvillingefærd« i rummet til den 15. august, hvor begges rumskibe landede velbeholdent i det nordøstlige Kazakhstan efter en forbløffende og succesrig rumfærd.

Det er således ikke en »hr. hvem-som-helst«, der er leder af den ny sovjetiske UFO-undersøgelseskomite. Vi må hilse enhver form for systematisk videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomener velkommen, hvorfor det med stor interesse må følges verden over, om nedsættelsen af den nye sovjetiske komite kan bekræftes af nye oplysninger fra den store nabo i øst. □

FOCUS PÅ Flemming Rasmussen

— fortsat fra side 29

man hører så meget om, hvad folk ser, siger han.

Teorien om, at ufo'erne skulle være besøgende fra rummet, vil han dog ikke tage til sig.

— Med de store afstande, der er i verdensrummet, tror jeg ikke på, at vi bliver besøgt udefra, siger han og fortsætter:

— Jeg tror på, at der er liv på andre planeter, men skal vi have kontakt med dem, skal det nok ske ved hjælp af f.eks. radiobølger, selv om det er en meget langsommelig proces, forklarer han.

Den mest sandsynlige forklaring på ufo-fænomenet, mener han, skal søges blandt de mere jordnære ting som f.eks. jordskælvslys og kuglelyn. □

LIGFOTOS

Gådefuld sag

— fortsat fra side 38

med foragt min teori med den begrundelse, at det i 1950'erne både var umuligt at transportere et fartøj ad dårlige landeveje eller på anden måde fra det afsides liggende nedstyrtningssted til Wright-Patterson. Måske er det rigtigt, men jeg har heller aldrig påstået, at det påståede nedstyrtede fartøj blev transporteret til Wright-Patterson. Måske blev et eller to af meget tvingende grunde transporteret dertil, og i lyset af det, tror jeg alt er muligt — endda at fartøjet blev skilt ad før transporten. Når alt kommer til alt, var det i 1950'erne og ikke i den mørke middelalder.

Jeg tror også, at Stan Friedman, som jeg respekterer som en foredragsholder med retorisk overlegenhed (tilhænger af ETH), var lidt for retorisk

i sine bemærkninger ved MUFON symposiet i Boston, da han degraderede mig fra at være en kvalificeret forsker til en »eventyrsamler«. Jeg håber, at han i sin seneste bog, skrevet i samarbejde med Bill Moore, har brugt sit forskertalent og kommer med et entydigt bevis på, at man har genfundet det fremmede fartøj. Mens han lader hånt om min medicinske erklæring, står det klart, at min kilde, der er ansat på et stort hospital, ikke tæller med.

Efter jeg nu har brudt min tavshed, vil jeg lige bemærke, at der stort set fra mit synspunkt ikke kan afsiges en hurtig dom over mine fotografiers status. Når beviserne sættes op mod hinanden, ser det ud som om, der er flertal imod deres ægthed. Omvendt bliver det måske aldrig opklaret, da hele foto-eskapaden er fyldt med selvmodsigelser og manglende oplysninger, som til stadighed ægger fantasien.

Måske drejer det sig i virkeligheden ikke om fotografierne er ægte, men om hvem, der manipulerede med be-

givenhederne, så mine kilder blev sat ud af spillet, mine forskningsresultater ubrugelige og helt rigtigt ræsonnerede, at den monograf, jeg havde planlagt i 1981, ikke blev til noget.

Redaktøren af MUFON UFO Journal's bemærkning:

Hverken på den rejse til Houston, hvor jeg fulgtes med Leonard Stringfield, eller på noget andet tidspunkt, har han offentligt eller privat erklæret, at fotografierne af »fremmede lig« var ægte. Hans holdning har konstant været spørgende, skeptisk og forsigtig.

Kilde:

MUFON UFO Journal nr. 163, sept. 1981.

Oversættelse: Carl-Johan Iversen.

Deltag i UFO-debatten

Giv os din mening om ufo-observationsture.

MEDICIN

Strålingsskader

— fortsat fra side 43

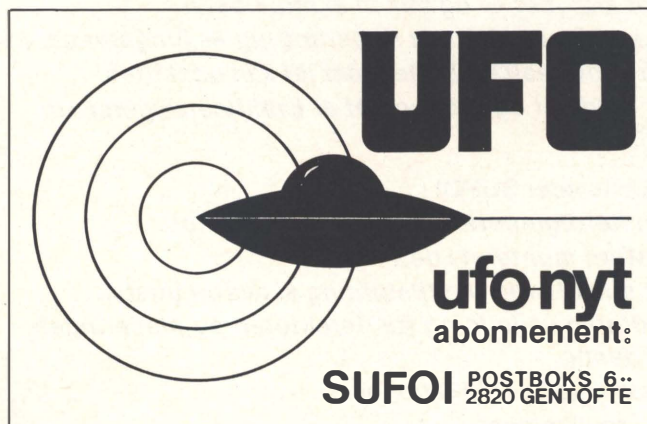
Referencer:

- 1) Project UFOmd, 532 Merchant St., Vacaville, CA 95688; (707) 446-5050 (døgnet 24 timer).
- 2) Richard C. Niemtow: »Paralysis and UFO Close Encounters«, APRO Bulletin, 1:6, marts 1975.
- 3) QST, vol 66, nr. 11, november 1982, side 67 (tidsskrift for radioamatører).
- 4) Richard C. Niemtow & John F. Schuessler: »Seeking the Mechanism for Paralysis in Close Encounter Cases«, MUFON UFO Journal nr. 127, juni 1978.
- 5) Richard C. Niemtow: »Preliminary Analysis of Medical Injuries as a Result of UFO Close Encounters«, 1980 MUFON UFO Symposium Proceedings (Seguin, Texas 1980).
- 6) M. Ciano et al: »High Frequency Electromagnetic Radiation Injury to the Upper Extremity: Local and Systemic Effects«, Ann Plast Surg 7 (2), august 1981, side 128-135.
- 7) Richard C. Niemtow & John F. Schuessler: »Evaluation of Medical Injuries Resulting from UFO Close Encounters«, (rapporten ønsket af GEPAN, den franske nationale UFO-organisation.)

Kilde:

MUFON UFO Journal, januar 1983.

Oversættelse: Flemming Rasmussen

NY STOR MÆRKAT!

Fortæl dine medtrafikanter og andre om UFOernes eksistens — klæb den elegante nye mærkat bag på din bil, motorcykel eller knallert — eller hvor den bedst ses!

Mærkatene måler ca. 10 x 15 cm, er selvklæbende og i to farver.

Medlemspris (excl. porto og ekspedition)

kun kr. 14,- pr. stk.

Bestil nu i dag — der bliver rift om den!

Mærkatene bestilles ved at indbetale beløbet + kr. 5,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Husk at skrive øverst til venstre på girokortet, hvad der bestilles.

8410

Der er stor interesse for **SUFOI's detektor!**

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte formodes at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.
- Har en følsomhed på 500 μ T/s.
- Afgiver ved alarm en summende lyd.
- Er transportabel — med en størrelse på 13 x 6 x 3 cm.
- Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.
- Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.
- Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.

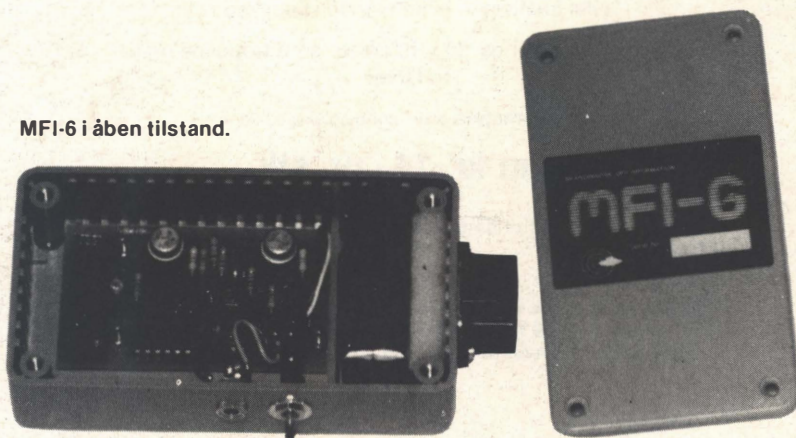
Ved køb leverer SUFOI . . .

- En færdigmonteret og aftestet detektor.
- Batteri monteret i detektoren.
- Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.
- Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.
- Tekniske specifikationer.
- Alarm-skemaer.

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.

MFI-6 i åben tilstand.

SUFOI's detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster

kun kr. 235,-

— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-**.

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

